

MÅNDAGEN DEN 8 FEBRUARI 2010

ORDFÖRANDESKAP: BUZEK

Talman

(Sammanträdet öppnades kl. 17.05.)

1. Återupptagande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session återupptagen efter avbrottet torsdagen den 21 januari 2010.

2. Uttalanden av talmannen

Talmannen. – Det är med stor sorg som jag måste informera er om Pilar Juarez Boals tragiska död. Hon var biträdande chef för Europeiska unionens delegation i Haiti och arbetade i Europaparlamentet fram till 2002. Hon omkom i den tragiska jordbävningen på Haiti den 12 januari. Jordbävningen kan totalt ha krävt hela 200 000 människoliv. Ni kommer säkert ihåg att vi, under den senaste sessionen för en månad sedan, höll en tyst minut till minne av alla de som hade omkommit i jordbävningen. Vad vi då inte visste och inte var säkra på var att en av dessa var en person som är så tätt förknippad med Europaparlamentet och Europeiska unionens arbete – Pilar Juarez Boal.

I går hölls den andra omgången av presidentvalet i Ukraina. I väntan på den officiella bekräftelsen på valresultaten vill jag framföra min hyllning till det ukrainska folket för de fria och öppna val som har hållits. Detta är vad rapporterna från Ukraina vittnar om. Jag har fortfarande inte fått något officiellt meddelande, men enligt uppgift från de kolleger i Europaparlamentet som övervakade valen löpte den allra största delen av valarbetet i enlighet med gällande förfarande och i överensstämmelse med kraven för demokratiska val, förutom ett visst antal klagomål och fall som visserligen utgjorde överträdelser av valreglerna. Detta är ett mycket stort framsteg för Ukraina. Vi minns att saker och ting var helt annorlunda för fem år sedan. I dag är vår önskan för Ukraina att en demokratiskt och fredligt vald president kommer att agera för landets bästa. Vi vill också skapa bästa möjliga förbindelser med Ukraina. Trots de senaste årens stora politiska instabilitet kan man nu se att demokratin i Ukraina vilar på solid grund.

Jag vill även ta tillfället i akt och uppmana alla politiska krafter i Ukraina att överbrygga motsättningarna och tillsammans börja arbeta med sociala och ekonomiska samt även rättsliga och konstitutionella reformer, och fortsätta sitt arbete för ett EU-medlemskap. Jag vill än en gång säga att Europeiska unionen är mycket angelägen om att ha goda, vänskapliga förbindelser med Ukraina. Detta gäller både den framtida regeringen och oppositionen. Vi hoppas och förväntar oss att Ukraina kommer att samarbeta i detta avseende. Vi delar denna utmaning och detta ansvar. På onsdag kommer en debatt att föras om situationen i Ukraina efter valen. Vi kommer att lyssna på våra kollegers betänkanden. Paweł Kowal var den som ledde Europaparlamentets valövervakningsuppdrag som var på plats och observerade röstningen i söndags och som kommer att informera oss om detta.

Den nya Europeiska kommissionen ska godkännas genom omröstning i morgon. Detta kommer att vara ett av de viktigaste ögonblicken under denna mandatperiod. Vi kommer att på medborgarnas vägnar uttrycka vår vilja genom demokratisk omröstning, och därför är det en mycket viktig dag i morgon.

Under morgondagens sammanträde kommer vi också att rösta om resolutionen om det nya ramavtalet mellan Europaparlamentet och kommissionen. Ni har fått tillgång till texten till detta avtal. Den är en mycket viktig rättsakt som kommer att fastställa hur de båda institutionerna ska samarbeta under nästa mandatperiod.

På onsdag kommer vi att föra en annan viktig debatt om behandling och överföring av uppgifter om finansiella betalningsmeddelanden till Förenta staterna för att spåra finansiering av terrorism. Jag kommer själv att leda denna debatt. Europaparlamentet fäster oerhört stor vikt vid att säkerställa ett lämpligt skydd av personuppgifter. Vi utsågs genom direkta val av våra medborgare och har ett ansvar gentemot dessa, men å andra sidan inser vi vikten av Swift-avtalet. Alla ledamöter i detta parlament bör ta hänsyn till dessa prioriteringar när de fattar dessa viktiga och ansvarsfulla beslut. Omröstningen kommer att äga rum på torsdag. Jag kommer inte att kunna vara med vid omröstningen eftersom jag ska närvara vid Europeiska rådets möte i Bryssel.

Jag vill informera er om något annat.

Den herre som sitter på min högra sida (David Harley) påbörjar nu sin sista sammanträdesperiod efter 35 år i Europaparlamentet.

(Applåder)

Pensionssystemet fungerar, men ibland uppskattar vi inte detta så värst mycket eftersom vi förlorar en så pass ansvarsfull kollega som har hjälpt oss att bli effektivare i Europaparlamentet under så många år, nämligen ni, David Harley.

Jag önskar er all lycka åren som kommer. Jag hoppas att ni kommer att närvara vid våra sammanträdesperioder då och då, så att ni kan se hur vi arbetar och kanske ge oss något råd i framtiden. Återigen ett stort tack till er.

(Applåder)

3. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

4. Utskottens sammansättning: se protokollet

5. Bortfallna skriftliga förklaringar: se protokollet

6. Framställningar: se protokollet

7. Muntliga frågor och skriftliga förklaringar (ingivande): se protokollet

8. Avtalstexter översända av rådet: se protokollet

9. Kommissionens åtgärder till följd av parlamentets åtgärder och resolutioner: se protokollet

10. Beslut om vissa dokument: se protokollet

11. Inkomna dokument: se protokollet

12. Arbetsplan

Talmannen. – Det slutgiltiga förslaget till föredragningslista som upprättades av talmanskonferensen vid sammanträdet torsdagen den 4 februari 2010 (artikel 137 i arbetsordningen) har delats ut. Följande ändringar har föreslagits:

Måndag:

Inga ändringar.

Tisdag:

Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) har begärt att rådets och kommissionens uttalanden om den svåra monetära och ekonomiska situationen i länder i euroområdet tas med på föredragningslistan. Detta rör medlemsstater med finansiella svårigheter.

Corien Wortmann-Kool, för PPE-gruppen. – (NL) Det är viktigt att parlamentet diskuterar den senaste utvecklingen i euroområdet och även de åtgärder som Europeiska kommissionen vidtar med hänsyn till de länder i euroområdet som befinner sig i riskzonen.

Vi har sett att utvecklingen de senaste veckorna har fått mycket stora konsekvenser för eurons växlingskurs och att den även har lett till turbulens på finansmarknaderna. Före torsdagens informella sammanträde vill vi därför att rådet och kommissionen inte bara uttalar sig om de planer som redan har föreslagits, utan även

säger något om de åtgärder som fortfarande kan vidtas för att återskapa förtroendet för euron så fort som möjligt.

Hannes Swoboda, för S&D-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag vill bestämt stödja detta förslag. Det är viktigt att vi diskuterar denna fråga och tar itu med de grundläggande problemen utan att hamna i ett partipolitiskt käbbel om vem som bär ansvaret för krisen.

Jag begär två saker. För det första bör vi, om mina kolleger från Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) samtycker, ta med "sociala konsekvenser" i titeln för att tydliggöra att det är de sociala konsekvenserna av krisen i dessa länder som det gäller.

För det andra vill vi även tala till kommissionen, men vi vill debattera detta med de ledamöter av kommissionen som kommer att ansvara för denna fråga i framtiden. Eftersom den nya kommissionen ännu inte har tillträtt, bör vi be att kommissionens ordförande själv närvarar vid denna debatt eller skickar någon som kommer att få en post i den nya kommissionen, till exempel Joaquín Almunia eller Olli Rehn. Det vore klokt att ha en interlokutör under denna svåra och viktiga debatt som kommer att bli ansvarig för detta område i kommissionen.

Talmannen. – Om vi godtar denna begäran och tar med den som en punkt på föredragningslistan kommer företrädare från kommissionen att närvara. Jag ska tala med José Manuel Barroso om detta. Är det någon som vill uttala sig mot denna begäran? Ingen ser jag. Vi fortsätter nu med omröstningen. Vem är för detta förslag?

Corien Wortmann-Kool, för PPE-gruppen. – (NL) Jag vill med eftertryck stödja Hannes Swobodas förslag. Detta handlar självklart om alla konsekvenser, inklusive de sociala.

(Parlamentet biföll begäran.)

Onsdag:

Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) har begärt att föra en gemensam debatt om de tre debatterna om 2009 års framstegsrapporter om Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Turkiet.

Ioannis Kasoulides, för PPE-gruppen. – (EN) Herr talman! I själva verket rör det sig om tre resolutioner som har antagits av utskottet för utrikesfrågor som granskar kommissionens framstegsrapport om utvidgningen.

De kan därför ses, granskas och diskuteras som en helhet.

(Parlamentet biföll begäran.)

Onsdag:

Gruppen Frihet och demokrati i Europa har begärt att en muntlig fråga till kommissionen om utländska fastighetsägare i Spanien tas med på föredragningslistan.

Marta Andreasen, för EFD-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vet att ni hade en fullspäckad dagordning vid talmanskonferensens sammanträde förra veckan och att det inte fanns mycket tid till att diskutera ett tillägg av denna punkt på föredragningslistan. Men som ni alla märkte uttryckte ledamöter från olika politiska grupper sin oro under plenarsammanträdet i januari över det som framfördes i fråga om överträdelserna av utländska fastighetsägares rättigheter i Spanien. Kommissionen har möjlighet att ge ett svar på onsdag kväll.

Jag uppmanar därför våra kolleger att stödja detta förslag. Å EFD-gruppens vägnar uppmanar jag er att genomföra en omröstning med namnupprop. Om en majoritet är för detta förslag vill jag föreslå en andra omröstning med namnupprop för att avsluta debatten med en resolution.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Herr talman! Jag stödjer Marta Andreasens förslag eftersom flera av våra väljare skriver till oss om detta problem, och jag anser att detta är något som parlamentet bör debattera.

Guy Verhofstadt, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman! Jag kan helt enkelt konstatera att en mycket antieuropeisk grupp utnyttjar Europaparlamentet för att ta upp denna fråga. Detta är ett steg i rätt riktning, men jag är ändå emot det, herr talman.

(Applåder)

(Parlamentet avslog begäran.)

Gerard Batten (EFD). – (EN) Herr talman! Jag ber om att få ta upp en mycket kort ordningsfråga. Min kollega där borta (Guy Verhofstadt) kallade oss för antieuropeiska. Detta stämmer inte. Vi är mot Europeiska unionen.

Talmannen. – Det var inte någon ordningsfråga. Jag ber er att inte kommentera detaljer när vi håller på att fastställa föredragningslistan. Det finns inte tid för sådana saker.

Torsdag:

Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster har lämnat in ett förslag beträffande debatten om fall med kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer. Gruppen föreslår att debatten om Madagaskar ersätts med en debatt om dödsstraff, närmare bestämt fallet med Mumia Abu-Jamal.

Sabine Lösing, för GUE/NGL-gruppen. – (DE) Herr talman! Vi anser inte att punkten om Madagaskar är särskilt viktig i dag. Vi ber därför att vi använder denna tid för att debattera fallet med Mumia Abu-Jamal, den afroamerikanske journalisten som förklarades skyldig till ett polismord 1982 efter en rättegång som baserades på indicier.

Mumia Abu-Jamal har dömts till döden och har suttit i dödscell i 30 år. Det finns ännu inte någon tillfredsställande förklaring av omständigheterna kring mordet och det har aldrig gjorts någon riktig undersökning av bevisen. Hur som helst är dödsstraff enligt vår mening en av de mest uppenbara kränkningarna av de mänskliga rättigheterna. Trots att dödsstraffet hade kunnat omvandlas till livstids fängelse under denna rättegång, avslog åklagarsidan denna möjlighet i slutet av januari. Abu-Jamals liv är nu i större fara än någonsin tidigare. Vi vill att denna fråga debatteras i kammaren så att vi kan besluta vilka åtgärder vi ska vidta för att se till att detta dödsstraff hävs och att Mumia Abu-Jamal får möjlighet att bevisa sin oskuld i en rättvis rättegång.

Véronique De Keyser, för S&D-gruppen. – (FR) Herr talman! Jag bestrider inte det faktum att Mumia Abu-Jamals situation är kritisk och att fallet verkligen förtjänar att tas upp. Situationen i Madagaskar är dock fullständigt kaotisk. Hela landet lider till följd av ett övergångsstyre som infördes på olaglig väg och som för detta land mot anarki.

Det är mycket svårt att säga till er att det ena skulle vara viktigare än det andra. Jag anser att vi ska bevara punkten med Madagaskar. Ni, herr talman, skulle återigen kunna försöka få Förenta staterna att upphäva dödsstraffet. Detta kommer inte att vara första gången, och jag är tyvärr rädd för att det inte heller kommer att bli den sista. Hur som helst vägrar jag, å min grupps vägnar, ett tillbakadragande av den resolution som vi har utarbetat om Madagaskar där en hel befolkning befinner sig i stor fara.

Talmannen. – Jag kommer att granska problemet noggrant och uttala mig om detta i enlighet med ert förslag.

(Parlamentet avslog begäran.)

(Föredragningslistan antogs.)⁽¹⁾

13. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt

Talmannen. – Nästa punkt är anföranden på en minut om frågor av politisk vikt.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Den rumänska regeringen undersöker möjligheten att införa skatt på snabbmat i hopp om att detta kommer att leda till en stadig minskning av antalet medborgare, särskilt barn och unga människor, som väljer denna typ av mat som har oerhört skadliga effekter på medellång och lång sikt för den mänskliga organismen.

Skatter förefaller vara en genomtänkt lösning i kristider, men om en sådan åtgärd genomförs på riktigt sätt kan den leda mer än till bara skattemässiga effekter, nämligen till en större medvetenhet. Ett ständigt ökande antal människor kan på så sätt lära sig att det första steget mot en bättre hälsa är kosten. De medel som genereras av dessa skatter ska endast gå till sådana program som syftar till att informera allmänheten om ingredienser och ämnen som kan vara skadliga för dem.

⁽¹⁾ För övriga ändringar av föredragningslistan: se protokollet.

Sjukdomar som orsakas av fetma tenderar att utgöra en allt större börda för medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem, och snabbmat är ett väldokumenterat problem. Främjande av hälsosamt ätande bör bli en central politisk fråga i Europeiska unionen och detta måste ske omedelbart. Ett EU-program där man utnyttjar de olika initiativ som olika medlemsstater har utarbetat skulle välkomnas och vara oerhört användbart. Det skulle kunna göra det lättare att få hälsosammare stapelvaror i Europeiska unionen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Herr talman! Jag vill tala om säkrad försörjning av råmaterial som lantbrukare och handelsmän i Europeiska unionen behöver i produktionssyfte och som även djurfoder- och livsmedelstillverkare behöver. Ett av de största problem och hot som försörjningskedjan i EU möter är bristen på en fastställd, acceptabel och mycket låg nivå när det gäller förekomsten av olika typer av genetiskt modifierade organismer som ännu inte har godkänts i Europeiska unionen. Den allra senaste forskningen visar att cirka 120 nya typer av genetiskt modifierade organismer kommer att odlas i världen 2015. Avsaknaden av en lösning kommer att leda till högre priser på djurfoder och livsmedel och kan följaktligen bidra till att många lantbrukare i EU utesluts från marknaden. Det senaste exemplet är den situation som uppstod i juli förra året när man fann spår av genetiskt modifierade sorter i sojaleveranser. Detta fick en betydande inverkan på hela livsmedels- och djurfoderkedjan eftersom EU inte kan tillgodose sina behov med den interna produktionen och tvingas importera 14 miljoner ton sojabönor varje år.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Jag vill be talmannen eller parlamentets presidium att meddela Europeiska kommissionen att jag i mitt arbete har lämnat in två skriftliga frågor under en sexmånadersperiod. I det första fallet tog det alldeles för lång tid innan jag fick något svar, och jag har fortfarande inte fått något svar på min andra fråga som jag lämnade in den 30 november. Jag anser att det är viktigt att det finns en tillfredsställande kommunikation och dialog mellan EU-institutionerna. Vänligen meddela kommissionen detta så att mitt arbete inte hindras och att jag får de svar som jag begär.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Herr talman, herr kommissionsledamot! Det är mycket bra att Europeiska unionen äntligen har fått ett ansikte utåt så att säga, en minister med ansvar för utrikes frågor, genom Cathy Ashton. Under utfrågningen talade hon kortfattat om Kina vars betydelse i världen inte behöver betonas här. Det är förvånansvärt att inte en enda ledamot av parlamentet som var berättigad att ställa frågor om Kina talade, trots att EU nyligen hade fått ett slag i ansiktet under klimattoppmötet i Köpenhamn där Kina och Förenta staterna nådde en överenskommelse bakom ryggen på oss. Det är lika förvånansvärt att Europeiska rådet aldrig under hela sin existens har diskuterat förbindelserna mellan EU och Kina. Jag ber därför talmannen att uppmana Europeiska rådet att ta med de strategiska förbindelserna mellan EU och Kina på dagordningen, och att parlamentet samtidigt hanterar denna fråga i framtiden som är passande med avseende på Kinas betydelse.

George Sabin Cutaj (S&D). – (RO) Den framtida Europeiska kommissionens högsta prioritet måste vara att minska de ekonomiska skillnaderna mellan medlemsstaterna genom att få till stånd ett nära samarbete inom finans- och valutapolitiken.

Redan från början av den ekonomiska krisen blev det tydligt att ett samarbete skulle välkomnas, och det är en absolut nödvändighet att denna mottaglighet lever vidare. När det gäller samordning på det finansiella området måste hänsyn samtidigt tas till det faktum att Europeiska unionen innefattar länder med strukturellt sett olika ekonomiska system. De ekonomiska systemen i vissa medlemsstater kännetecknas faktiskt av större konjunktursvängningar eftersom de behöver stora offentliga investeringar och har större tillväxtpotentialer än de mer utvecklade ekonomierna i EU.

Stabilitets- och tillväxtpakten och det nuvarande förfarande som tillämpas för anslutning till euroområdet bör därför innefatta flexibilitetsklausuler som gör det möjligt att analysera offentliga utgifter under en hel konjunkturcykel så att medlemsstaterna kan investera när detta blir nödvändigt. Detta skulle kunna säkerställa att varje medlemsstat utvecklas med utgångspunkt i var den egna ekonomin befinner sig.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Herr talman! Vi har de senaste dagarna bevittnat ett aldrig tidigare skådat och samordnat angrepp mot ekonomierna i medlemsstaterna i euroområdet, i och med spridningen av statsobligationer i vissa länder, till exempel Grekland, Portugal och Spanien, som når oproportionerliga nivåer.

Dessa länder utnyttjas uppenbarligen för att angripa den ekonomiska sammanhållningen inom euroområdet i allmänhet och när det gäller euron i synnerhet. Fräcka spekulationer görs nu när det gäller just de mekanismer som orsakade den globala kreditkrisen på bekostnad av de länder som möter de största finansiella problemen.

Därför kan det för EU inte bara vara en fråga om att granska de åtgärder som har vidtagits för att komma till rätta med underskottet. Den riktiga frågan måste vara om vi avser att vidta solidaritetsåtgärder på EU-nivå genom att skydda euroområdet och euron och om vi så småningom kommer att besluta att anta en politik som främjar en grundläggande ekonomisk, snarare än bara en monetär, sammanhållning.

Carl Haglund (ALDE). – Herr talman! Från och med början av det här året sätter EU:s svaveldirektiv en gräns på 0,1 procents svavelhalt för bränsle hos fartyg som anlöper hamnar och fartyg på inlandsvatten. Detta är bra ur ett miljöperspektiv. Det är viktigt att just sjöfarten också utvecklas i en alltmer miljövänlig riktning.

I dagens läge går transport och frakt till havs främst på så kallad tjockolja. I Östersjön har vi redan i många år använt oss av så kallad lågsavlig tjockolja på 0,5 procent för att skona miljön. En låg svavelhalt ute till havs anses inte vara ett miljöproblem, eftersom målet främst har varit att reducera så kallade urbana föroreningar. Detta är alltså den linje som jag tycker att EU borde välja i denna fråga, nämligen att gå in för lågsavlig tjockolja.

Utmaningen är att IMO:s så kallade Marpolkonvention rekommenderar en gräns på 0,1 procent för samtliga fartyg i Östersjön från och med 2015, något som skulle kunna få förödande följder för Östersjön. Därför vill jag påminna om detta och uppmuntra till att inte ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Chris Davies (ALDE). – Herr talman! Ibland gör kolleger i detta parlament livet mycket svårt för sina vänner. Presidiet har förordat finansiering för att anställa ytterligare 150 personer i parlamentet och de politiska grupperna i syfte att uppfylla kraven i Lissabonfördraget. Detta är en massiv utgiftsökning i en tid då så många av våra medborgare drabbas av nedskärningar i den offentliga sektorn och skattehöjningar.

Jag har arbetat med lagstiftning som antas genom medbeslutande i över tio år. Jag anser inte att vi behöver så mycket personal. Jag anser att vi kan omplacera vår personal och utnyttja den på ett effektivare sätt utan att öka budgeten.

Alla vi som leder en församling, eller i själva verket en regering, vet att vi ibland måste leva inom ramen för våra tillgångar. Vi bör inte göra sådant som vi inte har råd med. Vi bör alltid fråga oss själva om vi kan ställa oss upp på ett offentligt möte och förklara för våra medborgare vad vi håller på med. Jag tror inte att vi skulle kunna göra detta i det här fallet.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Herr talman! En diversifierad gasförsörjning utgör basen för energisäkerheten i Europeiska unionen. Om vi gör oss själva beroende av försörjning från ett enda håll kommer vi på lång sikt att rubba balansen, inte bara när det gäller energisäkerhet, utan även ur ett ekonomiskt perspektiv. Ingen i EU kan bättre förstå detta än de före detta kommunistländerna som fortfarande står under starkt inflytande av Ryssland. Den norra gasledningen kommer att eliminera möjligheten till diversifiering och begränsa möjligheten att utveckla Östersjöhamnarna och i synnerhet att skapa en ny, diversifierad gasförsörjningskälla för EU, nämligen gasterminalen i Swinoujscie. Den ogynnsamma effekten av att uppföra gasledningen inbegriper även en ekologisk aspekt. Förra årets rapport visar på ett otvetydigt sätt att den norra gasledningen kommer att få en negativ effekt. Jag uppmanar kommissionen att undersöka denna fråga på nytt.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Jag undrar vilka åtgärder Europeiska unionen kommer att vidta för att se till att medlemsstaterna respekterar rätten till asyl och de mänskliga rättigheterna när det gäller människor som kommer från den södra sidan av Medelhavet.

Många av dem kommer i dåliga båtar och flera tusentals afrikanska medborgare drunknar, men ingen protesterar mot detta. Uppmärksammar rådet och kommissionen verkligen dessa frågor som faller under de båda rubrikerna mänskliga rättigheter och humanitärt bistånd?

Moratinos uttalanden om stärkt säkerhet och extra resurser som tilldelas Frontex, vilket rådet nyligen beslutade om, inger mig inte någon ny tillförsikt i detta avseende.

Det är upp till oss, mina damer och herrar, att vidta åtgärder som är i linje med våra värderingar. Detta är brådskande, för liv står på spel.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Herr talman! Under de allra senaste veckorna har förhandlingar ägt rum som en del i den senaste etappen i fredsprocessen i Nordirland. De politiska partierna och regeringarna från Förenade kungariket och Irland deltog i dessa förhandlingar. De var särskilt där för att se till att de

politiska maktbefogenheterna överfördes från det brittiska parlamentet i London till församlingen i Belfast. De diskuterade även andra viktiga frågor.

Jag är glad över att dessa förhandlingar äntligen har lett till en överenskommelse mellan parterna, och jag är säker på att Europaparlamentet också kommer att välkomna detta framsteg. Jag hoppas att vi nu kan ta itu med andra åtaganden som ännu inte har avklarats eller fullgjorts. Detta kommer att ta oss ytterligare ett steg mot stabila politiska institutioner som kommer att verka utifrån principer som jämlikhet, maktfördelning och ömsesidig respekt.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Herr talman! Jag begärde att få hålla detta anförande på en minut för att belysa de fruktansvärda konsekvenserna för samhällena i min valkrets i nordvästra England när det gäller den sopinsamling som görs varannan vecka.

Låt oss ta min hemstad Bootle som exempel. Där bor många familjer i huslängor utan trädgård på framsidan och med ett litet utrymme på baksidan. Det är inte klokt att de tvingas sätta ut sina sopor varannan vecka.

Eftersom det inte finns några förvaringsutrymmen har detta naturligtvis orsakat sopberg. Om vi får en varm sommar kan ni vara säkra på att detta kommer att leda till ett ökat antal skadedjur, vilket i sin tur är en allmän hälsorisk.

Men varför berättar jag detta i detta parlament? Jo, eftersom sopinsamlingar varannan vecka är en direkt följd av EU:s avfallsdirektiv som det brittiska labourpartiet och de konservativa gav sitt stöd till i denna kammare. Jag för min del hoppas att många brittiska väljare har detta i åtanke när de går till valurnorna i det allmänna valet senare i år.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Om två dagar kommer vi att debattera frågan om kroppsskannrar. Under denna debatt kommer vi att gå in på den övergripande frågan om säkerheten på flygplatser, det vill säga vår hållning när det gäller säkerheten på flygplatser i Europeiska unionen. Europeiska unionen har gång på gång gjort sig känd för att anta förhastad lagstiftning på grund av antingen påstådda eller ibland verkliga terroristhot. Detta förbättrar inte säkerheten på flygplatserna. Det ger bara upphov till ännu mödosammare och löjligare åtgärder.

Om ni till exempel tänker på hur situationen ser ut på järnvägsstationer är denna i grund och botten densamma som på flygplatser. Säkerhetsåtgärder vidtas generellt sett inte på tågstationer, åtminstone inte när det gäller tågtrafik inom Europa och nationell tågtrafik. Detta väcker frågan om huruvida vår oro över säkerheten på flygplatser är överdriven. Hejdlös byråkrati och en aldrig sinande ström av säkerhetsåtgärder kommer inte att leda till säkerhet, utan till besvär för flygpassagerare.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Herr talman! Liksom ni sade ska vi utse den nya Europeiska kommissionen genom omröstning. Det är, liksom ni sade, verkligen ett mycket viktigt ögonblick, ett ögonblick som hänger samman med många förhoppningar, inte bara bland ledamöterna av Europaparlamentet och regeringarna runt om i EU, utan främst bland Europeiska unionens medborgare. Skapandet av en gemensam utrikespolitik i Europeiska unionen har särskild betydelse i detta sammanhang, och därmed står Catherine Ashton inför en ännu större utmaning på detta område.

Det finns två nya utmaningar. Den första talade ni om, herr talman, nämligen Ukraina. Oavsett valresultat måste vi utarbeta en ny politik gentemot Ukraina, en EU-politik, för att detta land i framtiden ska kunna bli en medlemsstat i Europeiska unionen. Den andra utmaningen är dock Vitryssland. Jag vill meddela att de mänskliga rättigheterna tyvärr återigen kränktes för några timmar sedan i Vitryssland. Den vitryska polisen har trängt in i Polska huset i Ivianets för att stoppa den verksamhet som Polackernas förbund bedriver i Vitryssland.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Herr talman! I december förra året ingick Europeiska unionen och Konungariket Marocko ett avtal för att liberalisera handeln med jordbruksprodukter. Den enda information som vi har om innehållet i detta avtal är den som vi har snabbat upp i media.

Denna information tyder på en högre kvot för tomater som importeras till Europeiska unionen. Detta är något som vi kategoriskt förkastar eftersom Konungariket Marocko vid upprepade tillfällen har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter gentemot Europeiska unionen. Europeiska kommissionen vägrar erkänna att så är fallet, trots att Olaf själv har gjort detta.

Vi kan inte tillåta att kommissionen fortsätter att blunda för detta och ignorerar de behov som finns bland producenterna på Kanarieöarna, i Andalusien, Murcia och Alicante. Vi kräver därför med eftertryck att avtal

respekteras och att mer uppmärksamhet ägnas åt växtskyddskontroller. Vidare bör schemat för marockanska exporters göras mer flexibelt så att exporterna kan spridas över hela året.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Herr talman! Jag vill ta tillfället i akt och fördöma det som för närvarande pågår i Portugal. Media har avslöjat att regeringen har gjort upp en plan för att kontrollera tidsskrifter, tv-kanaler och radiostationer, vilket äventyrar yttrandefriheten. Så sent som den här veckan censurerades även en tidningskrönika skriven av en mycket välkänd journalist, Mário Crespo, på eller till synes på premiärministerns tillskyndan.

Premiärminister José Sócrates måste nu ge den portugisiska tidsskriften *O País* en motiverad förklaring i detta avseende och klargöra att han inte kontrollerar, inskränker eller censurerar yttrandefriheten i Portugal.

I och med detta agerande är Portugal inte längre ett land som bygger på rättsstatsprincipen utan ett land som styrs av formell rätt, där premiärministern endast sysslar med formaliteter, förfaranden och byråkrati, och som inte vill ge motiverade förklaringar.

Vi vill att Portugal ska vara ett land som bygger på rättsstatsprincipen!

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Herr talman! Den 27 januari klockan 2 på morgonen inträffade en gasexplosion i gamla stan i Liège. Jag befann mig på platsen med mina kolleger från kommunfullmäktige, och det var ett mirakel att vi överlevde. 14 personer omkom i explosionen. Dussintals personer har skadats och 500 personer har evakuerats.

Jag vill inte bara hedra offren och deras familjer utan även hylla brandmännen och alla räddningsarbetare för deras exceptionella mod. I detta avseende vill jag påminna er om att det fortfarande inte finns en enda lagstiftning för brandmän runt om i Europeiska unionen och att brandmansyrket fortfarande inte betraktas som något farligt yrke vare sig i mitt land eller i andra länder. Jag begär en EU-lagstiftning för brandmän eftersom de i många fall måste arbeta över gränserna.

Talmannen. – Tack så mycket för ert uttalande och för att ni uppmärksammar den tragedi som inträffade i Belgien som är så nära oss. Det är verkligen en tragisk händelse. Tack så mycket. Vi vill visa vårt största medlidande med alla de som har drabbats av tragedin och deras familjer.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Syftet med mitt anförande är att påpeka det allvarliga i den avindustrialiseringsprocess som drabbar en rad industricentrum på Sicilien, i synnerhet biltillverkningscentrumet Termini Imerese som ägs av Fiat-koncernen och det petrokemiska centrumet Gela som ingår i ENI-koncernen. Termini Imerese skadas av konkurrensen till följd av det låga lönesystemet i vissa EU-länder, medan Gela skadas av konkurrensen från Asien.

Med hänsyn till de allvarliga avindustrialiseringsprocesser som sker på flera olika håll i unionen, vill jag påstå att det är dags att se över den icke-interventionistiska hållning som Europeiska kommissionen hittills har intagit och börja införa en rad viktiga, strategiska åtgärder för att stödja industrin inom EU. Denna uppmaning riktar jag främst till Europeiska kommissionen och Antonio Tajani, kommissionsledamoten med ansvar för näringsliv och företagande.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) I torsdags förra veckan antog parlamentet i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (Fyrom) en förklaring till stöd för Europaparlamentets resolution om Srebrenica, som vi antog med en överväldigande majoritet för ett år sedan.

I denna resolution hedrade parlamentet minnet av alla offer på alla sidor i varje krig under det senaste århundradets sista årtionde, och inte bara till offren för folkmordet i Srebrenica. Parlamentet i Skopje är det tredje land på västra Balkan som har ratificerat och antagit resolutionen, och detta gjordes med 70 röster för och bara 1 röst mot. En majoritet och ett samförstånd av detta slag förtjänar respekt och erkännande från detta parlament också.

Även om Fyrom inte var inblandad i denna tragiska händelse på något sätt, är landets kraftfulla respons en solidaritetshandling och en civiliserad gest som förtjänar respekt och beundran. Det beslut som fattades av Fyroms parlament är ett uttryck för respekt för alla offer och ett budskap om att vi alla bär ansvaret för att skapa en bättre och ljusare framtid för alla länder på västra Balkan. Det är ett steg mot framtiden, en försoningens hand till alla grannländer och ett exempel för alla länder i området.

Jag deltog i utarbetandet av denna resolution och vill därför hylla ledamöterna i Fyroms parlament för deras politiska mod och insatser för en försoning i området.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Herr talman! Jag vill påpeka att det under denna nuvarande ekonomiska kris råder konjunkturavmattning i vissa länder, men att andra länder, till exempel Grekland, behöver reda ut vissa problem som rör jämställdhet mellan kvinnor och män, med tanke på att kvinnor drabbas hårdare av denna kris än män.

Mycket har gjorts de senaste åren och rättsakter har antagits inom EU vilka ger vissa möjligheter och särskilda verktyg på detta område. Gemenskapsdirektiven om likabehandling av kvinnor och män införlivas dock inte i den nationella lagstiftningen.

Med hänsyn till detta måste vi trots insatserna överbrygga klyftan mellan könen, eftersom kvinnor tjänar 17 procent mindre än män och stöter på särskilda typer av diskriminering på arbetsmarknaden. Därför understryker jag att alla regler eller förändringar som rör försäkrings- eller arbetsrelaterade frågor måste åtföljas av ny social infrastruktur.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Herr talman! Tack för att ni ger mig möjlighet att tala, för jag vill ta upp en viktig fråga som rör klimatpolitikens kostnader.

Europeiska unionen planerar klimatpolitiken på ett följdriktigt sätt. Något som är oerhört viktigt är dock att denna politik har en förkrossande inverkan på medlemsstaternas ekonomier. När man tar med de strukturella skillnaderna mellan olika medlemsstaters ekonomier i beräkningen blir det allt tydligare att de enskilda medlemsstaterna kommer att få stå för helt olika kostnader för genomförandet av strategin. Samtidigt är det ett faktum att de nya medlemsstaterna med bred marginal har fullgjort sina skyldigheter att minska växthusgasutsläppen i enlighet med Kyotoprotokollet. Polen har nått en minskning på nästan 30 procent, vilket ska jämföras med de 6 procent som krävdes. De 15 "gamla" medlemsstaterna har dock bara nått en minskning på 1 procent, medan de har förbundit sig till en minskning på 6 procent. Med tanke på detta måste kommissionen alltid ta hänsyn till de olika kostnader som anpassningen innebär för ekonomierna i de olika medlemsstaterna – kostnader som olika medlemsstater hittills har burit för att minska växthusgasutsläppen i enlighet med Kyotoprotokollet – och även sätta punkt för de förändringar som kan rubba balansen mellan medlemsstaterna.

(Talmannen avbröt talaren.)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Herr talman! Den irländska regeringen ska nu införa en momssats på upp till 21 procent på den samhällsservice som tillhandahålls av de lokala myndigheterna, till exempel sophämtning och återvinning. Europeiska unionen tvingar den irländska regeringen att ta till dessa nya skatter. De kommer att leda till en ännu tyngre börda för vanliga arbetande människor och fattiga människor som redan betalar ett högt pris för den kapitalistiska krisen i Irland. Regeringen avser även att införa nya vattenavgifter för egendomsinnehavare som skulle kunna hamna på 500–1 000 euro per år. Detta skulle vara ett nytt hårt slag för arbetande människor och deras levnadsstandard. Dessutom förbereder regeringen en framtida privatisering av det offentliga vattennätet. Jag varnar härmed den irländska regeringen och Europeiska kommissionen, vilka är för förändringar och privatiseringar, för att detta inte kommer att accepteras och att det kommer att motarbetas genom en massiv bojkottkampanj och en gräsrotsaktion. Detta är ytterligare en ekonomisk börda som de arbetande människorna i Irland inte kommer att acceptera.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Herr talman! I morgon ska vi rösta om den nya Europeiska kommissionen och bli Europas förenta stater. När detta förfarande väl har slutförts kommer vi, inom ramen för detta nya styrelsesätt, att behöva ta itu med frågan om en gemensam utrikespolitik, frågan om en gemensam ekonomisk politik, frågan om närmare band mellan medlemmarna i unionen och solidaritet samt planering av EU:s framtid. Vi måste vårda denna framtid med stor försiktighet när det gäller utvidgningen av EU till andra länder och, vad som är viktigare, när det gäller immigration vilket utgör ett kolossalt program för EU:s framtid. Vidare anser jag att den inte bara bör hanteras av nationella regeringar utan även av Europeiska unionen inom ramen för en gemensam politik.

Därför vill jag uppmana kommissionen och parlamentet att ägna särskild uppmärksamhet åt denna fråga.

Louis Bontes (NI). – (NL) Herr talman! Liksom ni besökte jag Auschwitz för några få veckor sedan, och vi ställdes ansikte mot ansikte med de fruktansvärda händelser som har ägt rum där. Tänk er min förvåning när judar svärtades ned genom motbjudande uttalanden på Palestinska myndighetens officiella nyhetskanal för några dagar sedan.

Det hela kan sammanfattas på följande sätt: "Judar är fiender till Allah och till mänskligheten. Profeten säger åt oss att döda judar." Dessa uttalanden är rätt och slätt motbjudande och jag anser inte att sådant får ske

utan konsekvenser. Ett organ vars så kallade statliga tv-kanal citerar "profeten" som uppmanar till mord på judar bör inte få ett öre – inte ett enda öre – till i utvecklingsstöd. Europaparlamentet bör förordna en indragning av detta stöd och uttrycka sin avsky för sådana metoder.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Herr talman! Grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, som min kollega från Azorerna, Patrão Neves, var föredragande för, utgör ett unikt tillfälle för en debatt om en sektor som har en avgörande roll att spela när det gäller att stabilisera den lokala utvecklingen i de yttersta randområdena.

Madeira följer de diskussioner som pågår med särskilt intresse och anser att det är absolut nödvändigt att föreslå en åtskillnad mellan småskaliga och storskaliga flottor, som borde omfatta olika fiskesystem. Det är mycket viktigt att stödja en princip om positiv diskriminering varigenom tillträdet till territoriella vatten inom den exklusiva ekonomiska zonen begränsas endast till lokala småskaliga flottor.

Stödet för en modernisering av flottan är avgörande på Madeira eftersom landet håller på att anta en förvaltningsform som kommer att säkerställa bevarandet av ett stort antal arter på lång sikt. Det är bara på det här sättet som vi kan undvika situationer som är ohållbara för den ekonomiska, miljömässiga och sociala stabiliteten.

Slutligen kommer vi att kämpa för ett permanent och moderniserat stöd för fiskeverksamheten i de yttersta randområdena.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) EU har massor av minoritetsbefolkningar och dessa utgörs till stor del av etniska minoriteter. De inhemska minoriteterna utgör knappa 8 procent av vår befolkning och därför bör vi även ta hänsyn till invandrarminoriteterna som utgör ytterligare 6,5 procent.

Före de två senaste utvidgningsomgångarna var kandidatländerna tvungna att visa att de uppfyllde kriterierna om minoriteters rättigheter. Däremot granskades aldrig den politik som fördes gentemot minoriteter och relationerna med dessa i de länder som då hade blivit medlemmar i Europeiska unionen. Denna situation var absurd.

De slovenska etniska minoriteterna i Italien, Österrike och Ungern har på senare tid försatts i en svår situation till följd av indragningen av de stöd som har avsatts för att värna om deras intressen. Jag uppmanar därför de makthavande i EU att på allvar börja hantera minoritetsfrågor på EU-nivå. Det nya Lissabonfördraget ger en rättslig grund för detta. Jag uppmanar även Europeiska kommissionen att utarbeta och lägga fram en plan där en ingående beskrivning görs av kommissionens tillvägagångssätt med avseende på genomförandet av de bestämmelser i Lissabonfördraget som skyddar minoriteter.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Det finns nu en risk för att det kommer att uppföras ett megakasino i Slovakien med det missvisande namnet Metropolis. Efter att Slovenien, Ungern och Österrike har vägrat utfärda de tillstånd som krävs vänder de involverade grupperna nu sig till Slovakien för att få igenom sin affärsplan i detta land. Parlamentet i Bratislava har uttryckt sig negativt, men beslutet är inte slutgiltigt och spelprojektet fortsätter.

Exploatören tar redan till förskönande omskrivningar och presenterar projektet som ett multifunktionellt center. Det talas om lekplatser, ett vattenland och ett konferenscenter men inte om något megakasino.

Vilka hinder kan EU upprätta för spelverksamhet i medlemsstaterna? Hur skyddar EU de mest utsatta grupperna? Det är ingen hemlighet att spelande går hand i hand med kriminalitet, våld, organiserad brottslighet, prostitution och flera andra sammanhängande företeelser. Jag uppmanar mina kolleger och även nationella sammanslutningar att sluta upp med de slovakiska medborgarna i deras protester och att även underteckna den skriftliga förklaringen och på så sätt stödja vår protest.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Namnet Roşia Montană måste vara mer och mer välbekant för både EU-institutioner och EU-medborgare. Vi talar om ett område i Rumänien med historiska lämningar som har fått stor uppmärksamhet av Unesco men som nu riskerar att förstöras. Cyanidanvändningen vid gruvarbeten, vilket kan skada och förstöra denna plats integritet och tillgångar, framstår nu återigen som ett riktigt alternativ.

Den rumänska regeringen har de senaste veckorna låtit påskina att förstörelsen av området kan accepteras om den öppnar för ett inledande av gruvverksamheten. Jag riktar en stark vädjan till Europaparlamentet och Europeiska kommissionen om att beakta möjligheten att ingripa vid EU:s ledarskapsforum för att sätta stopp för det som utan tvekan kommer att bli en ekologisk och mänsklig katastrof.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Herr talman! Jag vill tala om energipolitiken. Liksom en tidigare talare sade, är det av avgörande vikt för oss alla att säkra den framtida energiförsörjningen, och för att lösa detta problem måste vi titta på en rad olika tekniker och inte bara en teknik – inte bara gastekniken. Förnybar energi kommer självklart att ha en viktig funktion att fylla oavsett om det rör sig om vindkraft, energi från biomassa eller tidvattenkraft, men kärnkraft och energi i samband med koldioxidavskiljning måste också fylla sin funktion.

Jag välkomnar därmed de senaste initiativen från den brittiska regeringen. Den tog nyligen fram ett antal projekt som undersöker nya tekniker för förnybar energi men även inom områdena för kärnkraft och koldioxidavskiljning. Jag anser att denna hållning kommer att säkra den framtida energiförsörjningen i Storbritannien, och ser detta som ett exempel som övriga EU bör följa. Jag anser verkligen inte att vi ska lägga alla ägg i samma korg, för vi måste ha flera olika tekniker. Jag uppmanar mina kolleger här att göra detta i framtiden.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Efter den globala finanskrisens utbrott föreslog Europeiska kommissionen en åtgärd – det förslag som debatteras i dag – för att stärka kampen mot skatteflykt. Detta möjliggör en större öppenhet mellan alla skattesystem i EU-medlemsstaterna genom utbyte av information om tillgångar.

Det är en bra åtgärd, men vi måste också komma ihåg att lagen om skatteamnesti, som döljer skattesmitares identiteter och stjälar momsintäkter från EU-medborgarna, antogs av en majoritet i det italienska parlamentet för några få månader sedan.

Samtidigt som hela världen kämpar mot olaglig verksamhet, kränker vissa nationella lagar våra hederliga medborgares värdighet. Det är av dessa skäl som vi, tillsammans med andra kolleger från partierna Italia dei Valori och Partito Democratico, har lämnat in ett klagomål till kommissionen.

Vi har underrättats om att kontoren är i färd med att vidta åtgärder utifrån våra synpunkter. Jag uppmanar därför kommissionen att vara modig, ta ansvar och förklara den italienska skatteamnestin olaglig och göra så att dessa kapitalbelopp beskattas.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Herr talman! Jag vill ta upp en fråga som redan har nämnts, men jag vill bara förstärka det som har sagts. Samtidigt som vi talar här pågår det i Litvanets i Vitryssland en illegal husrannsakan i Polska huset, ett av kontoren för Polackernas förbund i Vitryssland. Detta är ytterligare ett fall av förtryck mot den polska minoriteten i Vitryssland. Jag vet, herr talman, att ni redan har ingripit personligen i fallet med det mycket höga bötesbelopp som Angelika Borys ålades. Jag vill tacka er för ert ingripande, eftersom vi verkligen är skyldiga att hjälpa denna organisation. Samtidigt vill jag rikta en vädjan till er herr talman, och även till rådet och kommissionen om att göra ett uttalande och ingripa när det gäller kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Vitryssland – kränkningarna av polska medborgares rättigheter – men jag säger detta främst med avseende på kränkningarna av medborgarnas rättigheter – de mänskliga rättigheterna – med andra ord, något som borde vara viktigt för oss i egenskap av Europaparlamentet.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Herr talman! De senaste veckorna har vi sett en intensifiering av en försåtlig ideologisk kampanj som rör de åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att nå balans i de offentliga finanserna. Det är inte någon slump att många av de som spelar en ledande roll i denna kampanj är de som är ansvariga för den nuvarande ekonomiska och sociala krisen. Precis som tidigare ger de återigen sitt stöd för nya angrepp mot löner, sociala rättigheter och anställningsrättigheter samt statens sociala funktioner.

Som svar på detta våldsamma angrepp intog tiotusentals portugiser gatorna i protest och krävde lönehöjningar, som kommer att återställa den köpkraft som inte har funnits under det senaste årtiondet, och anständiga pensionsvillkor.

Man bör balansera de offentliga finanserna med den ekonomiska tillväxten och samtidigt sätta stopp för de allvarliga orättvisor med den ojämlika fördelning av välståndet som är en central faktor i denna kris. Den fortsatta drivkraften i arbetstagarnas kamp är numera ett tecken på att det finns hopp och den mest konkreta anledningen till att tro på en bättre framtid.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Herr talman! För några veckor sedan tog min aktningsvärda vän och kollega från Yorkshire, Edward McMillan-Scott, med ordföranden för FN:s internationella klimatpanel (IPCC) till denna församling. Min kollega framställde honom som en legend på den egna lunchen och en guru av bästa klass inom området för klimatvetenskap – och jag måste säga att han bestämt såg ut som en guru i mina ögon. Men nu visar det sig att han är en järnvägsingenjör som skriver värdelösa böcker. Jag har ingenting emot järnvägsingenjörer. Några av mina bästa vänner är järnvägsingenjörer och de läser utan tvekan värdelösa

böcker, men det är inte dit jag vill komma. Det kan kanske i alla fall förklara, eller också inte, varför IPCC har kommit med så mycket absurt nonsens de senaste åren.

Vore det inte en bra idé om kommissionen kanske skriver till IPCC och föreslår att de skaffar en ny ordförande, kanske någon som är en smula bättre kvalificerad?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) För några minuter sedan nämnde Anna Záborská de megainvesteringar, nämligen de olika spelkasinoinvesteringar som utländska medborgare har gjort även i Ungern. Den välkände ledaren för den utomparlamentariska motståndgruppen, György Budaházy, protesterade mot detta tillsammans med tolv medlemmar i motståndgruppen "Hunnia" som har suttit häktade i avvaktan på rättegång under nästan ett år. De får inte ta del av de bevis som läggs fram mot dem. På grund av egendomligheter i de ungerska förordningarna och i strid mot rätten till *habeas corpus*, granskar inte den domare som gång på gång förlänger häktningsperioden de bevis som anförs mot dem. Jag anser att det är en skandal att något sådant kan ske i Europeiska unionen, och jag protesterar återigen, för femtielfte gången i ordningen, mot detta.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Herr talman! Jag vill tala om en fråga som jag anser vara av enorm politisk betydelse. Den rör de nationella parlamenten och deras samarbete med Europaparlamentet inom ramen för det arbete som görs inom EU i dag för att åstadkomma ekonomisk återhämtning och finansiell stabilitet.

Medan kreditkrisen avtar allt mer, talar alla om behovet av att stärka euron, om sammanhållningspolitik i euroområdet och om ekonomiska orättvisor inom Europeiska unionen samt de solidaritetsmekanismer som måste tas fram.

Jag anser att en dialog mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten i detta sammanhang kommer att belysa vårt gemensamma mål, vårt gemensamma ansvar och den solidaritet som vi behöver visa på EU- och medlemsstatsnivå för att säkerställa att vi fattar rätt beslut och tillämpar rätt politik, det vill säga politik som ofta är långsiktig vilket är svårt att förstå, särskilt för våra nationella kolleger som måste betala det politiska priset på hemmaplan.

Jag anser att vi kan ta initiativet till denna dialog.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Herr talman! Jag ska ta upp den europeiska stadgan om terroroffers rättigheter.

Den 15 december åtog Jacques Barrot sig att verka för en europeisk stadga om terroroffers rättigheter. Den 19 januari tog Cecilia Malmström emot Barrots ord i en mycket positiv anda. Den 26 januari uppgav Spaniens premiärminister, Perez Rubalcaba, på det spanska ordförandeskapets vägnar att han gav sitt fulla stöd till terroroffren och att Spanien skulle göra allt som stod i dess makt i kommissionen och rådet för att hjälpa dem.

Vi välkomnar alla detta. Tiden är dock inne att gå från ord till handling, vilket sammanfaller med den sjätte internationella kongressen för terroroffer som ska äga rum i Salamanca den 11, 12 och 13 denna månad. Jag önskar kongressen all framgång i sitt arbete. Vi ska fortsätta uppmäna till engagemang på detta område och främja detta i parlamentet, herr talman.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Herr talman! Min kollega, Véronique De Keyser, fick möjlighet att uppmärksamma den tragedi som inträffade i Liège den 27 januari. Jag ska naturligtvis inte upprepa det som hon sade om offren och räddningstjänsten, som förtjänar en lagstiftning.

Det som oroar mig i detta sammanhang är att fastighetsägaren inte hade någon försäkring. Jag vill bara uppmärksamma kommissionen på det faktum att det vore lämpligt att diskutera en obligatorisk ansvarsförsäkring för skada som kan åsamkas tredje part, ibland med ont uppsåt men framför allt genom försumlighet, innan vi talar om obligatoriska brandförsäkringar för varje medborgare.

Jag anser att kommissionen skulle kunna lägga fram antingen ett förslag, till exempel inom området för konsumentskydd (med konsument menas i detta fall medborgare) – eller ett initiativ som även skulle kunna komma från parlamentet.

Jag vill hursomhelst be de av mina kolleger som kan hålla med mig i denna fråga att uppmäna varje medborgare att teckna en ansvarsförsäkring som täcker all skada som har åsamkats tredje part.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Det spanska företaget Gas Natural har lämnat in en plan om uppförande av återförgasningsanläggningar vid kusten som skulle påverka Trieste-området och som har godkänts av Italiens miljöminister.

Den tekniska styrelsen för återförgasningsanläggningen i Trieste har uppmärksammat några stora brister. Efter det informella sammanträdet mellan Europeiska kommissionen, Italien och Slovenien den 26 januari 2010 spred Italiens ständige representant vid Europeiska unionen nyheten om att Europeiska unionen hade godkänt projektet, medan det av Sloveniens officiella protokoll framgår att bägge sidor har bjudits in för att man ska nå en överenskommelse.

Det kommer antagligen att bli svårt att nå denna överenskommelse i praktiken på grund av den ovanliga bakgrunden till affären med återförgasningsanläggningen. Det har i själva verket visat sig att de organ som ansvarar för att ge garantier och säkerhet inte har fullföljt sina skyldigheter i fråga om säkerhet. Stora förseningar vid utarbetandet av externa planer för räddningsinsatser och i kommunikationen med statliga organ och myndigheter med ansvar för hantering av nödsituationer har uppmärksamats. Dessutom saknas det information till allmänheten om riskerna med allvarliga olyckor som rör uppförandekoder och en objektiv bedömning av den dominoeffekt som en eventuell olycka i högriskindustrier kan ge.

Av dessa skäl anser vi att detta bara är ytterligare ett försök att uppföra en högriskanläggning i vetskap om att det inte finns något skydd eller några som helst säkerhetsåtgärder på plats.

Talmannen. – Mina damer och herrar, vi har förlängt vår session med anföranden på en minut med 15 minuter.

ORDFÖRANDESKAP: ROUČEK

Vice talman

14. Administrativt samarbete i fråga om beskattning - Ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, tullar och andra åtgärder - Frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägeri (ändring av direktiv 2006/112/EG) - God förvaltning i skattefrågor (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en gemensam debatt om de fyra betänkanden som handlar om beskattning.

Vi har

– betänkandet av Magdalena Alvarez om administrativt samarbete i fråga om beskattning (A7-0006/2010),

– betänkandet av Theodor Dumitru Stolojan om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, tullar och andra åtgärder (A7-0002/2010),

– betänkandet av David Casa om frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster (A7-0008/2010),

– betänkandet av Leonardo Domenici om god förvaltning i skattefrågor (A7-0007/2010).

Jag ger ordet till föredraganden, Magdalena Alvarez, i fyra minuter.

Magdalena Álvarez, föredragande. – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! EU bygger på ett solidariskt förhållande mellan medlemsstaterna. Ett mycket bra exempel på solidaritet är administrativt samarbete i skattefrågor, vilket är en central del av unionens funktion. Här handlar det enbart om lojalitet mellan medlemsstaterna och deras skatteförvaltningar. Sådan lojalitet övergår till förtroende, där parterna litar på varandra och ser sig själva som bundsförvanter som inte kommer att tillåta att bedragare finner en fristad inom deras statsgränser för att fortsätta sin verksamhet där.

Skattebedrägeri skadar hela ekonomin och får allvarliga följder för de nationella budgetarna, eftersom det medför minskad förmåga att göra utbetalningar och investeringar. Dessutom överträds principen om rättvis beskattning i förhållande till de medborgare som följer reglerna. Orättvis konkurrens uppstår, vilket leder till en felaktig marknadsfunktion. Alla dessa följder är särskilt oroväckande eftersom de senaste beräkningarna tyder på att värdet för skattebedrägeri i EU uppgår till 200 miljarder euro per år. Om vi betänker att den här

siffran är lika stor som kostnaden för kommissionens föreslagna ekonomiska återhämtningsplan kan man fullt förstå vilket belopp det rör sig om.

Vi står därför inför en stor utmaning och bör lägga fram beslutsamma åtgärder. Det direktiv som för närvarande är i kraft är definitivt ett första steg på vägen. Dessvärre och trots alla goda avsikter med detta direktiv har dess praktiska tillämpning inte medfört de önskade resultaten.

Det är nu dags att ta ytterligare ett steg och rusta oss med nya medel så att vi tar itu med skattefrågor vid sidan av marknadsintegrering och liberalisering. Jag välkomnar därför förslaget från kommissionsledamot Kovács och jag vill gratulera honom till hans arbete under hela hans mandatperiod, och särskilt i dag till detta förslag till nytt direktiv.

Förslaget kommer att ge oss fler och mer effektiva medel till att bekämpa skattebedrägeri och skatteflykt i Europa. Det nya direktivet utgör ett kvalitativt och kvantitativt steg framåt i detta avseende. Det är ett kvantitativt steg framåt eftersom nya krav fastställs, och ett kvalitativt steg eftersom befintliga krav utökas och specificeras. Tillämpningsområdet utökas från informationsutbyte på begäran till automatiskt utbyte.

Det tredje nya inslaget är att banksekretessen hävs. Enligt min uppfattning är det här den mest betydande åtgärden i förslaget, i och med att praxisen med banksekretessen är det främsta hindret för skatteförvaltningarna. OECD har länge efterlyst att banksekretessen ska hävas och nu har G20 tagit upp frågan. Om detta genomförs kommer vi att få ett effektivt verktyg för att sätta stopp för den ohållbara förekomsten av skatteparadis i EU.

Denna målsättning finns även i det betänkande som vi har framför oss i dag. I betänkandet strävar vi i själva verket efter att förstärka resultaten av kommissionens förslag. Syftet är att förbättra effektiviteten och utöka tillämpningsområdet för det nya direktivet.

Jag tänker inte ge en fullständig redogörelse här utan endast lyfta fram de huvudsakliga ändringsförslagen. Först och främst utökas tillämpningsområdet, genomförandet av det automatiska informationsutbytet stärks och i fråga om banksekretessen föreslås utökade tillämpningskriterier för att den ska göras enhetlig med resten av direktivet. Det finns även kompromissändringsförslag, nämligen de som gäller automatiskt informationsutbyte, uppgiftsskydd och konfidentiell information samt informationsutbyte med tredjeländer.

Slutligen vill jag tacka mina kolleger för deras arbete och samarbetsvillighet. De ska hedras för sin inställning. Vi har i hög grad uppnått enighet. Parlamentet sänder ut ett tydligt budskap. Parlamentet är fast beslutet att bekämpa skattebedrägeri och skatteflykt och att stärka de viktiga EU-principerna om lojalitet, öppenhet och rättvis konkurrens.

Theodor Dumitru Stolojan, föredragande. – (RO) Den senaste tidens finansiella och ekonomiska kris har tydligt visat hur viktigt det är att ha sunda, hållbara offentliga finanser i varje medlemsstat. Medlemsstater som har god kontroll över sina offentliga finanser och en konjunkturutjämnande finanspolitik har kunnat ge finansiella incitament för att hjälpa sina ekonomier ut ur krisen.

Som föredragande välkomnar jag kommissionens initiativ och rådets förslag till direktiv om att förbättra medlemsstaternas ömsesidiga bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter och tullar. Det här direktivet kommer inte bara att hjälpa till att öka effektiviteten vid indrivning av fordringar, utan även bidra till att den inre marknaden fungerar bättre. Jag vill nämna för er att det här förslaget till direktiv innehåller viktiga förbättringar i flera väsentliga aspekter som avser indrivning av fordringar, till exempel informationsutbyte mellan myndigheter, metoder för indrivning av fordringar och den återkoppling som kommissionen behöver för att övervaka en ständigt växande verksamhet, vilket återspeglas av det stora antalet ärenden mellan medlemsstaterna.

Ändringsförslag har lagts fram. Jag vill tacka alla mina kolleger som har lagt fram dessa ändringsförslag, vilka mer utförligt har tydliggjort direktivets tillämpningsområde.

David Casa, föredragande. – (MT) Jag anser att detta betänkande tydligt kommer att visa hur effektivt EU fungerar, i kraft av sina institutioner, när ett problem uppstår som kräver omedelbar och särskild uppmärksamhet.

När vi talar om gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag måste uppmärksamheten riktas mot de åtgärder som måste vidtas i detta tillfälliga förfarande som syftar till att sätta stopp för missbruk av momssystemen i Europa. Som jag redan har nämnt är detta slags bedrägerier kända som gemenskapsinterna

bedrägerier via skenföretag. I dess allvarligaste form går detta under begreppet "karusellbedrägeri", vilket är brottslig verksamhet som bedrivs av experter och professionella bedragare.

Färska undersökningar har visat att detta slags bedrägerier utgör omkring 24 procent av alla slags momsrelaterade bedrägerier. Det uppstår när en person som erbjuder en tjänst eller säljer en vara får en momsbetalning från en köpare inom gemenskapen och denna betalning bokstavligt talat försvinner utan att dessa bedragare och brottslingar gör någon inbetalning till skatteverket.

Av denna anledning har detta döpts till "karusellbedrägeri", eftersom momsen fortsätter att försvinna från varje land som detta slags handel bedrivs i. Kommissionens förslag ger således möjlighet att avlägsna den risk som finns med handel som bedrivs inom gemenskapen. Vi måste se till att vi inte tillför ytterligare byråkratiska bördor som gör att ärliga affärsidkare blir lidande. Vi har även varit noga med att inte vidta denna tillfälliga åtgärd för ett stort antal produkter, utan endast för dem som kan kontrolleras och utvärderas.

EU:s utsläppshandelssystem bör också nämnas, eftersom det har ändrats i och med kommissionens förslag. Vi konstaterar att på grund av sårbarheten i EU:s utsläppshandelssystem har en annan ändring införts som fastställer att när en medlemsstat beslutar att den är redo att anta systemet måste metoden för omvänd betalningsskyldighet bli obligatorisk för alla betalningar som gäller utsläpp av växthusgaser, eftersom det är nödvändigt med samordning och omedelbara åtgärder mellan alla medlemsstater.

För närvarande och fram till 2012 beviljas omkring 90–95 procent av krediterna dem som ger upphov till mest utsläpp. Dessa beviljas av nationella regeringar och mellan 5 och 10 procent av dem auktioneras bort. Från och med 2013 kommer större delen av dessa krediter auktioneras ut och därför måste vi innan systemet tas i bruk och är på väg att införas se till att marknaden skyddas från dem som försöker missbruka systemet.

Med tanke på den samstämmighet som finns inom utskottet för ekonomi och valutafrågor och även med hänsyn till de kompromisser som jag har lyckats få till stånd med socialdemokraterna, liberalerna och alla de politiska grupperna så anser jag att detta bör bana vägen för ett mer tillförlitligt system. När mitt betänkande har antagits kommer vi därmed att på allvar bekämpa bedrägerier och bli mer framgångsrika i frågor som gäller momssystemen i EU.

Leonardo Domenici, föredragande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Även om frågan om god förvaltning i skattefrågor alltid har haft stor betydelse har den blivit ännu mer relevant och betydelsefull till följd av den stora ekonomiska och finansiella krisen för två år sedan. På europeiska och internationella toppmöten, det vill säga G20, har man redan diskuterat och fortsätter man att diskutera det här, särskilt i samband med problemet att bekämpa skatteflykt och skatteparadis.

Allt detta är viktigt. Det är ett tecken på engagemang och viljestyrka, men vi får inte lura oss själva att tro att ett tillkännagivande är allt som krävs. Vi behöver en effektiv och löpande politik. Det finns fortfarande många problem som vi måste ta itu med. Det är sannerligen fortfarande alldeles för lätt att köpa eller bilda ett bulvanföretag för att undvika beskattning. Man behöver bara titta runt lite på Internet: Det finns tusentals webbplatser som erbjuder företag till salu, även i EU-länderna. Ofta är allt du behöver göra att skicka ett e-postmeddelande och bifoga en kopia av ett inskannat pass för att bilda ett bolag. Vi måste sätta stopp för praxisen att bilda lagliga skenföretag för att undvika skatter.

Det betänkande som jag lägger fram bygger på kommissionens meddelande av den 28 april 2009 om god förvaltning i skattefrågor. Betänkandet är inriktat på framläggning av fasta förslag och man efterlyser ett starkt engagemang från kommissionen och rådet, så att dessa förslag kan genomföras. Bekämpning av skatteparadis, skatteflykt och otillåten kapitalflykt måste ses som prioriteringar för EU.

Härav principen om god förvaltning, som bygger på öppenhet, informationsutbyte, gränsöverskridande samarbete och sund skattekonkurrens. Poängen är att vi måste öka samarbetet och samverkan i skattefrågor inom EU.

Det övergripande målet för oss är att det måste finnas ett automatiskt informationsutbyte globalt och multilateralt, och att detta uppenbarligen måste starta inom EU. Som Magdalena Álvarez redan har sagt måste vi fullständigt avskaffa banksekretessen i EU-länderna och skynda oss att sätta stopp för det tillfälliga undantag som tillåter tillämpning av källskatt, vilken ofta inte betalas eller beräknas för lågt, i stället för informationsutbyte.

Jag vill inte uppehålla mig vid de konkreta förslag som betänkandet innehåller. Jag vill emellertid betona att vi fortfarande i synnerhet måste göra följande: utöka omfattningen av direktivet om sparande från 2003, bekämpa momsbedrägerier, inrätta ett offentligt EU-register med namn på samtliga privatpersoner och

företag som grundat bolag och öppnat konton i skatteparadis, samt att ge nya incitament för projekt som syftar till harmonisering av skatter, med början i den gemensamma skattebasen.

EU måste även sända ut ett gemensamt budskap internationellt och kämpa för att förbättra OECD-standarder, för att åstadkomma automatiskt informationsutbyte i stället för utbyte på begäran.

Herr Kovács, efter att ha lyssnat även på de andra betänkandena vill jag säga att det krävs ett starkt engagemang från kommissionen och att dessa prioriteringar också måste framhåvas för den nya kommissionen vid skiftet. Som Europaparlament har vi rätt att uppmana rådet och kommissionen att redogöra för sitt arbete.

Jag tackar mina kolleger och i synnerhet skuggföredragandena för deras bidrag till detta arbete, som jag hoppas kommer att antas av parlamentet.

László Kovács, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman, ärade ledamöter! Jag har nöjet att få diskutera skattefrågor med er i dag, min sista dag som kommissionsledamot med ansvar för skatter och tullar.

Jag vill först och främst framföra mitt tack till Europaparlamentet och särskilt till utskottet för ekonomi och valutafrågor för det stöd som kommissionen och jag har fått under de senaste fem åren gällande de flesta, om inte alla, skatteförslag som vi har lagt fram.

De skattepolitiska frågor som ni för närvarande diskuterar har en viktig roll när det gäller att nå kommissionens målsättningar för att bättre bekämpa skattebedrägeri och skatteflykt, något som leder till en förlust på 200–250 miljarder euro per år på EU-nivå. Vi strävar också efter att öka insynen och samarbetet.

Jag vill framföra ett särskilt tack till Leonardo Domenici, Magdalena Álvarez, Dumitru Stolojan och David Casa för att ni har tagit er an dessa skatteinitiativ på ett konstruktivt sätt. Jag är mycket glad över att det huvudsakliga budskapet i betänkandena är att kommissionens initiativ stöds. Som jag uppfattar det uppmuntrar dessa betänkanden till ökade insatser i fråga om för det första god förvaltning i skattefrågor, både inom och utanför EU, för det andra administrativt samarbete i fråga om beskattning, för det tredje ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar och för det fjärde kampen mot momsbedrägeri, särskilt karusellbedrägeri.

Beträffande god förvaltning i skattefrågor är målet med kommissionens politik att främja principerna om insyn och öppenhet, informationsutbyte och en sund global skattekonkurrens. Kommissionen antog ett meddelande i april 2009 som främjar dessa principer i syfte att bekämpa gränsöverskridande skattebedrägeri och skatteflykt, både inom och utanför EU, och åstadkomma lika konkurrensvillkor.

Kommissionen har lagt fram flera förslag som syftar till att främja god förvaltning inom EU. Det pågår fortfarande en debatt om dessa förslag, men jag hoppas att de kommer att antas snart och att detta kommer att stärka våra argument gentemot andra jurisdiktioner att vidta liknande åtgärder.

Kommissionen är fast övertygad om att fördjupade ekonomiska förbindelser mellan EU och dess samarbetande jurisdiktioner alltid bör åtföljas av åtaganden för god förvaltning. På grundval av rådets slutsatser från 2008 är målsättningen att införa relevanta överenskomelser med tredjeländer en åtgärd som gör att EU:s samarbetspartner skulle erkänna och förbinda sig att genomföra principerna om god förvaltning i skattefrågor.

Särskild uppmärksamhet måste riktas mot utvecklingsländerna. Kommissionens avdelningar håller för närvarande på att utarbeta ett meddelande ägnat god förvaltning i skattefrågor i det specifika sammanhanget utvecklingssamarbete. I meddelandet kommer den roll behandlas som god förvaltning i skattefrågor kan spela för att förbättra mobilisering av resurser i utvecklingsländer, särskilt genom kompetensutveckling.

Jag välkomnar ert stöd att till fullo låta kommissionen medverka i arbetet med de inbördes utvärderingarna inom ramen för OECD:s globala forum, särskilt med att kartlägga icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, utarbeta ett förfarande för att utvärdera efterlevnaden och genomföra åtgärder för att främja att standarderna följs. Kommissionen bör fortsätta att vara en aktiv aktör för att se till att alla parter lever upp till sina åtaganden.

När det gäller det antal avtal – tolv stycken – om utbyte av information i skattefrågor som ett land måste sluta för att få status som samarbetsvillig jurisdiktion stöder kommissionen behovet att granska detta och ta hänsyn till kvalitativa aspekter, till exempel för det första vilka jurisdiktioner som avtalen har slutits med – för att uttrycka mig helt tydligt så skulle ett skatteparadis som har tolv avtal med andra skatteparadis definitivt inte klara den här tröskeln –, för det andra jurisdiktionens villighet att fortsätta att sluta avtal även efter att tröskeln har passerats och för det tredje genomförandets effektivitet.

När det gäller er begäran om att undersöka en rad alternativ till sanktioner och incitament för att främja god förvaltning i skattefrågor håller kommissionen redan på att undersöka flera incitament för att främja god förvaltning på EU-nivå, till exempel ökad användning av utvecklingsstöd i syfte att uppmuntra vissa tredjeländer att gå ifrån orättvis skattekonkurrens. Arbetet med möjliga sanktioner är inte lika långt framskridet och naturligtvis måste man i samband med alla EU-åtgärder ta hänsyn till skattepolitiken i de enskilda medlemsstaterna.

Det finns emellertid två specifika områden där jag helt och fullt håller med er. Det ena gäller de offentliga registren och avslöjande av information om investerare i skatteparadis. Jag anser att det måste finnas en balans mellan privatliv och behovet för jurisdiktioner att genomföra sin skattelagstiftning.

Samtidigt som det inte bör finnas några restriktioner för utbyte på grundval av banksekretess eller nationella skatteintressen, måste skattebetalarnas rättigheter respekteras och strikt förtrolighet för den information som utbyts gälla. Dessa begränsningar måste respekteras så att ett offentligt register inte blir den bästa lösningen.

Den andra frågan gäller prissättning på transaktioner. Ni föreslår en övergång till jämförbara vinstmetoder för att man bättre ska kunna identifiera oriktig prissättning på transaktioner och de mest använda teknikerna för att undvika att betala skatt. Samtidigt som det är sant att en jämförelse av vinster inom industrisektorer kan vara ett tecken på att någonting är fel, anser jag att enbart enstaka tecken inte är tillräckligt för att slutgiltigt identifiera oriktig prissättning på transaktioner, utan detta kan endast vara en faktor i en mycket bredare riskbedömning av riktigheten i priserna på transaktioner mellan dotterbolag till multinationella företag.

Den jämförbara vinstmetoden kan godtas, men endast om den leder fram till samma resultat som transaktionsmetoderna. Att rakt upp och ned byta till den jämförbara vinstmetoden – som det föreslås i ändringsförslaget – skulle inte nödvändigtvis vara "rätt" svar.

Det föreslagna nya direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning syftar till att öka och harmonisera alla mekanismer för informationsutbyte och andra samarbetsformer mellan medlemsstater för att bättre förhindra skattebedrägeri och skatteflykt. I direktivet föreslås särskilt att banksekretessen ska avskaffas i förbindelser mellan medlemsstaterna på grund av administrativa samarbetsändamål. Jag välkomnar varmt den konstruktiva inställningen och stödet till förslaget som framgår av betänkandet av Magdalena Álvarez.

Jag är medveten om att den mest kontroversiella frågan i diskussionen i utskotten har varit ändringsförslagen om automatiskt informationsutbyte, som syftar till att ha enbart ett alternativ med automatiskt utbyte, på grundval av ett beslut som medlemsstaterna ska fatta.

Låt mig få påminna om att syftet med det här förslaget är att förbättra allt slags informationsutbyte inom EU och andra former av administrativt samarbete och i synnerhet automatiskt utbyte, som är en viktig grundval för att förhindra skattebedrägeri och skatteflykt.

Att främja informationsutbyte på begäran som en OECD-standard är utan tvivel en godtagbar strategi för tredjeländer, men på en fullt integrerad inre marknad som EU:s gemensamma marknad måste medlemsstaterna vara mer långtgående och gå ytterligare ett steg. De måste kunna använda de bästa verktyg som finns att tillgå för att nå sina politiska mål i syfte att bekämpa skattebedrägeri och skatteflykt.

Jag noterar att förslaget till betänkande om god förvaltning i skattefrågor framhäver nödvändigheten att utveckla det automatiska informationsutbytet som en allmän regel, som ett sätt att få stopp på användningen av konstgjorda juridiska personer för att undvika beskattning. Jag noterar även att man i betänkandet välkomnar förslaget till ett nytt direktiv för administrativt samarbete eftersom man även här utökar omfattningen till att innefatta all slags beskattning och avskaffar banksekretessen. Jag uppmanar er därför att inte rösta för det nya ändringsförslag som lagts fram av PPE-gruppen om att radera alla hänvisningar till automatiskt informationsutbyte i betänkandet.

Angående de ändringsförslag som syftar till att ge mer specifika bestämmelser för skydd av personuppgifter vill jag understryka att medlemsstaterna i alla fall måste respektera befintlig EU-lagstiftning på området och att dessa bestämmelser därför måste respekteras utan vidare ändringar av det föreliggande förslaget till direktiv. För tydlighetens skull kan jag emellertid tänka mig en redogörelse som hänvisar till befintliga EU-bestämmelser.

När det gäller ändringsförslagen om utvärderingssystemet och kraven så anser jag att de regler som finns i förslaget och som underbyggs av ordförandeskapets kompromisstext bör utgöra en lämplig ram som återspeglar innebörden i de föreslagna ändringsförslagen.

Kommissionen kan i princip godta vissa ändringsförslag, till exempel de som innebär att möjligheten införs för kommissionen att anta delegerade akter som gäller tekniska förbättringar av kategorierna för inkomst och kapital som är föremål för automatiskt informationsutbyte, samtidigt som de berörda kategorierna bör preciseras i själva direktivet och inte genom kommittéförfarande. Detta är även förenligt med inriktningen på de pågående diskussionerna i rådet.

Kommissionen kan även i princip godta ändringsförslagen om banksekretessen, som skulle innebära att det inte görs någon skillnad mellan skattebetalarna på grundval av deras skatterättsliga hemvist. Vidare godtar kommissionen även i princip ändringsförslaget om att tjänstemän får närvara och delta i administrativa utredningar.

Kommissionen kommer att försvara innebörden i dessa ändringsförslag vid överläggningarna med rådet, utan någon formell ändring av förslaget, eftersom dessa bestämmelser redan tycks återspeglas i kompromisstexten.

Låt mig nu få rikta uppmärksamheten mot kommissionens förslag om ömsesidigt bistånd för indrivning av skatter. Nationella bestämmelser om indrivning av skatter är begränsade till nationsgränserna och bedragare har utnyttjat detta för att organisera insolvenser i de medlemsstater där de har fordringar. Medlemsstaterna kräver därför i högre utsträckning av andra medlemsstater att de ska driva in skatter, men befintliga bestämmelser har endast tillåtit 5 procent av fordringarna att drivas in.

Kommissionens förslag syftar till att åstadkomma ett bättre biståndssystem med bestämmelser som är lättare att följa och med mer flexibla villkor för att begära bistånd. Som ni vet nåddes vid Ekofinrådets möte den 19 januari 2010 en överenskommelse om att allmänt synsätt på förslaget till direktiv. Jag välkomnar varmt den stödjande inställningen till detta förslag, som framgår av betänkandet av Dumitru Stolojan.

Kommissionen kan i princip godta det ändringsförslag som syftar till att göra utövandet av de kontrollbefogenheter i medlemsstaten som tjänstemän i den anmodade medlemsstaten har till föremål för en överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna. Detta återspeglas även i rådets kompromisstext. Kommissionen kan emellertid inte godta övriga ändringsförslag, till exempel att ett systematiskt och automatiskt informationsutbyte för indrivning ska införas, eftersom det skulle kunna leda till en oproportionell administrativ börda och även omfatta oproblematiska indrivningsfall. Likväl kommer kommissionen i samarbete med medlemsstaterna att undersöka möjligheterna till ytterligare förbättringar av bistånd angående indrivning av skatter och för att lösa eventuella problem.

Låt mig avslutningsvis säga några ord om kommissionens förslag om frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. Som ett snabbt svar på nya och oroväckande bedrägerimönster som har rapporterats av ett flertal medlemsstater är syftet med detta förslag att ge intresserade medlemsstater möjlighet att i enlighet med ett frivilligt och tillfälligt förfarande tillämpa så kallad omvänd betalningsskyldighet, vilket innebär att det är klienten som måste redovisa momsen inom ett begränsat antal bedrägerikänsliga sektorer. Detta föreslagna direktiv kommer att medföra att medlemsstaterna från en lista över fem kategorier kan välja maximalt två kategorier av bedrägerikänsliga varor, till exempel mobiltelefoner, och en kategori av tjänster, till exempel utsläppsrätter för växthusgaser, för vilka man har upptäckt stora bedrägerikedjor under den gångna sommaren.

De skulle vara tvungna att bedöma effektiviteten för dessa åtgärder och dess inverkan på en tänkbar övergång av bedrägeriet till andra medlemsstater, till andra leveranser eller andra bedrägerimönster.

Det gläder mig att rådet tog upp detta förslag så snabbt och nådde en överenskommelse i frågan vid Ekofinrådets möte den 2 december. Naturligtvis är det beklagligt att en överenskommelse endast kunde nås för en del av förslaget, nämligen i fråga om utsläppsrätter för växthusgaser, men jag är fullt medveten om att denna del var den mest brådskande.

Kommissionen vill så konstruktivt som möjligt fortsätta att bidra till rådets förhandlingar om de återstående delarna av förslaget.

Slutligen vill jag återigen tacka Europaparlamentet för dess snabba reaktion och dess tydliga stöd. Även om kommissionen inte är i stånd att nu formellt godta alla de framlagda ändringsförslagen kommer de att vara till nytta i de kommande debatterna med rådet. Här handlar det utan tvivel om vår förmåga att snabbt reagera

på en omfattande mekanism för bedrägeri, men också om trovärdigheten för EU:s system för handel med utsläppsrätter.

Talmannen. – Tack, kommissionsledamot Kovács. Som ni nämnde är det här det sista tillfället som ni kommer till parlamentet, så låt även mig få tacka för det utmärkta samarbete som vi har haft med er under er mandatperiod.

Astrid Lulling, för PPE-gruppen. – (FR) Herr talman! Slumpen har ofta ett finger med i spelet. I samband med att vi diskuterar integritetsskydd och skydd av enskilda och dessa debatter får nytt genljus har parlamentsledamöterna ett fantastiskt tillfälle att fastställa vissa fasta principer. Oavsett om det handlar om att införa kroppsskanning på flygplatser eller ett Swift-avtal med Förenta staterna så kommer de som ihärdigt försvarar individuella friheter inte tveka att göra sina röster hörda den här veckan, även om det innebär att det uppstår betydande diplomatiska spänningar.

Jag beklagar emellertid att deras kamp för medborgerliga friheter är föränderlig och ombytlig. När det gäller att skydda bankuppgifter och finansiella uppgifter så förvandlas det goda plötsligt till något ont. Det som på andra områden förtjänar att skyddas måste här föraktas på grund av en ny tvingande nödvändighet: den allmänna obligatoriska finansiella koloskopin. Automatiskt utbyte rakt av, vilket utgör grunden för Magdalena Álvarez och Leonardo Domenicis betänkanden, är skannern som klär av dig in på bara skinnet eller Swift-avtalet i större skala, varifrån det inte finns någon återvändo. Det här parlamentet kommer dock inte att låta sig stoppas av en motsägelse. Vi kan fatta beslut till förmån för ett automatiskt utbyte av all möjlig information mellan skattemyndigheter i Europa och samtidigt förkasta Swift-avtalet med Förenta staterna för de individuella friheternas skull.

Kan denna motsägelse, denna ombytlighet, begripas eller i vissa fall till och med försvaras för effektivitetens skull? Nej. Den gyllene regeln, er gyllene regel, det vill säga det automatiska utbytet av alla skatte-, bank- och finansuppgifter för alla utländska medborgare kommer oundvikligen att leda till en störtflod av ohanterliga uppgifter. Det tidigare fallet med beskattning av inkomster från sparande bör tjäna som ett varnande exempel för er. Ändå är så inte fallet. Återigen är ni tvungna att välja fel väg och förespråka ett system som inte fungerar. Ingen är så döv som den som inte vill höra.

Till de av mina vänner som har tyckts bekymrade över den överdrivna byråkrati som genomförandet av detta system kan komma att medföra vill jag säga att den enda lösningen är att motsätta sig det, att inte införa det, och sedan bli förvånad över dess ödesdiga följder.

Låt mig slutligen få säga några ord till kommissionsledamot Kovács, som utkämpar sin sista strid i kväll. Jag önskar honom lycka till. I er karriär, herr kommissionsledamot, har ni ofta valt fel strid, men som den hederliga människa jag är vill jag inte alltför mycket lägga er det till last så här i slutskedet. Jag önskar er lycka till, herr kommissionsledamot.

(Talaren godtog att besvara en fråga (blått kort) (artikel 149.8 i arbetsordningen))

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Fru Lulling, jag skulle bara vilja ställa en fråga till er. Vad har det automatiska utbytet av skatteinformation att göra med avskaffandet av sekretessen i ert anförande, när de är två helt separata frågor? Större delen av länderna i Europa har ingen banksekretess. Automatiska mekanismer för att sprida information mellan skattemyndigheter finns redan och tillgångarna för var och en av dem finns inte på Internet. Finns det inget sätt att hålla i sär dessa två frågor?

Astrid Lulling, för PPE-gruppen. – (FR) Herr talman! Min kollega har olyckligtvis inte förstått någonting, men eftersom jag inte har någon mer talartid kommer jag att förklara det för honom personligen. Jag hoppas att han kommer att förstå före omröstningen.

Liem Hoang Ngoc, för S&D-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! I denna kristid har de offentliga finanserna utnyttjats kraftigt, till en början för att rädda det finansiella systemet och sedan för att mildra de sociala och ekonomiska följderna.

Det talas mycket om offentliga underskott och medlemsstaternas utgifter ifrågasätts, samtidigt som de minskade skatteintäkterna tillåts träda i bakgrunden. Vi glömmer bort att det är 200 miljarder euro skatt per år som inte betalas in i EU, resurser som kunde ha använts för viktiga återhämtningsåtgärder och som skulle tillåta oss att lugnt och stillsamt möta det som vissa inom citattecken kallar den demografiska tidsbomben.

Därför är de texter som vi diskuterar i dag så viktiga. Att införa gemensamma styrmedel och fullständig öppenhet mellan medlemsstaterna för indrivning av fordringar är nödvändiga åtgärder om vi ska kunna se

till att inga medborgare eller företag kan slippa undan sitt skatteansvar, och att alla bidrar till det gemensamma arbetet.

Vi måste ge skattemyndigheterna i varje land i unionen de resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina uppdrag. Vi måste även framhäva i vilken utsträckning en sund finanspolitik är nödvändig.

Just nu är alla oroade över Grekland. Vi ser i dag vilka ytterligheter som bristen på ett effektivt finanssystem leder till. Det är inte bara krisen som skadar Karamanlis regering, utan framför allt är det föregångarnas brist på politiskt mod att reformera Greklands finansförvaltning och därmed att skapa ett effektivt system för indrivning av skatt.

Vi hoppas att unionen kommer att använda alla resurser som finns för att bekräfta sin solidaritet med Grekland. Jag hoppas att omröstningen på onsdag styrker omröstningen i utskottet och leder till hoppgivande texter om indrivning av skatt.

Sharon Bowles, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag är glad över att vi debatterar dessa betänkanden under kommissionsledamotens mandattid, även om det är på håret. Utskottet har arbetat hårt för att det skulle bli så. Herr kommissionsledamot, vi har nu haft en ömsesidigt stödjande dialog i många – jag skulle faktiskt säga de flesta – frågor, även om vi naturligtvis inte har varit överens om allting. Till exempel har vi kommit överens om moms för gemenskapsinterna leveranser, men inte enats om solidariskt ansvar inom ramen för gränsöverskridande transaktioner, och i en hel del fall har vi båda blivit besvikna på medlemsstaternas långsamhet eller bristande uppbackning. CCCTB är ett av dessa förslag.

Men trots dessa besvikelser har ni lagt fram mer kraftfulla, traditionella styrmedel som bygger på samarbete, informationsutbyte och tillgång till uppgifter. Så både personligen och som ordförande för utskottet för ekonomi och valutafrågor vill jag ta tillfället i akt och tacka er för ert arbete och er entusiasm under er mandattid. Som mina kolleger har sagt är det i dessa tider av finansiell stress ännu viktigare att medlemsstaterna kan driva in fullständiga skattebelopp. Med denna drivkraft måste rådet vara mer framåtskridande i framtiden. De som medvetet planerar att smita från och slippa undan beskattning skadar samhället och bör inte förvänta sig överseende när de blir upptäckta. Vi måste också ha verktygen för att upptäcka dem.

Med särskild hänsyn till frågan om administrativt samarbete så anser jag att automatiskt informationsutbyte är en fördel. Det är förenligt med direktivet om skatt på sparande, som jag hoppas snart kommer att antas i rådet. Ert engagemang i frågan har dock redan skapat en positiv utveckling, både i och utanför EU. Jag välkomnar även direktivet om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar, men anser att en lägre tröskel för genomförande vore lämpligare. Och slutligen ber jag er och mina kolleger om ursäkt för att jag inte stannar under resten av debatten, men som alltid är det dubbelbokningar här i parlamentet.

Philippe Lamberts, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Sedan några veckor tillbaka har det varit en trend att oroa sig för budgetunderskotten i vissa av medlemsstaterna. Man kan naturligtvis kritisera en del exempel på offentliga utgifter – och vi ska inte avstå från att göra det – och man kan hänvisa till de miljarder euro som ges i bidrag till fossila bränslen, men vi får inte glömma, som den socialdemokratiska ledamoten sade, att de ökade offentliga underskotten i första hand är ett resultat av den finansiella och ekonomiska krisen.

Jag anser inte att regeringarna måste lära sig sund förvaltning av dem som på grund av sin förkärlek för riskfylld verksamhet – som, tro det eller ej, finansieras av fordringar – orsakade krisen.

Därför instämmer vi i att de offentliga underskotten är ohållbara på sina nuvarande nivåer, eftersom de minskar möjligheten för Europa att gå i spetsen för en global "Green New Deal" som i högsta grad behövs. Vi måste därför ta itu med frågan, inte bara med hänsyn till utgifterna utan även till inkomsterna, och denna anda genomsyrar läsningen av de betänkanden som läggs fram i dag, särskilt de av Magdalena Álvarez och Leonardo Domenici.

Genom att göra det automatiska informationsutbytet mellan skattemyndigheterna till standard får medlemsstaterna möjligheter att på allvar bekämpa skattebedrägeri. Jag vill påminna er om att det årliga beloppet för skattebedrägeri beräknas uppgå till 200–250 miljarder euro eller 2 procent av BNP. Innan vi ens talar om att omstrukturera Europas skattesystem, låt oss se till att skatt som ska betalas också drivs in.

Förslagen stöder även att en gemensam skattebas för företagsbeskattning införs, vilket kommer att göra saker och ting tydligare för både skattebetalarna och medlemsstaterna. Genom detta kommer vi att ta ett steg framåt, men det bör inte bana väg för mer konkurrens, utan för mer samarbete. Är det dags att vi sätter stopp för skattedumping, för denna väg mot fördärvet som undergräver medlemsstaternas skatteintäkter

och för deras förluster? För skattebetalarnas och de små och medelstora företagens förluster, som inte har samma resurser som de stora transnationella företagen till att spela ut medlemsstaterna mot varandra.

Vi anser att den gemensamma skattebasen därför är en förutsättning för införandet av en progressiv harmonisering av skattesatser för företag – i enlighet med det som vi gör för moms – med början i fastställda minimigränser.

Slutligen kommer det att krävas mycket mer djupgående förändringar om en hållbar grundval för medlemsstaternas skattesystem ska åstadkommas, till exempel sänkta avgifter på inkomst för anställning och kompensation för denna sänkning genom införande av en progressiv energiskatt – för icke förnybara energikällor – och av en skatt för finansiella transaktioner och avkastningar. Men som jag brukade få höra som barn är det en helt annan historia.

Under tiden gratulerar Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen Magdalena Álvarez och Leonardo Domenici till deras utmärkta arbete, som inte bara innebär att Europaparlamentets tidigare ställningstaganden upprepas, utan även att de har blivit mer långtgående och ändamålsenliga.

Jag vill avsluta med att säga några avskedsord till kommissionsledamot Kovács. Jag var inte här när ni kom hit, men mina kolleger har talat om att det intryck som ni gav dem genom era handlingar var mycket bättre än det som ni gav oss när ni först utnämndes. Ni har därför gjort oss positivt överraskade. Jag önskar er lycka till med allt.

Ashley Fox, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka de föredragande och övriga medarbetare för deras hårda arbete med att framställa dessa betänkanden.

Beskattnings, särskilt alla former av harmonisering, är alltid en känslig fråga. Vi behöver balansera behovet av att sköta en enda effektiv marknad med behovet av att skydda medlemsstaternas behörighet i fråga om beskattning. Jag skulle ge Philippe Lamberts rådet att det bästa sättet att minimera skatteflykt är att ha enklare skatter och lägre skattenivåer. Skattekonkurrens är något riktigt bra. Det skyddar skattebetalaren från giriga regeringar.

Medlemsstaterna måste vara fria att teckna bilaterala avtal med tredjeländer. Förenade kungariket och Förenta staterna delar villigt information med varandra på grund av deras tidigare samarbete i kampen mot terrorism. I fall de skulle dela den informationen med EU, skulle många tredjeländer våga att teckna liknande avtal i framtiden. Samarbeten skulle upphöra och nationell säkerhet skulle sättas på spel.

Jag uppmanar alla ledamöter att närma sig dessa betänkanden på ett sakligt vis. Vi måste försäkra oss om att vi inte ger efter för onödigt harmonisering som äventyrar nationell säkerhet.

Nikolaos Chountis, för GUE/NGL-gruppen. – (EL) Herr talman! Med dessa betänkanden görs otvivelaktigt en positiv insats för att skapa ett rättsligt ramverk för administrativt samarbete på EU-nivå i fråga om direkta och indirekta skatter, med undantag av moms och punktskatter.

Jag måste emellertid säga att dessa betänkanden, förslag till direktiv och så vidare, berör problemet med skatteflykt och skattefusk.

Det finns emellertid två aspekter av skatteflykt som har utmärkt sig under krisen. Den första har att göra med skattekonkurrens inom Europa, vilken inte på något sätt främjar solidaritet samt ekonomisk och social sammanhållning mellan medlemsstaterna. Vi behöver ta itu med det här problemet och lösa det.

Den andra aspekten har att göra med utlandsbaserade företag. Som vi alla vet är dessa företag verktyg för skatteflykt och pengatvätt. Den grekiska regeringens avsikt, att helt enkelt belägga sådana transaktioner med en 10-procentig skatt, är skandalös.

Liksom flera ledamöter har betonat, i dessa tider av ekonomisk kris där alla medlemsstater står inför finansiella problem, för att inte nämna det faktum att Europeiska centralbanken och stabilitetspakten är inadekvata, och förvärrar problemen snarare än löser dem, så behöver vi gemensamma lösningar för gemensamma problem, till exempel skatteflykt.

Vi behöver slå ner på skatteflykt och skattefusk så att regeringar har inkomster vid en tidpunkt då det råder brådskande behov av omfördelings- och utvecklingspolitik.

Godfrey Bloom, för EFD-gruppen. – (EN) Herr talman! Beskattning som koncept har inte förändrats särskilt mycket de senaste 3 000 åren, eller? De rika och mäktiga stjälar pengar från vanligt folk för att göra sina egna liv bekvämare.

Den förändring som har skett i moderna tider är att beskattning nu är till fördel för de som betalar skatt, att vi på något vis betalar skatt *pro bono*.

För att hålla denna myt vid liv uppfinner vi återkommande hot för att skrämma folk till undergivenhet. Det senaste av dessa hot är förstås att om vi inte hostar upp miljöskatter, så kommer vi alla att kokas levande. Något som påminner om medeltida religioner som hade samma anslag – betala eller brinn i helvetet.

Skatteharmonisering är ett koncept som den moderna politiska klassen har hittat på för att försäkra sig om att ingen regering stjälar för lite från sitt folk, ett slags kartell av tjuvar skulle man kunna säga.

Om ni verkligen vill ha skatteharmonisering får jag då föreslå att kommissionen och tjänstemännen betalar samma skatt som väljarna, att de bär samma skattebörda som oss andra, innan väljarna stormar den här byggnaden och hänger oss från taknocken, vilket de har all rätt att göra.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! Vi behöver se över den demokratiska processen. Som ung författare och journalist betalade jag 62 procent i skatt av övertygelse, eftersom jag var övertygad om, och hade intrycket av att de som styrde var goda människor. Sedan jag har blivit ledamot av Europaparlamentet har jag emellertid sett vad som faktiskt händer med skatteintäkter. På den tiden betalade vi miljoner schilling varje år. Det som oroar mig i debatten om främjandet av god förvaltning i skattefrågor är att vi inte längre ser våra egna utgifter, utan i stället bara talar om elaka skattebedragare.

Då, när skattenivån låg på 62 procent sade min skatterådgivare Christoph Matznetter, som senare blev Österrikes finansminister; ni är från Vorarlberg, gå över gränsen till Liechtenstein eller Schweiz! Jag gjorde inte det, men det gjorde andra. Om man mot bakgrund av dessa erfarenheter närmar sig detta med ett sansat och rationellt tänkesätt hos någon som inte var offentliganställd, någon som inte var en kostnad för socialförsäkringssystemet, någon som inte var aktiv inom det offentliga på det sätt som de flesta av ledamöterna här, då måste du fråga dig själv hur i hela världen du ska kunna spara dina hårt förvärvade pengar från detta slöseri?

Mitt förslag är därför följande. Låt oss börja med oss själva, och med att visa att en förnuftig administration kommer att använda pengar på ett vettigt sätt. Varför behöver vi 200 nya arbetstillfällen? Varför måste vi finansiera skidskolektioner den här veckan? Vad ska det vara bra för? Om ni verkligen vill ta er an kampen mot skatteparadisen, driva in skattefordringar och om ni vill att EU ska tas på allvar, så måste vi börja med oss själva och visa människor att de institutioner vi representerar använder skattebetalarnas pengar ansvarsfullt. I annat fall kommer vi att fortsätta att förlora skatteintäkter, utan någon som helst rätt att hålla dessa människor till svars.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Mina damer och herrar! En BNP-minskning på 4 procent, 21 miljoner arbetslösa EU-medborgare, förhandlingar om underskott med 20 medlemsstater, statsskulder på 80 procent. Med EU i ett sådant tillstånd frågar jag om vi har råd med lyxen att tillåta miljarder i skatteintäkter att bara försvinna? Det är oacceptabelt att samtidigt som vi offerar enorma summor på ekonomisk stimulans och på att hålla arbetsplatser öppna, så har inga framsteg gjorts på EU-nivå med att finna metoder för att exempelvis höja den skamliga nivån på 5 procent för indrivning av gränsöverskridande skattefordringar. Eller huruvida vi ska utöka det automatiska informationsutbytet att gälla för all inkomst och på så sätt eliminera regeringarnas behov av att inhämta information om sina medborgares obeskattade inkomster, som investerats här och där, från stulna datalagringsmedia.

I nuläget är skattebedrägerier inom EU två och en halv gånger större än EU:s totala budget. Medlemsstaternas skattemyndigheter måste samarbeta för att spåra skattebedrägeri. Ingen ska kunna gömma sig bakom banksekretess, och låt oss förbjuda kvasiskatteparadis inom EU trots att det skadar de berörda medlemsstaterna. EU:s gemensamma intresse måste prioriteras framför enskilda intressen. Ärliga skattebetalande EU-medborgare förväntar sig inget mindre av oss än regler som är bindande för alla, utan kryphål.

I Leonardo Dominicis betänkande beskrivs hur vi kan ta bort dessa kryphål. Det handlar inte om skatteharmonisering utan om hur vi ska driva in skatt påford enligt varje enskild medlemsstats regler, med hjälp av andra om det så behövs. Alla övriga komponenter i skattepaketet framför oss tjänar samma syfte. För PPE:s räkning har jag lagt till flera förslag till betänkandet av Leonardo Domenici, vilka även hade stöd från andra politiska grupper. I första hand har jag föreslagit att ett motivationssystem införs för att garantera

att den medlemsstat som driver in gränsöverskridande skattefordringar på begäran av en annan medlemsstat även får en andel av de indrivna skattefordringarna. På så sätt kan vi stimulera det avstannade samarbetet mellan skattemyndigheter. För det andra, genom att använda ett system med standardiserad vinst kan vi vidta effektiva åtgärder, särskilt mot multinationella företag som manipulerar överföringskostnader för att undvika beskattning. Jag vet att kommissionsledamot László Kovács tvivlar på detta, men jag tror att arbete kan börja i den riktningen.

Slutligen gläder det mig att kommissionen stöder behovet av skärpta krav för informationsutbyte i frågor om beskattning som fastställts i OECD:s modellavtal tillämpligt på tolv stater. Genom att fortsätta i den här riktningen anser jag att vi kan närma oss en ärligare skattepolitik.

Olle Ludvigsson (S&D). - Herr talman! Vi debatterar i kväll ett antal åtgärder för att bekämpa skattebedrägeri och skatteflykt av olika slag. Detta är frågor av stor vikt. Det vore mycket positivt om vi inom EU kunde förstärka våra verktyg och vårt samarbete mot skattefusk på det sätt som föreslagits.

Med tanke på den finansiella och ekonomiska krisen är det särskilt angeläget att skattesystemen görs så effektiva, pålitliga och rättvisa som möjligt. Jag ser positivt på förslaget att utöka möjligheten att använda förfarande för omvänd betalningsskyldighet. Detta är bland annat ett helt centralt steg i utvecklingen av klimatarbetet. När utsläppsrätterna börja auktioneras ut 2013 måste vi ha ett trovärdigt handelssystem på plats, som är fritt från momsbedrägerier och liknande problem. Den omvända betalningsskyldigheten är sannolikt ett utmärkt sätt att förhindra dessa momsbedrägerier. På så vis kan såväl trovärdigheten som effektiviteten i systemet säkerställas.

Arbetet med betänkandet om omvänd betalningsskyldighet har varit mycket konstruktivt. Jag har med glädje kunnat konstatera att kommissionen, rådet och de berörda parlamentsledamöterna har varit helt inställda på att snabbt hitta en bra lösning. Ett centralt inslag i betänkandet är att skapa ett omfattande system för utvärdering, och att det systemet bygger på enhetliga kriterier. Det är mycket viktigt att vi noggrant följer upp hur väl denna omvända betalningsskyldighet fungerar i praktiken på det aktuella området. De nu föreslagna åtgärderna mot skattefusk är viktiga på vägen, men de ska ses som en liten del i mer omfattande och långsiktig process.

Det återstår mycket att göra på detta område. EU-samarbetet bör stärkas, och EU bör leda utvecklingen när det gäller att skapa kraftfulla internationella avtal i kampen mot skattefusk.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Herr talman! Detta till synes ganska tekniska paket är egentligen kopplat till några högst politiska frågor. Till att börja med är administrativt samarbete mellan stater i skattefrågor en nyckelfråga för den inre marknaden. Det är mycket viktigt att påpeka detta eftersom fri rörlighet för personer och kapital utgör en del av gemenskapens värdefulla regelverk som vi är så fästa vid. Det får emellertid inte resultera i en orättvis beskattningssituation där vissa välinformerade och rörliga medborgare inte fullgör sin skatteplikt, samtidigt som mer bofasta medborgare fortsätter att fullgöra sin.

Det får inte heller fungera som ett konkurrensmedel mellan stater, och då menar jag ett incitament till bedrägeri eller skatteflykt. Detta förklarar vårt stöd för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och det automatiska informationsutbytet mellan medlemsstater, vilket redan har diskuterats.

Om Astrid Lulling hade gjort oss äran att stanna kvar hade jag kunnat tala om för henne att frågan om medborgerliga rättigheter visserligen kommer upp då vi talar om utbyte av känslig information, men att det enligt min åsikt är stor skillnad mellan den information som vi kan utbyta mellan medlemsstater på den interna marknaden, i den interna marknads tjänst, och den information som vi utbyter med andra länder, även samarbetsländer som Förenade staterna.

Den andra högst politiska frågan, särskilt efter krisen, är kampen mot skatteparadisen men också mot gråzoner eller släpphänta rutiner som tyvärr fortfarande förekommer inom EU eller associerade områden.

Enligt G20-deklarationen förväntar sig medborgarna resultat och en trovärdig union. Detta har varit huvudtemat för många ändringsförslag och jag anser att parlamentet måste fästa förnyad vikt vid frågan.

Slutligen, för att sammanfatta, vill jag säga något till László Kovács. Det är ganska ovanligt att kunna säga adjö till någon samma kväll som deras uppdrag går ut och framför allt att kunna ge råd till den av kommissionen utsedda Algirdas Šemeta, vars första steg på området vi har välkomnat. På samma sätt har vi välkomnat Barroso II- kommissionen som verkar fast besluten om att ta itu med frågan, särskilt genom att ge Mario Monti ansvaret att framställa en rapport om den interna marknaden innehållande alla dessa aspekter.

Jag anser att hur motståndskraftiga och motvilliga medlemsstaterna än är, så är det upp till kommissionen att använda sin initiativkraft, så som ni har lyckats göra i kanske ännu större omfattning, László Kovács. Medlemsstaternas kistor är tomma. Beskattning är ett annat sätt att fylla på dem och förutsatt att det görs på ett intelligent sätt så stöder vi detta.

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Tack vare Leonardo Domenicis arbete är betänkandet vi i dag måste hålla en slutlig omröstning om ett högkvalitativt dokument. Jag hoppas verkligen att det kommer att antas på onsdag vid vårt plenarsammanträde. Många av förslagen i betänkandet gällande finansiell öppenhet och insyn, skattefrågor och kampen mot skatteparadis, huvudkonsekvenser som med rätta betonas här, har ingen tidigare motsvarighet.

Till att börja med bör vi välkomna att det i texten tas hänsyn till de betydande begränsningarna i kampen mot skatteparadis så som den har förts hittills. Skatteavtal och OECD-förteckningar över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner, att återskapa de officiella regler som är i bruk, är otillfredsställande och representerar till och med den del av problemet som vi försöker lösa.

Därför är förslagen i det här betänkandet, vars målsättning är att gå ännu längre, att anta en ny definition av skatteparadis och att skapa nya verktyg inklusive sanktioner, enormt viktiga. Detta är förstas fallet med förslaget om att införa ett automatiskt informationsutbyte i frågor om beskattning, både inom EU och på internationell nivå.

Detta gäller även räkenskaper land för land, så som det efterfrågas i betänkandet, vilket kommer att göra det möjligt att mäta företagens faktiska verksamhet i de länder där de finns etablerade, samt att kontrollera att de verkligen betalar de skatter som de där enligt lag är skyldiga att betala. Detta är två grundläggande krav som har stöd av flera sakkunniga sedan länge. Vi kan bara välkomna att EU antar dessa och på så sätt kommer vi att bli en av de institutioner som är mest engagerade i denna kamp.

Problemet med skatteparadis är inte bara en teknisk fråga. Det har att göra med grundläggande val. Vill vi ge utvecklingsländerna medel så att de kan dra nytta av sina egna resurser i stället för att de blir konfiskerade? Vill vi garantera att alla våra företag och medborgare i den mån de kan bidrar till att finansiera samhällslivet? Genom att rösta för betänkandet av Leonardo Domenici ger vi ett positivt svar på dessa två frågor. Ett svar som jag anser att vi bara kan vara stolta över.

På ett personligt plan vill jag tacka László Kovács för den konferens som vi organiserade tillsammans i Bryssel den 9 december i syfte att föra upp den här frågan på dagordningen. Tack och lycka till!

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Herr talman, herr kommissionsledamot! I dag debatterar vi ett paket med ekonomiskt och politiskt omtvistade förslag som förväntas medföra ett avsevärt förbättrat samarbete inom området för beskattning. Skattebedrägeri är otvivelaktigt ett stort problem som reducerar statsbudgetintäkter. Vilka är emellertid orsakerna till skatteflykt och vilka är motiven hos de som gör sig skyldiga till skattebedrägeri?

Först och främst höga skattenivåer. Ju högre skatt desto fler skattebetalare som kommer att söka vägar för att kringgå skatteskyldighet. Vi bör komma ihåg denna välkända ekonomiska sanning särskilt i dag när de flesta politiker tror att statliga finansunderskott går att lösa med högre skatter, att det med andra ord skulle gå att lösa på inkomstsidan i stället för genom stora besparingar på utgiftssidan. Jag skulle vilja påpeka en sak till, och det är att skatteparadis existerar av just denna anledning, eftersom människor flyttar sitt kapital till platser med lägre skatter. Om ni vill avskaffa eller begränsa förekomsten av skatteparadis måste ni sänka skatterna.

Den andra viktiga orsaken till skatteflykt är skattesystemens slutenhet och komplexitet. Ju fler undantag desto fler bedrägerier. Statistik och olika studier bekräftar att svårigheterna med till exempel momsindrivning främst orsakas av förvirrade förklaringar och tusentals vitt skilda undantag. Tyvärr föreslår varken kommissionen eller parlamentsledamöterna att medlemsstaterna inför skattesänkningar eller grundläggande justeringar som skulle kunna leda till öppenhet och insyn kring skattejurisdiktion.

De omtvistade förslagen är enligt följande: för det första införandet av principen om obligatoriskt informationsutbyte om skattebetalare, för det andra att den obligatoriska informationen om skattebetalare är noggrant definierad vilket givetvis är mycket känsligt, för det tredje att skyldigheten att utbyta information om alla slags skatter ska träda i kraft första gången, för det fjärde, en legislativ nyhet, att banksekretessen upphävs.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Herr talman! Den här diskussionen är mycket viktig eftersom regeringarna och kommissionen har sagt att strategin för att ta oss ur krisen under de kommande åren, är beroende av radikala nedskärningar i offentliga investeringar och samhällskostnader. Enligt återkommande information i de olika rapporter som har diskuterats i dag, framgår att det går att ta en annan väg, en bättre väg framåt som kommer att uppmuntra ärlighet och tillfredsställelse bland skattebetalarna.

Det är också denna väg vi måste följa för att övervinna krisen från inkomstsynpunkt, huvudsakligen från inkomstsynpunkt, eftersom den kommer att sätta stopp för den mardröm som har orsakats av skatteparadis och av omfattande skatteflykt och skattebedrägeri bland stora företag och inom banksektorn.

Det är av just den anledningen som jag instämmer i betänkandet av Leonardo Domenici där det står att inte tillräckligt görs för att avsluta banksekretessen. Det är just på den vägen vi måste fortsätta eftersom lite ekonomisk rättvisa aldrig har skadat någon.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Herr talman, herr kommissionsledamot! Frågan är inte om vi är för eller emot kampen mot skattebedrägeri. Givetvis stödjer vi den. Frågan är i stället, vilka medel vi vill använda för att nå vår målsättning. Situationen mellan medlemsstaterna är i nuläget sådan att det finns stater som inte gärna utbyter information om skattebetalare med andra medlemsstater, inte heller på begäran. Det aktuella förslaget handlar om införandet av ett automatiskt system där all information om medborgare och företag som verkar utomlands kommer att utbytas mellan skattemyndigheter. I min mening är det viktigaste inte att öka graden av byråkrati, oavsett hur vi utbyter information. Just nu befinner sig EU i kris. I Spanien är arbetslösheten nästan 20 procent, i Lettland är den över 20 procent och i många andra länder ligger den en bra bit över 10 procent. Tyvärr är detta en uppåtgående trend. Resultatet blir att medlemsstaterna tvingas minska sina statsutgifter, något som står i direkt motsats till att öka storleken på den byråkratiska apparaten. Ett införande av det automatiska informationsutbytessystemet skulle emellertid oundvikligen öka storleken på den byråkratiska apparaten. Jag anser att Europas skattebetalare helt enkelt inte har råd att stödja detta just nu. Jag anser att det finns ett annat förslag som vi borde diskutera, nämligen att kanske inte gå till överdrift och utbyta all information automatiskt, utan i stället försäkra oss om att alla medlemsstater utbyter information på begäran. För att sammanfatta, alltså ett automatiskt informationsutbyte på begäran. Tack.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Herr talman! Med en årlig förlust på över 200 miljarder euro måste kampen mot skattebedrägeri och skatteflykt i EU fortsätta att vara en prioritet för parlamentet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar. Jag kan inte tro att någon här i kammaren anser att rätten till integritet innebär rätten att undandra sig skatt.

Det finns givetvis ett globalt samförstånd om att brist på god förvaltning i skattefrågor uppmuntrar skattebedrägeri och skatteflykt. Skattebedrägeri har haft stor inverkan på nationella budgetar. Det stjälar väsentliga resurser från offentliga tjänster, hälso- och sjukvård, utbildning och forskning. Enligt en stor välgörenhetsorganisation har dessutom extremt förmögna personers och globala företags skatteflykt en allvarlig inverkan på mer än 5 miljoner barn i världens utvecklingsländer.

Regeringar i de fattigaste utvecklingsländerna svindlas på 92 miljarder euro i skatteintäkter årligen, samtidigt bedömer Världsbanken att en tredjedel av den summan, mellan 30 och 34 miljarder euro, skulle räcka till FN:s milleniumutvecklingsmål. Ännu mer chockerande är att välgörenhetsorganisationen Christian Aid baserad i Förenade kungariket vidhåller att runt 7 miljarder euro finns undangömda i skatteparadis.

De föreslagna åtgärderna och rekommendationerna i dessa betänkanden är nödvändiga för att skapa lika villkor och för att ta itu med de snedvridningar och oegentligheter som förstärker dessa system av skatteflykt och bedrägeri. Utlandstillgångar motsvarar nu en tredjedel av de globala tillgångarna ...

(Talmannen bad talaren att tala långsammare med hänsyn till tolkarna.)

... hälften av världshandeln passerar genom skatteparadis och åtgärder för att slå ner på dessa har redan påbörjats. Skatteparadis är under utredning och arbete pågår med förslag i EU och OECD.

Ett starkare skattesamarbete är den enda vägen framåt. Det försvagar inte den nationella suveräniteten utan tvärtom, stärker och förbättrar nationella skattesystem genom att stoppa de som försöker underminera dessa systems integritet och funktion.

Om vi har lärt oss något av den globala finanskrisen är det att vi behöver mer öppenhet och insyn i finansiella transaktioner. Därför stödjer jag förslagen som våra föredraganden har lagt fram, om ett närmande av ett globalt avtal och en standard för automatiskt informationsutbyte av skatteuppgifter.

Jag skulle vilja avsluta med att säga att de som vill urvattna dessa förslag genom att gömma sig bakom skräckpropaganda om personlig integritet, varken är allvarliga eller långtgående i sitt stöd för att på global nivå lösa problemet med skatteflykt och främja god förvaltning, gott medborgarskap och socialt ansvar.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Momsbedrägeri är ingen bagatellartad förseelse. Det är en kriminell handling och ett problem som med tiden antingen trappas upp eller ned. Enligt de senaste beräkningarna förlorar medborgarna, och därmed skattebetalarna, upp till 100 miljarder euro varje år, kanske ännu mer.

I kristid med accelererande statliga skulder har medborgarna ingen förståelse för att EU hittills inte lyckats ta itu med det här problemet. Därför välkomnar vi ett nytt försök att införa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet som vi kommer att ha omröstning om i övermorgon. Det vi försöker åstadkomma med förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är att effektivt eliminera problemet med momsflykt, eller åtminstone minska detta. Vi måste emellertid vänta och se om det här förfarandet kommer att generera den önskade ökningen av momsintäkter och hindra nya fall av bedrägeri. Men det är säkerligen värt ett försök. Vi kommer att kontrollera resultaten av förfarandet, vars tillämpning i nuläget är begränsad till 2014, mycket noggrant och göra en kritisk bedömning.

Jag skulle emellertid ha velat se en ändring på en specifik punkt. Jag stödjer att företag som i laga ordning fullföljer sin plikt när det gäller kontroll av momsregistreringsnummer, befrias från ansvarsskyldighet, även om mottagaren gör sig skyldig till bedrägeri. Jag beklagar verkligen att mitt ändringsförslag på denna punkt inte vann en majoritet i utskottet för ekonomi och valutafrågor.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Herr talman! Skattebedrägeri är ett brott som inte bara bestjäl regeringar, utan även varje skattebetalare som betalar sin skatt i tid. Mycket bra har gjorts av OECD, G20 och olika föredraganden i parlamentet i arbetet med att bekämpa skattebedrägeri. Jag vill särskilt nämna betänkandet av Leonardo Domenici och tacka honom för den stora öppenhet han har visat genom att samarbeta med parlamentet för att förbättra detta dokument. Jag bekymrar mig emellertid över tre saker.

Den första är att kampen mot skattebedrägeri inte får användas som en ursäkt för de som vill skapa en debatt om skatteharmonisering inom EU. I dokumentet finns formuleringar om införandet av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och jag anser att vi bör vänta tills kommissionen senare i år lägger fram sin konsekvensbedömning innan vi drar några förhastade slutsatser om för- och nackdelar i den debatten.

Den andra punkten gäller den kontroversiella frågan om informationsutbyte. Det är väldigt tydligt att det under vissa omständigheter behövs ett förbättrat utbyte och att det, som när det gäller beskattning av sparande, finns fördelar med ett automatiskt utbyte. Det här betänkandet går mycket längre och kräver automatiskt utbyte på alla områden. Jag skulle hellre se att vi undersöker de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall för att bedöma var vi behöver detta.

För det tredje, i betänkandet av Leonardo Domenici föreslås införandet av en EU-avgift för finansiell rörlighet till och från vissa jurisdiktioner. Så som kommissionsledamoten har poängterat finns det olika sanktioner och motiv som kan användas för att främja god förvaltning på detta område. Jag är mycket orolig över att vi, på grund av denna formulering om en avgift på EU-nivå, kommer tillbaka med bara ett oerhört kontroversiellt förslag.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Herr talman! Genom att ta upp dessa fyra betänkanden som verkar ha en mycket framstående teknisk struktur, debatterar vi tunga politiska frågor. Till att börja med och för att förtydliga, kampen mot skattebedrägeri och skatteflykt måste fortlöpa för att visa respekt för de som betalar skatt och följer reglerna.

Jag vill också vara tydlig med att det här inte är en fråga som är direkt relaterad till någon kris. Det är en fråga om allmän etik. Precis som denna fråga bör debatteras, bör EU och dess medlemsstater även debattera en fråga relaterad till skattekonkurrens i syfte att uppmuntra ekonomisk tillväxt genom skattepolitik.

Det är även nödvändigt att se kampen mot skattebedrägeri och skatteflykt i ett rättsperspektiv. Lagstiftningen måste vara tydlig, präglas av öppenhet och insyn och administrativa organ måste agera på lämpligt vis. Det är därför som frågan om ett informationsutbyte är relevant och vi måste överväga beslut som har fattats av internationella organisationer som verkligen har studerat frågan, först och främst OECD. I detta avseende är utbyte av erfarenheter outhärligt så att åtgärder som ser bra ut i teorin, inte är kontraproduktiva i praktiken.

Särskilt när det gäller skatteparadis måste vi stödja de beslut och framsteg som gjordes vid G20-toppmötet och vi måste framför allt komma ihåg att åtgärderna på detta område bör vara ändamålsenliga, proportionerliga och effektiva.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot! Här är några fakta som är värda att komma ihåg. Enligt OECD fanns mellan 5 och 7 biljoner euro undangömda i skatteparadis under 2008. Inom EU motsvarar skatteflykt, vilket redan har nämnts i dag mellan 2 och 2,5 procent av EU:s förmögenhet, det vill säga dubbelt så mycket som EU:s budget.

Nuförtiden är det ingen tvekan om att skatteparadis, nya finansiella produkters vaghet, bristen på administrativt samarbete, misslyckandet med reglering och kontroll av marknaderna och aktörernas överdrivna ambitioner, alla har bidragit till den fruktansvärda kris vi erfar.

På global nivå görs framsteg och vi drar lärdomar av dessa, lärdomar som etablerats genom initiativ från IMF, OECD, G20 och forumet för finansiell stabilitet. Särskilt under ledning av László Kovács, som jag vill framföra mina lyckönskningar till, har EU varit engagerad i en rad initiativ. Bland annat administrativt samarbete, direktivet om beskattning av sparande, bistånd för skuldindrivning, en uppförandekod, liksom ökat samarbete mellan Belgien, Österrike, Luxemburg, Isle of Man och även angränsande länder som Schweiz, Monaco och Liechtenstein.

Det är emellertid viktigt att denna gemensamma satsning inte leder till vad som så väl beskrevs av Leonardo Domenicis landsman, när det står i betänkandet att mycket måste förändras om situationen ska kunna bestå. Det är ett exempel på något som inte får hända!

EU:s medborgare lider nu av arbetslöshet, hot om skattehöjningar och förlusten av grundläggande pensionsrättigheter. Små och medelstora företag får inte kredit och förlusterna är omfattande. Dessa medborgare förväntar sig att vi, som deras representanter här i parlamentet, ska dra lärdomar av detta och verkligen kunna garantera konkurrens, rättvisa, öppenhet och insyn, och ärlighet inom EU.

Dessa fyra betänkanden, särskilt de av Leonardo Domenici och Magdalena Alvarez, ligger i linje med detta. Jag hoppas att dessa betänkanden får ett brett stöd från parlamentsledamöterna och att de faktiskt förser EU med den politiska energi som behövs för att kunna dra de rätta lärdomarna och att uppmuntra till ett erkännande av dessa på internationell nivå.

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman! Att skatter är en känslig fråga vet vi, och det hör vi här. Medlemsstaterna anser med rätta att skatter i första hand är en nationell fråga, men i sviterna av finanskrisen anser ändå allt fler att samarbetet inom EU måste bli bättre.

Skattekonkurrens är positivt. Det ska dock ske med rättvisa regler, och ingen medlemsstat ska ha fördelar av att ett lands regler kan användas för att smita undan skatt. Skattesvindel är olagligt, omoraliskt och snedvrider förutsättningarna för enskilda EU-länder.

Man kan vara kritisk mot sitt lands skattetryck. Det är understundom också jag. Då måste man emellertid arbeta för att förändra den inhemska politiken och inte smita från sitt ansvar. Det mest effektiva informationsutbytet är det som sker automatiskt. EU kritiserar ofta olika former av skatteparadis. Det är därför viktigt att vi visar att vi även arbetar internt för att förbättra öppenheten, insynen och samarbetet på skatteområdet, medvetna om privatlivets helgd.

För att inte skapa onödiga administrativa utgifter, och för att skapa en klarare rättslig grund, har ALDE-gruppen lagt fram ett ändringsförslag om att medlemsstaterna inte ska vara tvungna att biträda en annan medlemsstat om ärendet gäller mindre än 1 500 euro per år. Jag tycker att det sätter tydliga gränser för myndigheternas befogenheter, och jag uppfattar det som att László Kovács accepterar detta ändringsförslag.

(EN) Slutligen vill jag tacka László Kovács som är kommissionsledamot i ytterligare ungefär 18 timmar. Det har varit ett privilegium att samarbeta med er. Ni uppnådde inte allt men ni gjorde ert bästa. Tack och lycka till.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Herr talman! Under sin sjätte mandatperiod antog kommissionen en rad lagstiftningsförslag som en del i kampen mot skattebedrägeri och skatteundvikande inom EU. En nyckelfaktor i sammanhanget är ett förslag till direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Tack vare att det antogs av praktiskt taget alla medlemsstater är det direktiv som nu är i kraft otvivelaktigt det första steget mot ett administrativt samarbete på detta område, trots att det var uppenbart att det saknades specifika resultat vad beträffar verkställandet. Detta förslag innebär emellertid en förstärkning av varje medlemsstats

suveränitet i fråga om beskattning, genom införandet av mer specifik och effektiv hantering av skatteindrivning i varje land och även en intensifiering av den europeiska integrationsprocessen som blir allt viktigare i fråga om beskattning, såväl från politisk och ekonomisk synpunkt som från administrativ synpunkt.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Herr talman! Tack för ert utmärkta arbete, kommissionsledamot László Kovács. Administrativt samarbete mellan EU-länder i skattefrågor, vilket är mitt beredningsområde, är ett omfattande projekt. Det är nödvändigt eftersom skatteflykt inte är en bagatellartad förseelse. Det är ett gränsöverskridande problem.

Vi måste arbeta tillsammans för att bekämpa skattebedrägeri och tvivelaktiga skatteparadis. Medlemsstaternas ståndpunkt att allt inte kan lösas på europeisk nivå är en grov missuppfattning. Att undersöka möjligheten att köpa olagligt förvärvad information om bedragare, vilket är rättsligt problematiskt och en fråga som vi i Tyskland har brottats med, får inte vara vårt enda tillvägagångssätt. Det kan dock vara så att sådana inköp är nödvändiga.

I detta betänkande välkomnar jag för det första det planerade automatiska informationsutbytet mellan skattemyndigheter, för det andra ett förbättrat förfarande för ömsesidigt utbyte av personal mellan myndigheter, och för det tredje det trängande behovet av en åtgärd för att lätta på banksekretessen långt utanför EU:s gränser.

Visserligen behöver vi eliminera några hinder, särskilt konflikten mellan informationsutbyte å ena sidan och dataskydd å andra sidan. Vi behöver skapa balans mellan de två och inte tillåta att något av dessa intressen dominerar över det andra.

Vidare bör gränsöverskridande dubbelbeskattning få mer uppmärksamhet. Jag har talat med företrädare för ett flertal små och medelstora företag som verkar i olika medlemsstater. De säger att situationen är alldeles för komplicerad och att det inte finns tillräckligt med öppenhet och erfarenhet, vilket är orsaken till att de är oförmögna att fatta de rätta investeringsbesluten. Vi måste beakta detta. Vi behöver också minska byråkratin och vara mer uppmärksamma på vad som är nödvändigt, så att skattemyndigheter kan hjälpa oss att arbeta nära tillsammans och förenkla våra förfaranden. Om vi kan uppnå detta, om vi kan införa förenklade förfaranden i företagarnas vardag, kommer vi att göra tydliga framsteg. Detta betänkande är ett tillkännagivande av vår avsikt att göra detta.

George Sabin Cutaj (S&D). – (RO) Vår debatt om de föreslagna skattereformerna utspelar sig i en situation som oundvikligen påverkar skattepolitiken. Den ekonomiska och finansiella krisen orsakar större underskott världen över, vilket i sin tur gör att resurserna avsatta för den offentliga budgeten får ännu större betydelse.

De senaste rapporterna i ämnet betonar den oroväckande omfattningen av skattebedrägeri i EU, som uppgår till mer än 200 miljarder euro årligen, vilket motsvarar 2 till 2,5 procent av BNP.

De ledamöter som har arbetat med dessa betänkanden, ett arbete jag uppskattar, har presenterat en tydlig bild av bedrägeriets omfattning. Den ekonomiska återhämtningsplan som kommissionen har föreslagit, med målet att minska krisens inverkan, kräver kostnader motsvarande 1 procent av BNP. Jag anser att situationen kräver kraftåtgärder mot bedrägeri och ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt eftersom krisen mer än någonsin har belyst den negativa aspekten av ömsesidigt beroende mellan nationella ekonomier.

Mot denna bakgrund utgör förslaget till direktiv ett steg framåt, eftersom det kommer att bringa europeisk skattelagstiftning i överensstämmelse med både ekonomisk utveckling och en stärkt europeisk integrationsprocess. I detta avseende kan ett automatiskt informationsutbyte, lättnad av banksekretess och åtgärder för att förbättra det ömsesidiga biståndet för indrivning av fordringar effektivisera det administrativa samarbetet mellan de 27 medlemsstaterna.

Slutligen vill jag önska kommissionsledamot László Kovács all framgång i hans framtida uppdrag.

Carl Haglund (ALDE). - (inledning utan mikrofon) ... tid som denna då skatteinkomsterna minskar världen över är föreliggande direktiv mycket välkommet. På en gemensam marknad kan vi absolut inte acceptera det nuvarande läget, där beskattningsbar inkomst kan döljas och bli obeskattad i ett annat medlemsland. Som här redan har nämnts, förlorar EU-länderna årligen flera miljarder euro i skatteintäkter på grund av bristande informationsutbyte medlemsländerna emellan. Det är också bra att minnas att samtidigt som vissa undanhåller sina inkomster och därmed skatter betalar alla vi andra mer skatter istället. Det är knappast tänkt att det ska vara så, åtminstone inte enligt min åsikt.

Det är förvånande att vissa försvarar det rådande systemet som faktiskt möjliggör att folk smiter från sina skatter. Jag förstår att vissa medlemsländer har mycket att förlora, men är det faktiskt ett trovärdigt argument som de kommer med? Nej, det är det inte.

Vi bör främja internationellt skattesamarbete och utarbeta gemensamma standarder för att förebygga skattefusk på såväl EU-nivå som globalt. Samtidigt vill jag påminna om att det finns de som tycker att detta med integritetsskydd är viktigt och att det sköts på ett adekvat sätt. Det är bra att komma ihåg, eftersom det system som vi håller på att bygga upp annars inte har någon trovärdighet i medborgarnas ögon, vilket är en förutsättning för att vi ska lyckas.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (EN) Herr talman! Jag anser att det har varit smärtsamt tydligt i denna ekonomiska kris att vi antingen misslyckas var och en för sig i EU, eller så lyckas vi tillsammans. Det har varit en mycket lång process för att nå den punkt där vi faktiskt kommer att ha ett automatiskt informationsutbyte kring skattefrågor i EU med full insyn och ett effektivt administrativt samarbete mellan tjänstemän och stater.

Samtidigt som vi ber den privata sektorn, bankerna, att vara mer insynsvänliga och pålitligare efter finanskrisen, anser jag att vi behöver kräva detta även av våra stater och av oss själva. Jag uppmanar kommissionen att vara mycket långtgående och stark när det gäller internationellt samarbete i syfte att åstadkomma ett internationellt avtal gällande skatteparadis och automatiskt informationsutbyte.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Beskattning är absolut nödvändigt för att kunna styra länder, jag tror att de flesta medborgare skulle hålla med om det. Men det är inte många medborgare som välkomnar skattebetalandet med öppen famn och ett leende. Det går ända tillbaka till Jesus, då han påpekade att en av de mest föraktade under hans tid var skatteindrivaren, som ansågs vara en skurk.

Jag är inte säker på om skatteindrivarens status är mycket högre i dag. Nu kallas de skattehandläggare, men de skulle troligen inte vinna någon popularitetstävling.

Hursomhelst sågs samtidigt de som gjorde sig skyldiga till skatteflykt historiskt nästan som hjältar genom att de överlistade regeringen. Som tur är förändras även detta, men å andra sidan är skatteflykt utbrett över landet och över världen. Även i mitt eget land, där självaste bankerna på 1980-talet och 1990-talet försåg människor med utlandsadresser för skatteflykt. När detta uppdagades var det givetvis individen som var tvungen att betala.

I framtiden måste vi försäkra oss om att minska skatteflykten. OECD bedömer att 2,5 procent av BNP på global nivå förloras på grund av skatteflykt. Cigarettsmuggling är ett typexempel där cigaretter har flyttats från lågskatteland till högskatteland och orsakar fruktansvärd hälsoskada och givetvis finansiell skada.

Samtidigt är EU begränsat i vad det kan göra eftersom Lissabonfördraget inte ger någon större behörighet i fråga om beskattning. Det visade sig i Lissabonfördraget i de garantier som Irland fick.

Av denna anledning kan vi inte ha en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och principen om lojal skattekonkurrens måste finnas kvar. Genom samarbete, samverkan samt övertygande och övertalning, måste vi försöka få saker att hända, men vi kan inte tvinga fram det.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Herr talman! Dessa förslag utgör utmärkta försök att underlätta kampen mot skattebedrägeri och förbättra samarbetet mellan myndigheter.

Vi bör komma ihåg att beskattning aldrig är ett självändamål, utan att det är samhällets verktyg för att genomföra politiskt överenskomna mål, som att utjämna inkomstfördelningen, beskatta skadlig verksamhet och skapa en ekonomisk grund för allmänna välfärdstjänster. Ett välfungerande skattesystem bygger på ett rättvist och brett beskattningsunderlag och ett rimligt skattetryck.

Skattefusk och skattebedrägeri förstör beskattningsunderlaget och det blir de ärliga medborgarna och företagen som får betala notan för de skatter som bedragarna inte betalar. Som vi har hört här befinner sig bruttonationalprodukten i kris i olika delar av Europa. Skattebedrägeri och skattefusk minskar BNP med inte mindre än 200 miljarder euro om året. Det har vi faktiskt inte råd med.

Jag skulle vilja lämna några kommentarer om betänkandena. När vi överväger sätt att bekämpa momsbedrägerier måste vi ha begreppen kostnadseffektivitet, rättssäkerhet och proportionalitetsprincipen i åtanke. Dessa punkter framhävs mycket tydligt i David Casas betänkande. I kampen mot momsbedrägerier är det rimligt att i synnerhet betona varor och tjänster som är utsatta för bedrägerier, och metoden för omvänd

skattskyldighet ger dessa medlemsstater en möjlighet att tillämpa ett omvänt system genom att avvika från huvudprincipen i momsdirektivet.

Förvaltningssamarbete är ett sätt att komplettera den nationella lagstiftningen, men vi måste komma ihåg att den aldrig ersätter denna och inte heller innebär en tillnärmning av lagstiftningen.

Det mest kontroversiella av allt kring dessa direktiv har varit frågan om informationsutbyte. Ett effektivt informationsutbyte mellan tullar och skattemyndigheter i medlemsstaterna bidrar till att bekämpa missbruk, och det är därför jag anser att vi bör främja utbytet av skatteregister och inte förhindra det. I Finland är skatteregistren offentliga och landet är ett av de minst korrumperade i världen. Eftersom det förhåller sig så, förstår jag inte varför ett automatiskt utbyte av skatteregister skulle riskera att kränka de medborgerliga rättigheterna så som vissa ledamöter tycks tro.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Herr kommissionsledamot László Kovács, herr talman! Finanslagstiftning är förstås ett nationellt ansvarsområde och det stimulerar medlemsstaternas egenintresse. Här i EU bör vi dock fundera över hur vi i framtiden ska kunna stödja den inre marknaden och i synnerhet de fyra friheterna.

Ett av de huvudproblem vi måste hantera här är förstås dubbelbeskattning. Små och medelstora företag som inte kan hålla reda på all lagstiftning på det här området har särskilt svårt att erbjuda sina tjänster i andra länder. Kommissionen bör därför lägga fram ett förslag om hur dubbelbeskattning ska hanteras. Förslaget bör bestå av ett okomplicerat och öppet skattesystem för dessa företag, eftersom det i sista hand är företagets kreditvärdighet som avgör om det kan överleva på marknaden och om det bevarar sin betalningsförmåga. Jag skulle även vara mycket tacksam för en "one stop shop" för små och medelstora företag, så att de kan få en enda kontaktpunkt och så att skatteåterbäring kan betalas ut snabbt och effektivt samt med öppenhet och insyn.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Jag skulle vilja nämna e-förvaltningssystemen som redan har utvecklats i olika medlemsstater för att genomföra följande typer av tillämpningar: betalning av skatt på elektronisk väg samt betalning av moms på elektronisk väg eller initiativ som e-fakturerering. Vi talar om en ny digital agenda för de kommande fem åren som innebär att medlemsstaterna är tvungna att använda informationstekniken för att förbättra förvaltningssamarbetet även i skattefrågor.

Åtminstone när det gäller e-fakturerering inrättades en högnivågrupp redan 2008 som i november förra året utarbetade en rapport och rekommendationer för Europeiska kommissionen. Kommissionsledamot Antonio Tajani åtog sig även att under den efterföljande perioden ta fram initiativ i syfte att främja e-fakturerering så att det skulle få större användning i medlemsstaterna. Jag skulle vilja fråga kommissionen om och när den kommer att lägga fram ett sådant förslag.

Nick Griffin (NI). – (EN) Herr talman! Att diskutera skattesamarbetet under den pågående eurokrisen är som att möblera om däckstolarna på *Titanic*.

Länderna i söder har på engelska fått den grova akronymen PIGS (Portugal, Italien, Grekland och Spanien). Men de som undertrycks av euron är inte grisar utan människor som hemsöks av en utopisk lärosats om att en storlek passar alla. Deras ekonomier kommer antingen att gå under av tusentals nedskärningar eller räddas till fördärv för skattebetalare i Storbritannien eller någon annanstans. Det kommer inte att finnas särskilt mycket skatt kvar att samarbeta över.

Det finns två utvägar: antingen avskaffa euron och återgå till sina egna valutor som slavnationer under det jordgubbsröda Sovjet eller utestänga "problemländer" från euron. Det skulle kunna vara PIGS. Mer rättvist vore det om det var Tyskland eller dess franske samarbetspartner, eftersom orsaken till denna förödelse är just att eurosamarbetet drivs enligt tyska intressen.

Denna ändlösa kris kommer att förstöra det federala projektet – skattesamarbetet och alltihop. Det sorgliga i det hela är att det kommer att utarma så många oskyldiga offer innan det når så långt.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Jag skulle vilja gratulera Theodor Dumitru Stolojan för hans insatser i arbetet med betänkandet om indrivning av fordringar. EU behöver en gemensam lagstiftning som verkställs enhetligt i alla medlemsstater för att bekämpa skattebedrägeri och skattefusk. Den inre marknaden och enskilda medlemsstaters statsbudget kan påverkas om olika typer av skatter och avgifter inte betalas. Den fria rörligheten för kapital och personer har gjort det nödvändigt att utöka lagstiftningens tillämpningsområde. Obligatoriska socialförsäkringsavgifter kommer även att inkluderas från årets början.

Ett viktigt steg i arbetet med att indriva fordringar inom EU är det snabba informationsutbytet. Gemensamma standardinstrument och standardformulär som kommer att översättas till alla officiella EU-språk kommer att underlätta det dagliga arbetet för de berörda myndigheterna. Ett gemensamt automatiserat system gör det möjligt att lösa frågor snabbare och till en lägre kostnad.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Herr talman! I dag gratulerar vi Magdalena Alvarez, Leonardo Domenici och övriga ledamöter för deras utmärkta betänkanden. Vi gratulerar även kommissionsledamot László Kovács för hans engagerade arbete och önskar honom lycka till i sitt framtida arbete. Vi hoppas att han till sin efterträdare kommer att förmedla den glöd med vilken han har kämpat för en gemensam skattepolitik. Samtidigt måste vi dock nämna att medlemsstaterna fortsätter att tveka med att vidta de åtgärder som är mer än nödvändiga i denna krissituation, åtgärder som slutligen kommer att leda till ett bättre samarbete.

Det är ganska skandalöst att vi fortfarande inte har nått ett genombrott i frågan om beskattningsunderlaget. Alla som tror att de ska kunna försvara sin suveränitet på detta sätt kommer att förlora den, precis som de kommer att förlora sina skatteintäkter. Därför är det främsta budskapet i dessa betänkanden att vi måste skapa ett bättre samarbete i Europa. Endast detta kommer att leda till framsteg!

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Det är nödvändigt att bekämpa skattebedrägerier. Skattefusk och skattebedrägerier är förstas orsaken till den ekonomiska och finansiella krisen. Jag anser att det är viktigt att vi här i Europaparlamentet än en gång klargör att vi måste återvinna skattebetalarnas förtroende genom enkla skattesystem och genom låga och rättvisa skatter. Detta innebär dock inte att vi inte aktivt bör bekämpa skattefusk och skattebedrägeri, eftersom skattefusk undergräver vårt rättsmedvetande.

Därmed kommer vi in på frågan om skatteparadis. Tysklands granne Schweiz har uttryckt oro över att landet utsätts för påtryckningar. I det här ärendet vill jag fråga kommissionen specifikt: Har man lagt fram förslag eller har man vidtagit åtgärder för att utsätta Schweiz för särskilda påtryckningar? Min personliga uppfattning är att Schweiz inte har råd att behandla EU sämre än USA. Det innebär därför att Schweiz faktiskt måste ansluta sig till våra gemensamma insatser för att bekämpa skattefusket.

László Kovács, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman, ärade ledamöter! Jag anser att den här debatten har varit intressant och inspirerande. Precis som de flesta av er är jag övertygad om att våra insatser för att bekämpa skattefusk och skattebedrägerier och att öka skattesamarbetet är värdefulla. Jag är tacksam för ert stöd och för det arbete de fyra föredragandena har lagt ned och jag är mycket tacksam för stödet för dessa viktiga initiativ från kommissionen.

Att främja god förvaltning i skattefrågor är en komplicerad fråga som innehåller många olika problem. Era betänkanden har omfattat i stort sett alla dessa frågor, allt från det formella lagförslaget som stödjer förvaltningssamarbetet till vårt arbete med tredjeländer. Jag är glad över att höra att många av er har uppmanat kommissionen att vara mer långtgående. Jag instämmer helt med er och jag är säker på att den nya kommissionen kommer att kunna hantera de förestående utmaningarna med hjälp av ert stöd och med stödet från medlemsstaternas regeringar. Jag vet att min efterträdare prioriterar dessa frågor. Kommissionen, parlamentet och rådet bör fortsätta insatserna för att godkänna de lagförslag som har lagts fram eller som är på gång samt det arbete som uppförandekodgruppen för företagsbeskattning har utfört.

När det gäller de externa aspekterna av principerna om god förvaltning i skattefrågor bör alla åtgärder som nämns i meddelandet främjas. Det gäller framför allt de åtgärder som riktar sig till utvecklingsländer.

Jag vill också tacka för era kommentarer och åsikter kring de specifika förslagen om förvaltningssamarbetet, ömsesidigt stöd i indrivningen av skattefordringar samt frivillig och tillfällig tillämpning av metoden för omvänd skattskyldighet. Det gläder mig att Europaparlamentet och kommissionen är överens om vilka åtgärder som ska vidtas för att bättre kunna bekämpa skattebedrägeri och skattefusk i och utanför EU. Jag märker också ett allmänt stöd för de tre förslagen.

Att nå snabba framsteg och enhälliga överenskommelser om förslaget om förvaltningssamarbete är en av de frågor som det spanska ordförandeskapet prioriterar. Det är också något de flesta medlemsstater prioriterar. Det finns ett trängande behov av att EU når en enhällig överenskommelse internt för att kunna visa internationellt att man är fast besluten om att fortsätta sin strävan utifrån OECD-standarderna och G20-rekommendationerna och bana väg för en framtida utveckling på internationell nivå genom att visa att man är i stånd att utveckla ett fullfjädrat förvaltningssamarbete.

Det är uppenbart att det inte finns någon enskild eller global lösning för att undanröja skattebedrägeri och skattefusk, men de förslag vi har diskuterat i dag är viktiga steg framåt inom ramen för EU:s strategi för bekämpning av skattebedrägeri.

Slutligen skulle jag, dagen innan mandatperioden löper ut, åter igen vilja tacka för stödet för kommissionens skatte- och tullinitiativ och framför allt för samarbetet med utskottet för ekonomi och valutafrågor samt utskottet för inre marknaden och konsumentskydd.

Magdalena Álvarez, föredragande. – (ES) Herr talman! Jag skulle vilja ta upp anledningarna till varför vi går längre än de befintliga OECD-standarderna när det gäller automatiskt informationsutbyte.

Man kan åberopa många argument i detta hänseende, men OECD-modellen hänför sig klart till en större ram av internationella förbindelser där spelreglerna ser helt annorlunda ut än i EU.

Som László Kovács sade har vi ett inre ekonomiskt område i EU i vilket skatteinformationen ska få samma fria rörlighet som människor, så att varje medlemsstat kan tillämpa sitt skattesystem. Inom unionen har vi en inre marknad utan gränser för varor och människor. Det finns därför ingen anledning att ha gränser för skatteinformationen.

Medlemsstaterna ingår i ett politiskt projekt och förhållandet mellan deras skatteförvaltningar måste vara förenligt med detta politiska projekt. Det är politiska principer som står på spel här, utöver frågor om praktisk önskvärdhet.

Jag skulle vilja betona att den nationella skattesuveräniteten snarare stärks än försvagas när vi bekämpar bedrägerier. Med andra ord kommer medlemsstaternas skattesuveränitet att stärkas när de får tillgång till effektivare instrument för att genomföra sina egna skattesystem. Allt detta måste vi ha i åtanke och det är därför vi måste stödja detta direktiv.

Bedrägeri är dessutom ett brott, som Wolf Klinz med rätta påpekade. Det kan inte rättfärdigas med halvhjärtade argument som att en del skattesystem har höga skatter. Tvärtom skulle jag vilja gå så långt som att påstå att skatterna skulle kunna sänkas om skattebedrägerierna minskade. Vi måste förbli ständaktiga i våra satsningar på att förenkla de olika skattesystemen.

Sammanfattningsvis vill jag betona att de fyra betänkanden och de fyra förslag till direktiv vi stöder har en starkt avskräckande verkan. För när skattebetalarna inser att dessa bestämmelser ger bedragare mindre manöverutrymme och färre tillflyktsorter, minskar lusten att syssla med sådant. Även om vissa personer försöker syssla med sådant kommer vi att ha effektivare instrument till hands för att kunna ta itu med dem.

Slutligen måste jag nämna att dessa åtgärder kommer mycket lägligt nu när krisen har belyst riskerna med bristande öppenhet och insyn, överföringar från vissa länder till andra och behovet av offentliga stimulansåtgärder. I detta sammanhang vill jag nämna Philippe Lamberts stöd. Han klargjorde att de offentliga finanserna i tider som dessa måste göra en särskild insats för att vidta åtgärder som syftar till att vända konjunkturen och ge socialt skydd för att mildra krisens verkningar.

Av alla dessa skäl är dagens medborgare mer än någonsin tidigare medvetna om hur allvarligt det är med skattebedrägerier och vilka följder det får för ekonomin i allmänhet. De är också angelägna om att deras representanter vidtar lämpliga åtgärder för att hantera denna fråga.

Theodor Dumitru Stolojan, föredragande. – (RO) Jag har lyssnat uppmärksamt på de åsikter ledamöterna har framfört. Jag har även konstaterat röstnedläggningar kring det automatiska informationsutbytet. Jag tror dock fullt och fast på att vi här i parlamentet på EU-nivå måste visa alla europeiska medborgare som varje år betalar skatter och avgifter att vi är fast beslutna att vidta alla åtgärder för att hålla skattebedrägerierna på en så låg nivå som möjligt, så att besluten om att indriva fordringar för skatter och avgifter kan genomföras oavsett vilken medlemsstat gäldenären är bosatt i.

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

David Casa, föredragande. – (MT) Även jag har lyssnat uppmärksamt på allt som har sagts här och om jag skulle dra en slutsats av denna viktiga debatt skulle det vara att vi alla är överens om att vi måste utnyttja alla tillgängliga medel för att bekämpa skattefusk och olika typer av bedrägerier som äger rum i olika länder. Vi ska åstadkomma detta med hjälp av åtgärder som dem som har föreslagits i dag, utan att skada handelssektorn

– i synnerhet små och medelstora företag – och utan att öka byråkratin. Tvärtom rekommenderar jag att vi måste fortsätta att minska pappersexercisen på områden som ofta utgör ett hinder för handelssektorn.

Vi måste se till att vi inte bestraffar ärliga medborgare som betalar och inte kringgår skatt. Detta gäller även personer i affärssektorn, personer som bedriver gränsöverskridande handel och som inte kringgår skatter och därför inte är kriminella.

Jag anser därför att vi med dessa förslag kommer att stärka trovärdigheten för utsläppshandelssystemet och de betalningar som hör samman med detta. Samtidigt måste vi som jag redan har påpekat minska den administrativa bördan för ärligt affärsfolk och dessutom måste vi se till att parlamentet hålls informerat under hela processen för godkännande av metoden för omvänd skattskyldighet.

Precis som de övriga ledamöterna vill jag tacka kommissionsledamoten för allt arbete han har utfört under de gångna åren. Vi har uppenbarligen inte alltid haft samma syn den här frågan, men när vi ser tillbaka på skattesektorn tror jag att vi i dag har ett rättvisare och effektivare system för våra medborgare, nämligen medborgarna i Europeiska unionen.

Leonardo Domenici, föredragande. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag skulle vilja tacka för kommentarerna till våra betänkanden som är resultatet av en gemensam insats. Jag hoppas att dessa kommentarer förebådar en positiv omröstning i Europaparlamentet.

Precis som Theodor Dumitru Stolojan och David Casa har påpekat anser jag att våra betänkanden förtjänar stöd, inte minst för våra medborgares skull: ärliga skattebetalare som är de första som drabbas av bedrägerier och skattefusk. Syftet är att alla ska betala, något som medför att varje individ får betala mindre.

Jag vill bara framföra två kommentarer. Astrid Lulling talade i början av debatten om skattekoloskopi. Jag vet av erfarenhet att koloskopi inte är någon särskilt behaglig undersökning, även om den kan vara mycket fördelaktig för människors hälsa. På skatteområdet kan det undvikas på ett mycket enkelt sätt: helt enkelt genom att man inte undanhåller eller döljer sin egen inkomst och inte kringgår sina rättsliga åtaganden.

Den andra kommentaren är att det är rätt att alltid vara oroad över hur de offentliga medlen används, men det är också rätt att vara oroad när regeringarna tvingas använda dessa offentliga medel för att rädda banker och finansinstitut som har spekulerat bort sina pengar.

Talmannen. – Den gemensamma debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 10 februari 2010.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Momsbedrägeri är en brottslig verksamhet som får enorma följder för ländernas statsbudget. Det förekommer olagliga återbetalningssystem i alla medlemsstater och Rumänien är inget undantag (exempelvis karusellbedrägeri).

Systemet med omvänd skattskyldighet som har införts av vissa medlemsstater inklusive Rumänien har fungerat mycket bra. Men det har även varit nödvändigt att anpassa momsdirektivet 2006/112/EG efter den nuvarande situationen för att begränsa risken för olagliga momsåterbetalningssystem (den typ som bygger på skenexporter) till ett absolut minimum. Det är därför omvänd skattskyldighet för produkter som befinner sig i riskzonen för skattebedrägerier är en tillförlitlig metod som har en generellt sett positiv inverkan på statsbudgeten, även om det förekommer dröjsmål med betalningen till den nationella statsbudgeten av moms som uppkommer av transaktioner som omfattas av en sådan skatt.

Sammanfattningsvis när vi ställs inför valet mellan att endast få moms i slutet av en ekonomisk cykel när den färdiga produkten eller tjänsten når slutanvändaren och att undvika bedrägeri som rör olagliga momsåterbetalningar är det första alternativet rätt val. Det perfekta scenariot skulle vara att den omvända skattskyldigheten tillämpas som en regel snarare än ett undantag. Men denna åtgärd bör vidtas efter en ingående analys av hur det inverkar på statsbudgeten.

Alan Kelly (S&D), skriftlig. – (EN) Jag vill bara ta upp en särskild punkt när det gäller skattesamarbetet mellan medlemsstaterna. Detta var en mycket känslig fråga under den irländska folkomröstningskampanjen om Lissabonfördraget. Jag vill bara ge mina kolleger i parlamentet en varningssignal. Samarbetet mellan medlemsstaterna ligger till grund för denna union. Men samarbetet har alltid byggt på enighet. Det vi måste vara försiktiga med på skatteområdet är att vi inte tar hänsyn till behoven hos vissa medlemsstater. Vissa länder behöver tillämpa reglerna annorlunda. Om exempelvis ett land är en ö eller om landet inte har en

befolkning som kan stödja en stor, fungerande marknad, behöver det utnyttja alla de fördelar som står till förfogande för att locka investeringar. Jag uppmanar kollegerna att ha detta i åtanke när de lägger fram förslag i den här frågan. Förslagen bör inte inkräkta på subsidiariteten. Alla förslag måste godkännas av medlemsstaterna. Det är en viktig faktor i den här debatten.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), skriftlig. – (RO) De skatterelaterade initiativ vi har diskuterat i dag spelar en särskilt viktig roll i kampen mot gränsöverskridande skattebedrägerier och skattefusk, frågor som har en betydande politisk aspekt och allvarliga konsekvenser för medlemsstaternas statsbudgetar. Att främja god förvaltning i skattefrågor kräver åtgärder på EU-nivå och utanför EU liksom i medlemsstaterna. Vi behöver kraftåtgärder, enkla lagar som präglas av öppenhet och insyn samt, i vidsträckt betydelse, mindre byråkrati. Sist men inte minst måste vi se till att medborgarna har tillgång till stöd.

Åtgärder som att garantera öppenhet och insyn, informationsutbyte på alla nivåer, förbättra stödet till medlemsstaterna, inrätta effektivt gränsöverskridande samarbete och lojal skattekonkurrens är viktiga mål – i synnerhet nu under den pågående finanskrisen, när vi alla har sett hur viktig skattesystemets hållbarhet är. Medlemsstater med god förvaltning i skattefrågor har kunnat reagera mycket snabbare och effektivare på den ekonomiska krisen.

Jag välkomnar kommissionens initiativ och det arbete som föredragandena har gjort. Jag anser att det finns en politisk önskan om att främja god förvaltning i skattefrågor. Men vi måste se till att dessa förslag är mer än just politiska budskap och vidta åtgärder för att genomföra dem så snabbt som möjligt.

Marianne Thyssen (PPE), skriftlig. – (NL) Fru talman! Skattemyndigheterna står inför en utmanande uppgift i den globaliserade och digitaliserade världen. Att upptäcka skattebedrägerier och sociala bedrägerier är komplicerat till och med på den inre marknaden. Dessutom är avsaknaden av en gångbar europeisk lagstiftning om gränsöverskridande förvaltningssamarbete mellan skattemyndigheterna problematisk. Vi stöder därför att man inrättar ett skattekontaktkontor för varje medlemsstat för att påskynda och förenkla förvaltningssamarbetet mellan medlemsstaterna. För närvarande tar förfrågningar om skatteinformationsutbyte så lång tid att skatteförvaltningarna ofta rent av beslutar sig för att inte vänta på informationen. Alternativet med ett automatiskt informationsutbyte som föreslagits av kommissionen får mitt fulla stöd av två skäl. För det första kommer det att göra det möjligt för medlemsstaterna att indriva skatterna effektivare, något som i kristider är rättvist och på intet sätt en lyx. För det andra innebär det att aktörerna på den inre marknaden behandlas lika. Ömsesidighetsprincipen om skatteinformationsutbytet stämmer också överens med avtalen inom OECD och G20. Detta är ett otvetydigt budskap som den belgiska revisionsrätten också – med rätta – angeläget efterlyste för inte så länge sedan. Därför kommer jag att stödja Magdalena Alvarez betänkande med full övertygelse.

15. GM/Opel: den senaste utvecklingen (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt på föredragningslistan är kommissionens uttalande om GM/Opel: den senaste utvecklingen.

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (FR) Fru talman, ärade ledamöter! Den här debatten handlar om en fråga som starkt engagerar den europeiska allmänheten, nämligen huruvida en eller flera regeringar i Europa ska finansiera Opel/Vauxhall-koncernens omstrukturering med offentliga medel.

Kommissionen har uppmärksammat följt den här frågan. Den 14 juli 2009 tog kommissionsledamot Neelie Kroes och jag upp Opel/Vauxhall-ärendet med er ledamöter. Kommissionen har också arrangerat ett antal informella möten med de ansvariga europeiska ministrarna.

Som ni vet beslutade General Motors hösten 2009 att behålla Opel/Vauxhall och att omstrukturera bolaget. Mot slutet av november 2009 ingav General Motors en sammanfattning av sin omstruktureringsplan till de avdelningar som ansvarar för konkurrensfrågor.

I allmänhet åligger det inte kommissionen att göra förhandsbedömningar av hur industriellt och affärsmässigt välunderbyggda omstruktureringar är. Men eftersom det inte hade kommit några upplysningar från medlemsstaterna om huruvida statligt stöd skulle utgå för planen, genomförde kommissionens avdelningar en sådan utvärdering på uppdrag av rådet (konkurrenskraft).

Att döma av innehållet i General Motors omstruktureringsplan, och de upplysningar som kommissionen erhållit, ligger endast ekonomiska överväganden till grund för omstruktureringsplanen. I annat fall skulle det gå ut över den framtida överlevnadsförmågan hos Opel/Vauxhall-koncernens europeiska verksamhet.

På flera viktiga områden och i flera avseenden liknar General Motors nuvarande plan tidigare omstruktureringsplaner som framlagts av General Motors självt och av andra berörda investerare. Planen är i linje med beslut som General Motors fattat före krisen. Särskilt gäller detta frågan om hur tillverkningen av olika fordonsmodeller ska fördelas på olika tillverkningsorter.

Genom att hänvisa till den särskilda situationen för respektive fabrik har General Motors dessutom gett en ekonomisk motivering till sina beslut om hur företagets tillverkningsanläggningar i hela Europa ska omorganiseras. Besluten förefaller att drivas av överväganden som fördelningen av olika modeller på fabrikerna i Europa, livscykeln för respektive modell, tillverkningsvolymerna för modeller som för närvarande tillverkas vid flera fabriker, den jämförelsevis blygsamma extrainvestering som krävs för att ytterligare centralisera tillverkningen av enskilda modeller, det värde som olika processer i tidigare leverantörsled har för fabriken, och så vidare.

Såvitt jag förstår har General Motors ännu inte diskuterat sin plan med arbetstagarnas företrädare. Dessa förväntas göra vissa åtaganden som innebär att den europeiska kostnadsnivån kan minskas kraftigt. Kommissionen ska fortsätta vara vaksam. När det gäller statligt stöd ska kommissionen se till att omstruktureringen av Opel/Vauxhall styrs av ekonomiska överväganden även i fortsättningen, inte påverkas av villkor för statlig finansiering som inte är affärsmässigt motiverade, och, i synnerhet, att politiska påtryckningar inte påverkar omstruktureringens geografiska utformning.

Kommissionen kommer givetvis att fortsätta att uppmärksammat följa Opelkoncernens utveckling. I det här sammanhanget är ni säkert medvetna om att General Motors den 21 januari 2010 gick ut med ett officiellt besked att företaget avsåg att lägga ned fabriken i Antwerpen under 2010. Jag har förståelse för den oro som har uppstått efter meddelandet om att tusentals arbetstillfällen går förlorade vid fabriken.

Det är beklagligt att Opel/Vauxhall-koncernen bedömde att fabriksnedläggningar är nödvändiga. Jag understryker att detta helt och hållet är General Motors beslut. Kommissionen vare sig kan eller får föreskriva var uppsägningarna ska äga rum. Den kan inte göra något åt dem, men den kan i god tid vidta åtgärder mot följderna.

Kommissionen samordnar sina åtgärder med de belgiska myndigheterna och är redo att sätta in alla tillgängliga resurser till stöd för dessa arbetstagare. Det har nämnts en möjlighet att Belgien ansöker om stöd från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Detta alternativ är definitivt värt att studera, och vid första anblicken förefaller också en sådan ansökan om stöd – om den nu kommer – att uppfylla de krav som gäller.

Ivo Belet, för PPE-gruppen. – (NL) Ni säger att ni ska fortsätta vara vaksam, men det tycker jag är ganska otillräckligt. Vi anser att General Motors i Europa intar en oacceptabel ståndpunkt.

General Motors räknar med att erhålla statligt stöd från ett antal regeringar och regionala självstyrelseorgan i EU. Stödet ska bland annat täcka de sociala kostnader som uppstår vid den fabriksnedläggning i Antwerpen som ni tog upp. Ett sådant agerande kan varken arbetstagarna eller EU godta.

Vi anser att detta ärende ställer er på ett avgörande prov – ja, ställer hela Europeiska kommissionens trovärdighet på ett avgörande prov. Vi kan inte tillåta sådana här saker, det vore ett oerhört allvarligt prejudikat för andra ärenden i framtiden. Det visar hur protektionismen gång på gång sticker fram sitt fula tryne, och vi får inte acceptera det. Det undergräver EU:s grundvalar. Och som detta ärende än en gång visar, går det alltid ut över de mindre länderna.

De senaste månaderna har EU:s regeringar låtit sig delas upp som korgossar av amerikanerna i General Motors, och självfallet får detta inte förekomma fler gånger. Vi kan bara förhindra det med hjälp av en gemensam europeisk politik.

I dag säger er kollega Neelie Kroes, kommissionsledamot med ansvar för konkurrensfrågor, i tyska tidningar att statligt stöd till bilsektorn endast kan bli aktuellt om stödet går till att utveckla innovativa och miljövänliga produkter. Det håller vi med om, men det är mycket bättre att samordna dessa frågor på EU-nivå, än att en rad europeiska länder förhandlar på egen hand med General Motors, vilket för närvarande är fallet. Det är en ren återvändsgränd.

Vi skulle dessutom givetvis ha en starkare position om vi lade fram ett enda gemensamt europeiskt förslag till General Motors. Vi skulle då också kunna kräva garantier på det sociala området – detta ömmar ni väl för? – och på sysselsättningsområdet. För varför skulle det vara uteslutet att skapa en ljus framtid för medarbetarna vid den berörda Opelfabriken i Antwerpen? Och det gäller naturligtvis också för berörda arbetstagare vid övriga Opelfabriker i Europa.

Tiden är ännu inte ute för detta. Vi anser att Europeiska kommissionen behöver ta tjuren vid hornen när det gäller sådana här gränsöverskridande omstruktureringar, och börja utarbeta en proaktiv politik, i stället för att bara sitta och titta på. Vad betyder detta rent konkret? Det betyder att vi skaffar oss en gemensam strategi och vidtar mycket mer energiska åtgärder. Framför allt ska vi använda oss av de europeiska instrument som finns att tillgå på ett mycket mer kraftfullt sätt – och gärna av flera på en gång – och sluta att agera så splittrat som vi gör just nu.

Jag tycker att vi hittills har varit alldeles för försynta när vi har hanterat det här ärendet. Europeiska kommissionen stod med armarna i kors medan General Motors tog hem spelet. Det krävs en förändring, som skulle gagna arbetstagarna, eftersom det är de som drabbas av den politiska håglöshet som råder i Europa just nu.

För det andra vill jag ta upp en lika betydelsefull fråga. I dag genomför de europeiska näringsministrarna ett möte i Spanien för att lägga fram en europeisk åtgärdsplan för bilbranschen, vilket jag anser är synnerligen välbehövligt. Ni kommissionsledamöter måste samla branschens viktigaste aktörer för att se till att inte också vår bilsektor inom en snar framtid översvämmas av produkter från Kina. Nästa torsdag genomför EU:s stats- och regeringschefer ett extrainsatt toppmöte i Bryssel på initiativ och inbjudan av Europeiska rådets ordförande Herman Van Rompuy. Det finns bara en punkt på dagordningen: Förstärkningen av det ekonomiska samarbetet i Europa.

Låt oss börja med bilbranschen, eftersom den är och förblir vår viktigaste bransch. Den avgör hur det går med den ekonomiska återhämtningen, och har möjlighet att bli en kraftfull motor för sysselsättningen.

Kathleen Van Brempt, för S&D-gruppen. – (NL) Jag var mycket angelägen om att vi skulle överlägga om den här frågan i plenum igen, inte bara därför att den berör tusentals arbetstagare i min hemtrakt, Antwerpen i Flandern – ni kommer att få höra många ledamöter begära ordet med anledning av detta ärende – utan framför allt också därför att den handlar om en omstrukturering som berör hela Europa och nedläggningen av en fabrik och förlusten av tusentals arbetstillfällen på annat håll. En dyster framtid väntar nu tusentals arbetstagare – män, kvinnor och deras familjer.

Jag tror att dessa människor i dag sneglar på EU med lika delar hopp och rädsla. Har de goda skäl att känna sig hoppfulla? Kanske det. Jag skulle vilja fråga både kommissionsledamoten och kommissionen vilka ytterligare planer de har. Jag ska inte dölja att jag blev mycket besviken när jag i dag hörde kommissionsledamot Neelie Kroes upprepa att hon kommer att tillämpa regelverket för statligt stöd om ärendet blir föremål för nya överläggningar.

Men jag är också besviken på ert svar och er ståndpunkt här i dag. Om nedläggningen faktiskt blir av, så blir vi givetvis tvungna att se till att människorna erbjuds någon form av stöd. Men i dag önskar vi oss att Europeiska kommissionen går mycket annorlunda till väga, engagerar sig i ärendet och spelar den politiska roll som tillkommer den. Kommissionen kan börja med att kräva att Opels europeiska ledning antligen lägger fram sin affärsplan, och ger fullständig inblick i de ekonomiska resonemang och andra skäl som den grundar sitt beslut på. Ni känner ju säkert till att bland annat den europeiska ledningen i Antwerpen på senare år har kvitterat ut mycket stora summor i statligt stöd och resurser av såväl de flamländska som de belgiska myndigheterna, i syfte att värna konkurrenskraften. Nu sopas allt detta bort, utan att kommissionen är stark nog att sätta sig emot.

Mitt andra budskap, som också är en begäran som jag med eftertryck riktar till kommissionen, är att jag vill att kommissionen i framtiden vidtar mycket mer entydiga åtgärder och blir mycket mindre kompromissorienterad när det gäller omstruktureringar. Vid fusioner mellan två företag ska Europeiska kommissionen underrättas. Varför kan inte samma princip gälla vid omstruktureringar? Varför kan inte kommissionen tillämpa samma ekonomiska och sociala kriterier vid omstruktureringar? Bara då får vi en tydlig vision som omfattar såväl industripolitiken som ett socialt Europa. Detta är vad gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater i Europaparlamentet efterlyser.

Guy Verhofstadt, för ALDE-gruppen. – (NL) Detta har ju naturligtvis redan blivit sagt, men händelserna i Antwerpen är framför allt ett hårt slag mot tusentals familjer, och drabbar också underleverantörernas

arbetstagare. Men jag ska tala om för er, herr kommissionsledamot, att jag blev riktigt paff när jag hörde vad ni sade.

Först och främst säger ni att General Motors har ett ansvar, som om de regionala, belgiska eller europeiska myndigheterna går fria från ansvar. Som jag sade här senast så gör det faktum att det rör sig om ett gränsöverskridande ärende, som berör flera länder och avser omstruktureringen av ett företag, att kommissionen faktiskt borde ha övertagit ansvaret för ärendet, för att säkerställa efterlevnaden av det europeiska regelverket. Det gjorde den inte, utan överlät i stället ärendet åt medlemsstaterna – åt Tyskland – och sedan åt General Motors ledning.

Om det i framtiden sker fler omstruktureringar av multinationella företag i Europa, vill jag mana kommissionen att överta ansvaret för sådana ärenden inom ramen för kommissionens industripolitik, i stället för att nöja sig med en roll som samordningsorgan för diverse ekonomi- och finansministrar.

För det andra blev jag förbluffad över att höra er säga att ni fortfarande inte har ansvaret för ärendet. I varenda tidning kan man läsa att det ska utgå 2,7 miljarder euro i statligt stöd, och så kommer kommissionen och påstår att den fortfarande saknar inblick i såväl affärsplanen som ärendet. Jag tycker att det är hög tid att kommissionen inte bara slog näven i bordet och övertog ärendet, utan också långt om länge började undersöka om man har brutit mot lagen i det här sammanhanget. För detta uppträdande är ju faktiskt lagstridigt. Statligt stöd får endast utgå för utveckling av nya, innovativa produkter.

Ändå tycks det som om de 2,7 miljarder euro som begärts av ett antal av EU:s medlemsstater bara ska användas som ett slags allmänt stöd för att hålla i gång de europeiska fabrikena och verksamheten i Europa. Det är dags att kommissionen ingriper, att den slutar att nöja sig med att göra uttalanden – som Neelie Kroes och ni själv har gjort – och ser till att dess avdelningar faktiskt förskaffar sig tillgång till affärsplanen, och börjar granska huruvida det har förekommit något olagligt stöd eller ej.

Bart Staes, för Verts/ALE-gruppen. – (NL) Jag vet inte om ni förstår detta, men Europa och EU riskerar sin trovärdighet här, i tusentals familjers ögon och gentemot en stor del av invånarna i Europa.

Den här debatten har vi genomfört förut, i september. Redan då framgick det tydligt att Europeiska kommissionen faktiskt reagerade väldigt trögfootat. Kommissionsledamot Neelie Kroes sade då att hon skulle utreda om ärendet verkligen hanterats i enlighet med konkurrensbestämmelserna, men som Guy Verhofstadt påpekade har inte särskilt mycket hänt sedan dess. Av allt att döma har EU inte tillgång till affärsplanen, och det trots att Opel, som varje tidningsläsare kan konstatera, har begärt 2,7 miljarder euro i statligt stöd. Därför har vi alla – vi ledamöter och regionala och federala ministrar – intrycket av att vi förgäves försöker hinna ikapp händelseutvecklingen. Det kan vi inte finna oss i, här handlar det om ärenden av största vikt.

Jag måste säga att sedan General Motors Nick Reilly underrättade oss om beslutet, har jag fått enorma mängder e-post med ämnesrader av typen "Europa är värdelöst" och "Åt fanders med Europa, som lämnar invånarna i sticket". Människor upplever det så, och när jag sedan hör en av era kolleger, närmare bestämt kommissionsledamot Karel De Gucht, säga att kommissionen inte ens har tillgång till affärsplanen – ja, då känns det helt absurt. I ett läge där vi inom kort behöver ta reda på hur lagligt det är att utlova 2,7 miljarder euro i statligt stöd på grundval av en återhämtningsplan, av en undersökning av en oberoende konsultbyrå, och där alla vi flamländare är väl medvetna om att det faktiskt finns framtidsutsikter för Opel – i det läget säger jag till er, herr kommissionsledamot, att ni kastar in handduken för tidigt. Ni har hållit ert sista anförande i parlamentet, men jag förväntar mig att ni visar prov på större beslutsamhet här i kammaren. Jag förväntar mig också – här är jag helt ense med Ivo Belet – att det läggs fram mycket konkreta planer för hur vi ska kunna blåsa nytt liv i bilbranschen, så att den får en konkret framtid med kurs på det som vi i gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen kallar för "en grön ny giv". Det betyder att resurser mobiliseras som gynnar klimatet, och att detta sker på ett miljövänligt sätt.

Derk Jan Eppink, för ECR-gruppen. – (NL) Efter nedläggningen av Opels fabrik i Antwerpen kan man fråga sig vilket industripolitiskt utrymme som egentligen återstår. General Motors är ett företag som förlorat sin konkurrensförmåga på grund av att amerikanska fackföreningar har pressat upp dess pensionskostnader. Biltillverkningen i USA har redan koncentrerats till sydstaterna, där fackföreningarna är svagare. Det gäller även tyska och japanska biltillverkare.

Fallet General Motors visar hur det går när arbetskostnaderna växer sig för höga. Den flamländske ekonomen Geert Noels sade nyligen att arbetskostnaderna i Belgien har ökat kraftigt sedan år 2000 – vilket för övrigt råkar vara under Guy Verhofstadts regeringstid, och han finns ju här i dag. Under samma period har de tyska

arbetskostnaderna minskat. Noels tror att det är detta som ligger bakom nedläggningen av Opelfabriken i Antwerpen. Herr Staes, det är en industripolitisk nödvändighet att vi bibehåller vår konkurrenskraft.

Låt oss för en gångs skull vara framtidsinriktade. Hur står det till med den kemiska industrin i Flandern? Den sysselsätter 64 000 människor direkt och hundratusentals människor indirekt. En bra bit över 160 000 människor får sin utkomst genom den kemiska industrin. Men nyligen beslutade den tyska kemikoncernen Bayer att flytta verksamheten från Antwerpen, och detta är illavarslande. Bilindustrin belastas också av följderna av den bilfientliga politik som bedrivits av De gröna. Man kan inte kräva en bilfientlig politik samtidigt som man kräver att inga bilfabriker läggs ned. Man gör det omöjligt att ha råd med en bil, eftersom folk ju bör åka buss i stället. Bilar håller på att bli för dyra för låginkomsttagare. Följden är att det säljs färre bilar. Och så går det som det går med Opel i Antwerpen.

Den kemiska industrin har också fått brottas med Europas klimatpolitik. Kommer Europa att ensidigt sänka sina koldioxidutsläpp med 20 procent fram till 2020, nu när klimatkonferensen i Köpenhamn har gått i stöpet? Det vore dödsstöten för den kemiska industrin i Flandern, på samma sätt som de höga arbetskostnaderna betydde slutet för Opel i Antwerpen. Om den kemiska industrin i Flandern försvinner blir resultatet 54 gånger värre än Opel i Antwerpen. Om Flandern försummar sin kemiska industri så kommer regionen att bli ett Grekland vid Nordsjön, som den flamländske entreprenören Thomas Leysen har uttryckt det. Jag hoppas att mina flamländska vänner har detta i åtanke.

(Talmannen godtog att en ledamot ställde en fråga genom att hålla upp ett blått kort i enlighet med artikel 149.8 i arbetsordningen.)

Guy Verhofstadt (ALDE). – (NL) Jag skulle vilja säga till Derk Jan Eppink att vi under åren 2000 till 2009 såg till att Ford fortsatte att bedriva verksamhet i Belgien, att Volkswagen gjorde det och att Audis A1-modell kommer att tillverkas där. Allt detta uppnåddes genom kostnadssänkningar, genom skiftarbete som sänkte arbetskostnaderna. Därför valde dessa företag att stanna i Belgien och att nyinvestera där.

Det gör mig övertygad om att Opels fabrik är lönsam och skulle kunna behållas i Belgien om vi fortsatte att bedriva denna politik, och jag vill veta om Derk Jan Eppink delar min övertygelse.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Jag tror att Opel i Antwerpen hade haft en framtid, om det inte hade varit för krisen, som betydde slutet för hela General Motors affärsidé.

Guy Verhofstadt kan emellertid inte förneka att det de senaste åren har gått utför med bilsektorn både i Europa och i Flandern. Geert Noels, ekonomen som jag citerade nyss, har sagt att höga arbetskostnader bidrog till att amerikanerna valde att lägga ned Opels fabrik i Antwerpen, och inte någon annan fabrik. Tillverkningen på Opel i Antwerpen var effektiv, men detsamma kan sägas om Opels brittiska fabrik i Luton, och även om de tyska fabrikerna. Det är därför som jag tror att höga arbetskostnader alltid får en nedbrytande effekt på industripolitiken. Vi behöver undvika detta om vi eftersträvar hög sysselsättning.

Patrick Le Hyaric, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag har lyssnat på kommissionens förklaringar och måste säga att jag finner dem ytterst oroväckande. Det enda ni har gjort är att försvara General Motors plan. Om ni ville slå ett slag för allmänintresset, så skulle ni ta arbetstagarna i försvar och tala om dem lite oftare. General Motors lägger inte ned Opel i Belgien för att företaget har problem. Företaget har redovisat en vinst på 3,4 miljoner euro, men detta hindrar inte att 2 600 medarbetare sägs upp. Ingen kan slå i oss att detta har geografiska orsaker – General Motors säger ju upp sammanlagt 10 000 anställda.

Sanningen är den att de lägger ned verksamheten här så att de kan exploatera sydkoreanska arbetstagare i stället. Så ligger det till, och det borde man också berätta för oss. Låt mig tillägga att detta inte sker mot bakgrund av någon europeisk solidaritet – en medlemsstat, Tyskland, har nämligen utlovat Opel extra stöd och har inget emot att fabriken i Antwerpen läggs ned. Vi uppträder således inte solidariskt mot varandra. Och ni slår ett slag för nedläggningen genom att redan i förväg förkunna att arbetarna ska få ett smärtlindrande plåster på sårerna i form av ett blygsamt socialt stöd, samtidigt som General Motors fortsätter att hösta in vinster!

Här rör det sig om ett asocialt ledarskap med udden riktad mot EU:s territorier. Det skapar gigantiska problem, som vi kan se hos Toyota, där hundratusentals bilar har fått återkallas. Det är till och med en trafikfara. Nu krävs det en radikal förändring. Om kommissionen ska vara till någon nytta över huvud taget, kan den väl göra en insats för att värna europeernas intressen.

Det är därför som jag kommer att uppmana den tillträdande kommissionen att utarbeta ett EU-direktiv som gör det obligatoriskt att samråda med företagsråd och koncernråd, och som ger dessa befogenhet att övervaka användningen av statligt stöd och EU-stöd. Sådant stöd ska vara villkorat genom en bestämmelse som garanterar sysselsättning, fortbildning och löner. Men det måste också stimulera framväxten av en europeisk strategi för forsknings- och tillverkningsarbeten mellan biltillverkare som bygger nya, miljövänliga bilar.

För detta ändamål måste Europeiska centralbanken tillhandahålla omfinansieringslån till de nationella bankerna. Det skulle även få en positiv effekt genom att vara avsett för att främja sysselsättning, utbildning och investeringar i forskning och utveckling av en ny, miljövänlig fordonsgeneration.

Slutligen föreslår vi att man utarbetar en EU-förordning som tvingar koncerner att ta med sina finansiella bolag och holdingbolag i redovisningen. Syftet är att ge myndigheter och fackföreningar en helhetsbild av koncernens ekonomiska ställning, snarare än separat information om varje ärende och fabrik. Det senare syftar ju faktiskt bara till att göra arbetstagarna maktlösa och ställa dem inför fullbordat faktum.

Paul Nuttall, för EFD-gruppen. – (EN) Fru talman! Låt mig först uttrycka min medkänsla med arbetstagarna i Antwerpen. Men jag skulle vilja påpeka ett antal andra aspekter som har med EU och General Motors att göra.

Spyker Cars förvandlas till Saab Spyker i en affär värd 400 miljoner euro. Men var så säkra, det här är ingen normal affärssuppgörelse, där ett bolag betalar och ett annat är betalningsmottagare. Detta är en affär som är typisk för kommissionen och som passar bättre i en auktoritärt styrd ekonomi. Spyker betalar, men med pengar från Europeiska investeringsbanken. Det är med andra ord Europas skattebetalare som står för kalaset, och den svenska regeringen står som garant för hela affären. Naturligtvis är det bara risken som omfattas av garantin. General Motors får fortfarande en del av vinsten, och Saab Spyker tvingas att köpa färdigmonterade bilar från en annan General Motors-fabrik, som ligger i det välkända europeiska landet Mexiko.

Varför använder vi de europeiska skattebetalarnas pengar för att rädda arbetstillfällen i Mexiko? Varför kan vi inte sätta nya karosser på Opel Vectra-bilar i fabriken i min valkrets, i Ellesmere Port? För så långt har Saabs nedgång fortskridit.

Det är också välkänt att General Motors och EU-institutionerna har fattat tycke för varandra. Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling har pumpat in mer än 160 miljoner euro i General Motors ryska och ukrainska verksamheter, och äger 30 procent av General Motors fabrik i Sankt Petersburg.

Jag vill därför fråga kommissionen varför länder som Ukraina och Mexiko får tillgång till ett sådant överdådigt finansiellt stöd, medan brittiska företag aldrig får det. Rover kunde ha räddats till en bråkdel av den kostnaden, och sannolikt kunde arbetstillfällen ha räddats vid Rolls-Royce i Netherton i Merseyside, som ligger i min valkrets. För närvarande är det dock General Motors-arbeten i min valkrets i nordvästra England som fortfarande står på spel, och ändå använder kommissionen mina väljares skattepengar för att rädda General Motors-arbeten i Mexiko och Ryssland.

Philip Claey's (NI). – (NL) Nedläggningen av Opels fabrik i Antwerpen är katastrofal, inte bara för arbetstagare och underleverantörer, utan också därför att man tydligt kan skönja en utveckling med neddragningar för alla typer av tillverkningsindustri i såväl Flandern som övriga Europa.

Kommissionen ska undersöka om det statliga stöd som eventuellt utgår uppfyller stränga krav. Men det borde ändå vara möjligt att bevilja tillfälligt statligt stöd till ett företag som Opel i Antwerpen, förutsatt att sådant stöd bidrar till en omställning som främjar mer innovativa produkter. Målet får givetvis inte vara att för all framtid ge konstgjord andning åt hela industrigrenar, men observera att Opel i Antwerpen är en lönsam fabrik med mycket kvalificerade medarbetare, hög produktivitet och modern utrustning.

Jag vägrar därför att tro att vi har att göra med någon sorts industriell dinosaurie, som är dömd att dö ut inom en snar framtid. I debatten har det än en gång höjts röster som anser att det bara är att tuta och köra i vanlig ordning. Vissa säger att Europa bör skaffa sig ännu större befogenheter, och utgår ifrån att mer Europa automatiskt är lika med ett bättre Europa. Men det vore ändå bra om EU intog en flexibel men konsekvent hållning inom ramen för sina befintliga befogenheter, exempelvis genom att se till att lagstiftningen tillämpas lika strikt på Tyskland som på Flandern, och att de större medlemsstaterna inte får tänja mer på reglerna än de mindre.

Avslutningsvis skulle jag vilja säga några ord till företrädarna för de belgiska regeringspartierna. Ni är medansvariga för att Belgien är ett av Europas dyraste länder för industriproduktion. Genom allt större skattepålagor har ni sört för att de flamländska arbetstagarna är betydligt dyrare än sina motsvarigheter i

andra länder, och att de samtidigt får mindre gjort – detta måste ju också tas med i beräkningen. Det är hög tid att ni tog detta under övervägande.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Herr kommissionsledamot Špidla, fru talman! Kommissionen bör värna EU:s intressen – på den punkten håller jag med föregående talare. Kommissionen bör tänka om.

Från och med i morgon kommer General Motors att försöka håva in 2,7 miljarder euro i offentligt stöd i hela Europa, utan att bidra med en enda cent ur egen kassa. Vi måste klargöra att EU och kommissionen inte kommer att tillhandahålla några pengar om det leder till ytterligare fabriksnedläggningar, eller till att tillverkning flyttas utanför Europa. Men samtidigt bör inte heller medlemsstaterna stödja sådana åtgärder från General Motors sida, och de får inte bara tänka på att rädda sina egna fabriker.

Vi får inte tillåta att arbetstagare spelas ut mot varandra, och medlemsstaterna ska inte heller finna sig i att utsättas för detta. Varje splittring kommer att resultera i ytterligare utlokalisering. Notan för detta får inte hamna hos de europeiska skattebetalarna, eller hos Opels övriga medarbetare i Europa. Det kommer ingen där ute att förstå! Människor vill förstå vad EU håller på med. Vilka planer General Motors än har för Europas del, så måste kommissionen se till att de europeiska spelreglerna följs.

Det europeiska företagsrådet har föreslagit en solidarisk lösning med en hållbar finansiell räddningsplan för Opel. Denna går ut på att alla fabriker blir kvar i Europa, och att justeringar görs i samtliga fabriker enligt solidariska principer. Vi får inte tillåta att ledningen struntar i den här planen. Nick Reilly och hans kolleger får inte heller bortse från samrådsförfarandet med det europeiska företagsrådet, eller från den rätt till samråd och medbestämmande som vi har sett till att de europeiska arbetstagarna har. En solidarisk europeisk lösning för Opel är inom räckhåll, men kommissionen måste engagera sig.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Det glädjer mig väldigt att se Opelärendet på dagordningen igen i dag, även om jag får konstatera att Europeiska kommissionens yttrande inte innehåller särskilt mycket nytt.

Herr kommissionsledamot, ni har utförligt skildrat de informella möten som genomförts med utgångspunkt från en sammanfattning av en plan. Jag har dock inte hört ett ord ifrån er om den faktiska affärsplanen. Ni sade också att ni inte hade intrycket av att planen byggde på andra överväganden än de rent ekonomiska. Jag skulle gärna vilja veta vilka aspekter av planen eller ärendet som ni syftar på. Ni säger att kommissionen inte kan påverka var någonstans arbetsplatser går förlorade. Så är det visserligen, men ni skulle ju kunna genomföra undersökningar, pröva vilka kriterier som affärsplanen uppfyller och undersöka om dessa verkligen överensstämmer med den europeiska omstrukturings- och konkurrenslagstiftningen. Men inte ett ord har vi fått höra om detta på hela dagen.

Ändå kom er kollega, kommissionsledamot Neelie Kroes, med mycket tydliga utfästelser under plenarsammanträdet i september. Hon sade att kommissionen aldrig skulle finna sig i att skattebetalarnas pengar användes för att främja enskilda länders politiska intressen. Förutom Ivo Belet ser jag inga ledamöter från Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) i talarstolen här i dag, och definitivt inga tyska. Det är mycket talande. Som jag ser det har tyskarna hävat in bytet – men det är ett mycket hårt slag för Opels medarbetare i Antwerpen.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Fru talman, herr kommissionsledamot! Att ingripa med politiska beslut för att hitta lösningar på ekonomiska problem som drabbar företag är svårt, och av Opelärendet framgår hur tvivelaktigt detta är, vilket även våra överläggningar ger en tydlig fingervisning om.

För några månader sedan diskuterade vi här om det gick för sig att tyska regeringen gav Opel finansiellt stöd. Vi är ju alla mycket medvetna om hur betydelsefullt detta företag är, och vilka följder som kan uppstå när det kommer i svårigheter. Det gäller särskilt de tusentals arbetstagarna, liksom återverkningarna på underleverantörerna, och naturligtvis ökar också statens sociala kostnader om händelseutvecklingen är katastrofal. Ändå var vi många som varnade för att fatta politiska beslut om stora belopp i offentligt stöd.

I dag kan vi konstatera att problemet vare sig har lösts med så kallade skrotningsprogram eller genom planerna på ett generöst finansiellt stöd. Tvärtom har problemet därigenom bara skjutits på framtiden, och företagets ekonomiska problem förvärrats, och vi är inte ens på det klara med om problemen finns på riktigt eller är taktik från företagets sida. För närvarande är en del av verksamheten krisdrabbad, och företaget har hamnat i en mycket besvärlig sits i Antwerpen. Vi kan bara spekulera i varför problemet drabbar just den del av företaget som ligger utanför det land där moderbolaget har sitt säte.

Opelärendet håller på att få ytterligare en dimension. När vi börjar diskutera vilken nationalitet olika delar av ett företag har, närmar vi oss en lösning som är olämplig för en multinationell koncern. Företagets problem

blir då olika enskilda länders problem, vilket gör det mycket svårt att hitta en lösning på EU-nivå. I nuvarande situation bör Europaparlamentet nöja sig med att vara ett organ som kräver att de bestämmelser som EU:s medlemsstater infört efterlevs på ett sätt som undviker konkurrensbegränsande åtgärder samtidigt som subsidiaritetsprincipen värnas.

Det är också mycket farligt om sådana komplicerade ekonomiska storföretagsproblem utlöser rivalitet mellan EU:s medlemsstater, och protektionistiska tendenser i en enskild näringsgren.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Fru talman! Jag är österrikiska och har begärt ordet därför att man bryter mot EU-lagstiftningen, därför att det här ärendet är högaktuellt och således berör oss alla. Opels ledning försöker hela tiden slå i allmänheten att Opelärendet i Antwerpen främst handlar om att lägga ned fabriker därför att sjunkande bilförsäljning har orsakat överskottskapacitet. Så är det inte. Ärendet handlar om att utlokalisera tillverkning till Sydkorea. Det är ett avtalsbrott från Opel/Vauxhall-chefen Nick Reillys sida, en kränkning av arbetstagarnas rättigheter och den rätt till information, samråd och medbestämmande som de och deras företrädare har. Till syvende och sist handlar det om att plocka russen ur kakan, det vill säga när man kasserar in – eller just nu försöker kassera in – 2,7 miljarder euro i offentligt stöd. Nick Reilly förhandlade fram Delta-ramavtalet med de europeiska företagsråden bara för att sedan bryta mot det. De bilmodeller som skulle tillverkas i Antwerpen kommer nu med all sannolikhet att tillverkas i Sydkorea, och de europeiska arbetstagarna får i slutändan stå för notan genom återhållsamma lönekrav.

En annan sak som oroar mig mycket är de allmänna förvaltningskostnaderna. Meningen var att de också skulle minskas med 30 procent, men under Nick Reilly har de ökat från de 7 procent som avtalet medger till 21 procent. Detta är en överträdelse av den tyska medbestämmanderätten. Jag uppmanar därför kommissionen att i sin bedömning av det statliga stödet inte bara beakta frågan om dess resultat – vilket ni nämnde, herr kommissionsledamot – utan framför allt att rätten till information, samråd och medbestämmande ska respekteras.

Olle Ludvigsson (S&D). - Fru talman! Just nu befinner vi oss troligtvis i en av de värsta ekonomiska kriser som någon av oss i den här församlingen har upplevt. Fordonsindustrin är en av de industrier som har drabbats hårdast. Än en gång står vi inför en situation när en europeisk bilfabrik riskerar att stängas. Därtill hör inte bara bilfabrik utan även underleverantörer och de som dessutom jobbar för underleverantörerna. Det är inte bara en personlig tragedi för de anställda som kommer att bli av med sina jobb, utan det är dessutom ett stort problem för Europa när en så viktig industrigren försvagas.

Globaliseringen kommer att medföra förändringar, och det händer att företag flyttar verksamhet till andra delar av världen. När företag flyttar till andra länder, för att de anställa i de länderna har sämre villkor, arbetsmiljö och fackliga rättigheter, då finns det en anledning att se över hur handelsavtal och andra instrument är utformade.

Vi måste även diskutera hur vi tillsammans ska kunna motverka konkurrens med sämre villkor för anställda, både inom unionen och gentemot tredje land. Vi måste också ta ett samlat grepp för att förhindra att företag spelar ut medlemsstat mot medlemsstat. En europeisk plan för bilindustrin måste vara framtidsytande och baserad på kunskap och utveckling, inte på sämre villkor.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Fru talman! Låt mig inleda med att uttala vår obegränsade solidaritet med medarbetarna på Opel och deras familjer. Vi solidariserar oss också med medarbetarna hos Opels underleverantörer och deras familjer. Dessa människor har tvingats leva med flera månaders osäkerhet, som sedermera utmynnade i en plan med krav på statligt stöd och uppoffringar bland arbetstagarna.

Samma situation kommer också att drabba den spanska fabriken i Figueruelas, och samtliga medarbetare där. Därför, och för att förebygga liknande situationer i framtiden, uppmanar vi kommissionsledamoten och den tillträdande kommissionen att utarbeta en ny, aktiv industripolitik, framför allt för bilbranschen. Ett inslag i en sådan politik måste vara att övervaka investeringarna och ingripa om de uteblir. Det är vad som skett i flera bolag. Bland annat General Motors och Opel har därigenom försatts i en omöjlig situation, vars följder går ut över arbetstagarna.

Kommissionen får inte nöja sig med att sitta på läktaren. Vi uppmanar därför också kommissionen att göra en rigorös kontroll och genomgång av Opelplanens innehåll, eftersom den fortfarande gör ett väldigt luddigt intryck när det gäller sådant som har med överlevnadsförmågan att göra. De enda punkter som är klart formulerade avser de uppoffringar som man räknar med från medarbetarnas och närområdets sida.

Vi uppmanar också kommissionen att göra sin plikt och se till att alla åtgärder som syftar till att stärka den finansiella överlevnadsförmågan förankras hos arbetstagarna och deras företrädare, något som tidigare inte alltid har skett. När det gäller att långsiktigt trygga Opel Europas överlevnad upprepar vi att framtida projekt bör uppfylla faktiska ekonomiska och industriella överlevnadsriterier i ett europeiskt sammanhang. Då slipper vi råka ut för fler situationer som den vi nu konfronteras med, och det är en garanti för att Europas bilsektor blir en innovativ och hållbar framtidsbransch.

De medborgare som följer våra överläggningar och beslut om framtidens fordon vill fortfarande färdas i säkrare, bekvämare och hållbarare bilar som uppfyller de hårda europeiska kvalitetskrav som de har vant sig vid. Därför vill de också att dessa bilar även i fortsättningen hanteras av europeiska arbetstagare.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru talman! För det första lider jag med kollegerna från Belgien. Jag har själv kontakt med arbetstagare på Dell i min valkrets som blev av med sina jobb när fabriken flyttades till Polen. Jag har full förståelse för deras belägenhet, och mot bakgrund av egna erfarenheter vill jag påpeka ett par saker.

För det första är det oerhört viktigt att hjälpen kommer så snart som möjligt. När klockan väl börja ticka är kommissionen berövad alla handlingsmöjligheter, och kan inte utöka hjälpen utan att lagstifta om det – och även om detta är möjligt, så är det en tidskrävande procedur.

För det andra ska det stöd som utgår inriktas på arbetstagarna, och inte på att få dem att passa in i olika befintliga utbildningsåtgärder och liknande som kan finnas hos statliga myndigheter. Detta är helt avgörande. Jag har för närvarande kontakt med medarbetarna på Dell om just den här frågan. Låt mig därför säga till min kollega Ivo Belet med flera att det kan vara intressant att träffas, utbyta erfarenheter och fortsätta arbetet under processens gång. Det ställer jag helt upp på.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Jag vill börja med att ta upp tre mycket viktiga frågor. Hur ser EU:s framtida industripolitik ut? Hur utvecklas den europeiska ekonomins konkurrensförmåga? Och slutligen: Hur kommer det att gå för EU:s arbetstagare, och därmed för unionsmedborgarnas livskvalitet?

Vid ingången av året var arbetslösheten i EU uppe i 10 procent. Siffran är 20 procent i länder som Lettland och Spanien. Det är därför som jag anser att detta är en så viktig fråga. När ett europeiskt multinationellt företag omstruktureras är det därför också viktigt att inom ramen för de europeiska företagsråden även samråda med fackföreningar i andra medlemsstater – inte bara med fackföreningar i det land där huvudkontoret finns. Jag tror att ni, som kommissionsledamot med ansvar för sysselsättning och socialpolitik, eller er efterträdare, kan driva igenom denna åtgärd.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Fru talman! Opel hade en stor portugisisk fabrik i Azambuja, med sammanlagt nästan 2 000 anställda. Men bolaget lade ned fabriken och tillverkningen i Portugal, som flyttades till Spanien. Opels strategi utlöste en arbetslöshet som direkt eller indirekt påverkade tusentals medarbetare.

Märk väl att motivet till företagets beslut inte var löneläget, som var lägre i Portugal än i Spanien. Företagets motiv var att man ville öka produktionen, och man brydde sig inte om vilka sociala följder beslutet fick. Vi behöver därför komma ihåg Opels historia och övervaka företagets verksamhet på ett verksamt sätt. När det gäller statligt stöd till multinationella företag måste vi komma ihåg att slå vakt om industriproduktionen, arbetstagarnas rättigheter och rättigheterna hos samhällena i de områden som berörs. Vi behöver också ge fackföreningar och andra arbetstagarrepresentanter en garanti för att vi kommer att ingripa på sätt som ger resultat.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Fru talman! Det är tydligen den globaliserade nyliberala kapitalismens främsta budord och maxim att en liten grupp rika personer ska privatisera vinsterna och socialisera förlusterna och skadorna, och att skattebetalarna, som i flertalet fall är fattiga, sedan ska stå för kalaset.

Vad har detta med rättvisa att göra? Vad har det med moral att göra? Eller är dessa begrepp tabu i ekonomiska sammanhang? Är inte ett sådant system fel i grunden? Finns det inte en strukturell defekt i detta system? Och borde inte vi i Europaparlamentet och EU börja ifrågasätta hela strukturen och systemet som helhet?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Fru talman! De senaste omfattande varslen bland koncerner i EU:s medlemsstater – och hit hör Opelkoncernens varsel – ingår i en lång rad problem av olika slag som på senare tid drabbat fordonssektorn och andra branscher på grund av den ekonomiska krisen. När det gäller fordonssektorns problem bör vi ställa oss följande fråga: Är statligt stöd till biltillverkare eller andra tillverkningsföretag ett tillåtet medel om syftet är att rädda arbetsplatser? I ett eller två år nu har vi sett många exempel på hur sådan statlig protektionism gynnar tillverkare av olika produkter. Vi har också tagit del av en rad olika reaktioner och beslut ifrån Europeiska kommissionens sida. Den allmänna opinionen har reagerat

skeptiskt. Å ena sidan har det påpekats att stöd av det här slaget snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Å andra sidan har det framhållits hur avgörande det är att bekämpa den stigande arbetslösheten, och att statligt stöd utan tvekan kan bidra till detta.

Jag anser att den ekonomiska krisen gör det nödvändigt att föra en flexiblare politik på området – en politik som medlemsstaterna och Europeiska kommissionen är ense om, och som behandlar den här branschen på samma sätt som andra branscher.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Fru talman! Jag vill göra ett inlägg med anledning av att en ledamotskollega sade att inte tillräckligt många tyska parlamentsledamöter är närvarande vid denna debatt. Nu är jag i och för sig tysk socialdemokrat, men jag håller ändå med er när ni kritiserar en kristdemokratisk minister i Nordrhein-Westfalen, som säger sig vara nöjd med att nedläggningen drabbade fabriken i Antwerpen, och inte den i Bochum. Den tyska socialdemokratin vill ha en europeisk lösning, det vill säga den plan som lagts fram av det europeiska företagsrådet. Låt mig upprepa detta med all tydlighet: Jag kan inte begripa varför de tyska konservativa och liberala partierna skolkar från dagens debatt.

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (CS) Mina damer och herrar! Debatten har berört många frågor. I mina ögon är det bäst att diskutera vissa av dem med den nya kommissionen. Det handlar utan tvekan om en mycket djupgående diskussion, som berör hela den industripolitiska kursen, själva principen om statligt stöd och även andra frågor.

Det aktuella fallet, det vill säga Opelärendet, handlar inte om industripolitiken i sig. Det står helt klart att fördraget ger kommissionen ett visst spelrum. Det känns ganska bra att kunna konstatera att kommissionen hittills till fullo har utnyttjat de möjligheter som ges inom ramen för fördraget, och detta rentav med delvis okonventionella metoder. Ett exempel är de båda möten som arrangerades av min kollega Günter Verheugen, där medlemsstaterna diskuterade händelseutvecklingen, och som säkert i viss mån har möjliggjort ett samordnat agerande. Förhandsutvärderingen av planerna gjordes på samma okonventionella sätt. Jag måste säga att gemenskapsrättens struktur är sådan att det saknas en säker rättslig grund för att gå tillväga på det viset. Men eftersom ärendet var så betydelsefullt, valde vi att göra så här.

När det gäller frågan om statligt stöd, så har hittills inget statligt stöd förhandlats fram eller föreslagits. I sista hand är det kommissionen som bedömer huruvida statligt stöd är förenligt med lagstiftningen. Jag är övertygad om att detta förfarande ska vara så restriktivt som möjligt. Vi får inte tillåta att ett så allvarligt beslut påverkas av andra faktorer än de rent ekonomiska, eftersom vi då får ett läge där länderna tävlar om vem som ger det frikostigaste statliga stödet, i stället för att företagen konkurrerar med varandra. Kommissionen kommer mot den bakgrunden att göra en synnerligen strikt granskning av planen för statligt stöd, liksom givetvis av alla omständigheter som berör det statliga stödet.

I mitt förra anförande, för ungefär tre månader sedan, framhöll jag att vi gjorde allt för att till punkt och pricka följa kraven på samråd med arbetstagarna. Det har vi gjort, och det fortsätter vi med. Under tiden kommer vi utan tvekan att vidta alla de åtgärder som står till buds inom ramen för Europeiska kommissionens rättsliga struktur. Här kommer min efterträdare knappast att vara mindre återhållsam än jag själv.

Jag anser att detta ärende ger upphov till en lång rad frågor som vi behöver överlägga om. Jag tror också att det är kommissionens skyldighet att utnyttja de möjligheter som finns på det här området maximalt.

Jag vill slutligen betona en annan sak som jag tog upp förut, i mitt inledningsanförande. Under debatten här har det nämnts att General Motors överväger att säga upp mellan 8 000 och 10 000 anställda. Vid uppsägningar får ärendet utan tvivel konsekvenser utanför Antwerpen. Kommissionen använder och utnyttjar även här samtliga verktyg som står till dess förfogande och som kan göra nytta i sådana sammanhang. Hit hör Europeiska socialfonden och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

Vi ska göra vårt bästa för att fatta beslut i den här frågan snarast. Självfallet spelar parlamentet en aktiv roll här, eftersom kommissionens förslag inte kan genomföras förrän parlamentet har överlagt om dem.

EU-stöd ska alltid i första hand riktas till människor, inte till företag. Detta är också grundprincipen för alla beslut vi fattar.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Veronica Lope Fontagné (PPE), skriftlig. – (ES) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill bara uttrycka min solidaritet med familjerna till alla som drabbas av den skakande nyheten att fabriken i Antwerpen ska läggas ned. Vi tänker inte bara på alla dem som drabbas direkt, genom att förlora sitt arbete, utan också på alla underleverantörer som blir lidande i förlängningen – dem får vi inte heller glömma bort. Figueruelas-fabriken ligger i min hemregion Aragonien, och därför påverkar detta oss direkt. Följaktligen förespråkar vi en aktiv politik för bilsektorn, med nya, miljövänligare och innovativa modeller som gör att det skapas nya arbetstillfällen.

16. Jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009 (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Marc Tarabella, för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009 (KOM(2009)0077 – 2009/2101(INI)) (A7-0004/2010).

Marc Tarabella, föredragande. – (FR) Fru talman, mina damer och herrar! Låt mig börja med att gratulera Europeiska kommissionen till en utmärkt rapport. Denna rapport om jämställdhet mellan kvinnor och män, som vi röstar om varje år, har faktiskt en särskild betydelse för mig. Det är den första rapport som jag har föredragit i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, där jag är en aktiv ledamot. Det är också en rapport som är av allra största vikt i år, med tanke på den ekonomiska, sociala och finansiella kris som slagit särskilt hårt mot EU.

Det är därför som jag har varit så noga med att i mitt betänkande framhålla hur krisen slår mot kvinnor. För det första konstaterar jag att fler män i och för sig blev uppsagda i krisens inledningsskede, vilket man kunde räkna med, eftersom den tunga industrin har varit särskilt utsatt – men de senaste månaderna har arbetslösheten för såväl män som kvinnor ökat på samma sätt och i samma takt.

Dessutom är arbetslösheten fortfarande högre bland kvinnor i åtminstone dussinet medlemsstater, och kvinnor är överrepresenterade bland deltidsarbetande. Jag uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att ge oss tillförlitlig statistik över hur krisen påverkar kvinnor, män och medlemsstaterna. Jag uppmanar också medlemsstaterna att göra en konsekvensanalys ur jämställdhetssynvinkel innan de genomför budgetåtgärder, för att undvika att dessa slår orättvist mot kvinnor.

Jag anser att kampen för att avskaffa våld mot kvinnor är en annan viktig fråga. Det är ett faktum att 20–25 procent av kvinnorna i Europa utsätts för fysiskt våld i vuxen ålder, men 10 procent av dem utsätts också för sexuellt våld. Jag anser därför att även männen behöver förbinda sig att bekämpa våld mot kvinnor.

Rådets spanska ordförandeskap har inte bara beslutat att göra kampen mot kvinnovåld till en av sina främsta prioriteringar, bland annat genom att inrätta ett europeiskt centrum för övervakning av könsrelaterat våld som ska tillhandahålla gemensam statistik, utan har också inrättat den europeiska skyddsorden för kvinnliga våldsoffer. Denna inriktning har därför mitt stöd, och jag vill att vi inrättar ett europeiskt år mot kvinnovåld för att öka medvetenheten i samtliga medlemsstater och göra den här striden till en prioriterad fråga.

Så till sysselsättningen. Så här ligger det till: Kvinnor har gjort en oerhörd satsning på arbetsmarknaden. I dag arbetar 59,1 procent av alla kvinnor. Lissabonstrategins mål är 60 procent. Vi är nästan i mål, men det finns fortfarande en stor avvikelse i vissa medlemsstater. Det gäller även den genomsnittliga löneskillnaden, som varierar mellan 17 procent och 25 procent, beroende på vilken undersökning man tar del av.

Jag skulle därför vilja uppmana dessa medlemsstater att tillämpa direktivet om likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet på rätt sätt. Jag uppmanar samma medlemsstater att lägga fram lagförslag som främjar en jämn könsfördelning i ledande befattningar, särskilt i näringslivet. Jag anser givetvis att vi behöver motverka stereotypa könsrollsmönster. I min tidigare befattning som utbildningsminister träffade jag en kvinna som hoppade av sin bussförarutbildning därför att hennes lärare förlöjlade henne.

I framtiden hoppas jag att ingen blir förvånad över att se en man diska eller, som jag precis nämnde, en kvinna köra buss. Kort sagt behöver vi uppmana kommissionen och medlemsstaterna att genomföra informationskampanjer om detta i skolorna.

Makten över sexualitet och reproduktion är en viktig aspekt, för kvinnor ska ha rätt att bestämma över sin sexualitet och reproduktion. Tusentals kvinnor har riskerat livet i kampen för dessa rättigheter. I dag är abort tillåtet i 24 av EU:s 27 medlemsstater. Europaparlamentet behöver slå vakt om denna lagstiftning, som är helt avgörande för kvinnor, och vi kräver att kvinnor ska ha makten över sin sexualitet och reproduktion, inte minst genom att tillgången till preventivmedel och abort underlättas.

Låt oss övergå till frågan om pappaledighet. Så här ligger det till: Män har rätt att medverka i alla avseenden under de första dagarna efter att barnet anlänt till familjen. På den punkten kan vi i och för sig uppmana kommissionen att ställa sig bakom åtgärder som syftar till att införa en form av pappaledighet på europeisk nivå. Vi anser att mammaledigheten behöver kopplas ihop med pappaledigheten.

Jag ska strax sätta punkt. När betänkandet föredrogs inför utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, fick det idel beröm från företrädare för alla politiska läger i Europaparlamentet. Omröstningen i utskottet gick också mycket bra, och betänkandet antogs med bred majoritet. Jag uppmanar därför alla mina ledamotskollegor att än en gång ge sitt stöd åt mitt betänkande vid omröstningen på onsdag. Men jag håller öronen öppna under den debatt som förestår, så att jag sedan kan besvara era frågor.

Vladimír Špidla, *ledamot av kommissionen*. – (FR) Fru talman, ärade ledamöter! Den sittande kommissionen välkomnar betänkandet och resolutionsförslaget om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009.

Jag vill tacka föredraganden, Marc Tarabella, för det stöd som parlamentet uttalat för Europeiska kommissionens tillvägagångssätt och åtgärder för att främja jämställdheten mellan kvinnor och män. Jämställdhet hör till EU:s grundläggande värderingar, och är en förutsättning för att EU ska kunna uppnå sina tillväxt- och sysselsättningsmål och sociala sammanhållningsmål.

På grundval av detta har EU byggt upp en politik som verkligen främjar jämställdheten mellan kvinnor och män. Ingen kan förneka alla framsteg som gjorts på området, men det återstår ändå stora utmaningar. Kommissionen håller med föredraganden om att det är avgörande att vi fortsätter med våra ansträngningar.

Under min mandatperiod har jämställdhet och kvinnors rättigheter hört till de frågor som varit viktigast för mig. Kommissionens jämställdhetsengagemang har de senaste fem åren formaliserats i en färdplan för jämställdhet. Vid genomförandet av färdplanen har kommissionen lagt fram flera viktiga initiativ. Jag ska gå in på tre av dem för att visa vad det handlar om.

Kommissionen har föreslagit ett antal praktiska åtgärder för att minska löneklyftan mellan män och kvinnor. Skillnaden uppgår till 17 procent och är helt enkelt oacceptabel. Under 2010 kommer kommissionen att redovisa en analys av de resultat som gemenskapsrätten har fått, och föreslå åtgärder för att minska löneskillnaderna.

Kommissionen noterar att Europaparlamentets resolution innehåller en del intressanta uppslag. Jag vill också påminna om att kommissionen i mars 2009 startade en informationskampanj för att engagera alla berörda parter i kampen mot löneklyftorna. Kampanjen har varit framgångsrik och kommer därför att förlängas till 2010.

Under min mandatperiod har jag också ansträngt mig för att öka andelen kvinnor i näringslivet och politiken. I juni 2008 inrättade jag därför ett europeiskt nätverk för kvinnliga beslutsfattare. Vi har åstadkommit vissa framsteg. I dag är exempelvis andelen kvinnor i Europaparlamentet högre än någonsin: 35 procent.

Ändå återstår fortfarande mycket att göra, särskilt i medlemsstaterna, där i snitt bara 24 procent av parlamentsledamöterna är kvinnor, och i näringslivet, där andelen kvinnliga styrelseledamöter i börsnoterade storföretag är mindre än 11 procent.

Det tredje viktiga initiativet är inrättandet av Europeiska jämställdhetsinstitutet. Institutet kom inte ur startgröparna så snabbt som vi hoppades, men i dag glädjer det mig att kunna konstatera att det har inlett sin verksamhet i Bryssel, och redan har flyttat in i kontoret i Vilnius.

Den nuvarande krisen har fått allvarliga följder på arbetsmarknaden. Detta utgör ett hot mot de framsteg som på senare tid gjorts när det gäller andelen sysselsatta kvinnor. Kvinnor har ju svårare att hitta ett nytt arbete och har ett sämre utgångsläge.

Jag har under min mandatperiod engagerat mig för att främja en bättre balans mellan arbete och privatliv. Jag håller med Europaparlamentet när det betonar vikten av att pappor får möjlighet att spela en viktigare roll i familjelivet. Det är därför som jag begärt att mina avdelningar ska göra en kostnads-nyttoanalys inför ett eventuellt initiativ från kommissionens sida på det här området.

Europaparlamentets betänkande betonar också helt riktigt hur viktigt det är att avskaffa våldet mot kvinnor. Kommissionen kommer målmedvetet och mycket beslutsamt att verka för detta.

Jag kan inte avsluta mitt anförande utan att framhålla det utmärkta samarbetet mellan parlamentet och kommissionen. Samarbetet var avgörande för att vi skulle komma någon vart på jämställdhetsområdet.

Jämställdhet mellan könen är inget självändamål. Det är en förutsättning för att EU ska kunna uppnå sina tillväxt- och sysselsättningsmål och sociala sammanhållningsmål.

Tack för ett gott samarbete och för er uppmärksamhet.

ORDFÖRANDESKAP: ANGELILLI

Vice talman

Astrid Lulling, för PPE-gruppen. – (FR) Fru talman! Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män antog betänkandet med tre rösters övervikt – en ytterst blygsam majoritet, som beror på att sex av de 33 ledamöterna var frånvarande. Jag tycker inte att man kan tala om en "bred" majoritet. Det är uppenbart att vi delar oron inför den diskriminering som består på jämställdhetsområdet, trots att vi i det avseendet har haft en utmärkt gemenskapsrättslig lagstiftning sedan 1975.

Varför har då diskrimineringen visat sig så seglivad? Antingen beror det på att direktiven tillämpas på ett dåligt sätt, eller på att de som diskrimineras av någon anledning inte klarar av att kräva sin rätt i domstolarna. Vi bör inte ideligen ropa efter nya direktiv – det kan förta effekten. Låt oss i stället se till att den befintliga lagstiftningen tillämpas helt och hållet av regeringarna och arbetsmarknadens parter, och i vardagslunken ute på arbetsplatserna.

Betänkandet ältar än en gång alla gamla klagomål, alla grova generaliseringar om fattiga, slagna och våldtagna kvinnor ... Det är bra om några av dessa påståenden nyanseras genom ändringsförslag. Jag ser ett allvarigare problem i att man höjer den sociala eller solidaritetsbaserade ekonomin till skyarna, och försöker få oss att tro att vi kan bevisa hur bra kvinnor fungerar i arbetslivet genom att tvinga in dem i denna sektor, och att detta ger dem en chans att förbättra sin sociala ställning och bli mer ekonomiskt oberoende.

I stället förhåller det sig faktiskt tvärtom. Kvinnorna skulle fastna i fattigdomsfällan, berövas varje incitament och drivkraft att skaffa sig jobb med kompetensbaserad lönesättning, och fråntas alla ansvarsfulla arbetsuppgifter.

Man föreslår också en europeisk stadga om kvinnors rättigheter, det vill säga en ny typ av extra skydd utöver de mänskliga rättigheterna, som ju kvinnorna tack och lov redan åtnjuter, och en ny byråkrati i form av ett europeiskt centrum för övervakning av könsrelaterat våld, trots att det finns gott om organ som skulle kunna åta sig den uppgiften. Detta är antingen kontraproduktivt eller oförenligt med principen om jämställdhet mellan könen, som ju faktiskt är fast förankrad i fördraget. Om löjet kunde döda, så skulle vissa ledamöter i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män ha dragit sin sista suck.

Slutligen är jag så trött på att vissa ledamöter tjurskalligt utnyttjar varje tillfälle för att – oavsett om sammanhanget är väl valt eller ej – argumentera för att betänkandet ska innehålla ett ställningstagande för fri abort, med svepskälet att man för den sexuella och reproduktiva hälsans skull måste slå ett slag för fri och enkel tillgång till abort. Nej – det viktiga måste vara att verka för att underlätta unga flickors tillgång till information, särskilt om preventivmedel. I dag finns det preventivmedel som kan förebygga graviditeter redan hos mycket unga kvinnor – det fanns inte i min ungdom. Vi har därför föreslagit separata omröstningar, så att vi slipper att rösta emot Marc Tarabellas betänkande. Inget av detta är hans fel, han har bara än en gång hamnat i klorna på vissa extremistiska kollegor.

Iratxe García Pérez, för S&D-gruppen. – (ES) Fru talman! Låt mig först tacka Marc Tarabella, och alla ledamöter som varit med och utarbetat betänkandet, för deras insats.

För ett år sedan genomförde vi en debatt om ett betänkande som var snarlikt det som lagts fram i dag. När det gäller jämställdheten mellan kvinnor och män behöver vi tyvärr fortsätta att inrikta oss på nyckelfrågor där vi ännu inte kommit någon vart. Hit hör könsrelaterat våld, som hör till de allvarligaste samhällsproblemen, inte bara i Europa utan i hela världen. Sedan har vi löneskillnaderna, som är oförändrade, och som vi inte har lyckats åtgärda. Bland övriga frågor märks rätten till sexuell och reproduktiv hälsa, balans mellan privatliv och yrkesliv, att kvinnor har tillträde till arbetsmarknaden på samma villkor som män, situationen för kvinnor som är funktionshindrade, bosatta på landsbygden eller utsatta på annat sätt, samt hur kvinnor framställs i offentligheten.

De här frågorna har vi tagit upp år efter år, utan att komma särskilt långt. Det räcker att påpeka ett litet faktum, nämligen att andelen kvinnliga parlamentsledamöter överstiger 40 procent i bara tre av unionens 27 medlemsstater.

Jag tror att det är avgörande att insistera på att vi behöver öka tempot i vårt arbete för jämställdhet mellan kvinnor och män. Det är avgörande att stödja initiativ som de som tagits av det spanska ordförandeskapet, som har gjort jämställdheten till en prioriterad fråga. Detta är ett löfte både till dagens kvinnor och till framtida generationers kvinnor. Det har gått framåt, men än är det långt kvar. Vi måste utforma en ambitiös politik som garanterar att den ena hälften av invånarna i Europa har samma rättigheter och möjligheter som den andra hälften.

Sophia in 't Veld, för ALDE-gruppen. – (NL) Först och främst vill jag tacka föredraganden. Men jag börjar med några få synpunkter som jag inte håller med honom om. När det gäller den ekonomiska krisens inverkan på kvinnor tror jag faktiskt att det är viktigt att vi återställer balansen i våra offentliga finanser så snabbt som möjligt. Det är detta och inte en förlängning av den offentliga skulden som kommer att gynna kvinnorna. Jag tror också att betänkandet innehåller några förslag som kan verka mycket lockande men som tenderar att bli en symbolisk politik där man till exempel inrättar ett år för det ena ändamålet och ett centrum för övervakning för det andra. Vi borde hålla oss till konkreta åtgärder.

Icke desto mindre finns det flera punkter i betänkandet som jag varmt välkomnar. För det första tar man upp situationen för enpersonshushållen, detta tack vare ett ändringsförslag framlagt av gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa. Jag vill uppmana kommissionen att en gång för alla genomföra en undersökning i ämnet eftersom EU har en familjepolitik, men det är få som inser att ett av tre hushåll i Europa är ett enpersonshushåll. Dessa personer drabbas ofta av allvarlig diskriminering i fråga om social trygghet, skattefrågor, bostäder och liknande.

För det andra, och nu vänder jag mig också till Astrid Lulling, är det mycket glädjande att man på ett självklart sätt tar upp kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och sexuella självständighet. Och tillgången till säker, laglig abort är en del av den sexuella och reproduktiva hälsan. Jag håller helt och hållet med Astrid Lulling om att det verkligen är mycket viktigt med information, men jag konstaterar att det åtminstone i mitt hemland faktiskt alltid är kristdemokraterna som sätter stopp för sådana saker. Det kanske är annorlunda i Luxemburg. Om vi kan samarbeta om vettig och rättfram information för ungdomar kan ni därför räkna med mitt stöd, och jag tycker också att vi måste få ett slut på hyckleriet. Vi kan inte hålla på att sätta kvinnor i fängelse eller hänvisa dem till osäkra aborter.

Fru talman! Slutligen vill jag nämna våldet mot kvinnor. Jag välkomnar varmt det spanska ordförandeskapets initiativ till att prioritera denna fråga. Det är trots allt få som är medvetna om att våldet mot kvinnor varje år skördar många gånger fler offer än terrorismen, och ändå betraktas det främst som en kvinnofråga, vilket är helt felaktigt.

Marije Cornelissen, för Verts/ALE-gruppen. – (EN) Fru talman! Vi har ett relativt nytt Europaparlament, och vi har nästan en ny kommission. I och med Marc Tarabellas betänkande är det i princip första gången som vi röstar om de åtgärder som bör vidtas de kommande åren enligt det nya parlamentsutskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.

De gröna/Europeiska fria alliansen gläds åt det här relativt framstegsvänliga betänkandet. Det är fyllt till brädden med planer som vi vill se genomförda. Vi vill att man slutligen inför lagstiftning för att få män och kvinnor att i större utsträckning dela på ansvaret för barnens omvårdnad och uppmanar därför till pappaledighet. Vi föreslår slutligen att fler kvinnor ska delta i beslutsfattande genom att man som i Norge tillämpar kvotering till styrelser.

De gröna/Europeiska fria alliansen välkomnar också verkligen att krisens effekter för kvinnor uppmärksammas, till exempel de avvikande arbetslöshetstalen för kvinnor och de följder som minskade offentliga utgifter får för kvinnor. Detta bör vi ta på allvar.

Vi hoppas verkligen att parlamentet ska visa mod och beredskap att bekämpa diskrimineringen av kvinnor och främja jämställdheten genom konkreta åtgärder som faktiskt ger resultat, och därmed rösta för det här betänkandet. Vi hoppas att kommissionen ska vidta åtgärder i enlighet med detta.

Konrad Szymański, för ECR-gruppen. – (PL) Fru talman! Genom förslaget om att göra aborter lättillgängliga inom EU bryter man mot medlemsstaternas behörighet i denna fråga. Men det är inte det viktigaste skälet till att rösta mot detta betänkande. I dag behövs ingen tro för att man ska kunna se en person i ett ofött mänskligt foster. Det räcker med en enkel ultraljudsundersökning, som finns tillgänglig i även den minsta stad i Belgien, för att vi ska kunna se en ofödd människa på en bildskärm. Därför bör alla ansvariga lagstiftare göra allt de kan för att antalet aborter ska sjunka. Att öka möjligheterna till abort är ett tecken på hur vår

kultur har rasat samman och visar hur vi bortser från människovärdena. Därför ber jag er ha detta i åtanke innan någon i detta parlament röstar för det här skadliga betänkandet.

Ilda Figueiredo, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Fru talman! Både verkligheten och siffrorna från Eurostat visar att den ekonomiska och sociala krisen får allvarliga följder för kvinnor. Det är på grund av växande arbetslöshet, otrygga anställningsformer och låga löner i kombination med skillnaderna mellan mäns och kvinnors löner, där skillnaderna har ökat igen och nu ligger på i genomsnitt 17 procent i EU. Det är också på grund av att detta leder till fattigdom, oavsett om det beror på frågorna om låga löner och inkomster, vilket även innefattar äldre kvinnors pensioner, eller om det beror på svårigheterna att till ett lågt pris eller gratis få tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet. Dessutom finns problemen med människohandel med och prostitution av kvinnor och flickor, våld på arbetsplatsen och i hemmet samt de olika formerna av diskriminering av kvinnor i mer utsatta lägen.

Jag vill gratulera föredraganden till det som också betonas i betänkandet, nämligen att särskild uppmärksamhet behöver riktas mot kvinnors ekonomiska och sociala situation när unionens politik utarbetas. Detta innebär att man måste undersöka de sociala effekterna av unionens nya strategier för att förhindra att diskrimineringen och den bristande jämställdheten ökar, för att se till att de sociala framstegen leder till jämställdhet och inte till försämrade ekonomiska och sociala rättigheter eller försämrade anställningsrättigheter samt för att skydda moderskapets och faderskapets sociala syfte. Det är mycket viktigt att satsa på en strategi för verklig utveckling och verkliga sociala framsteg, där man prioriterar anställningsrättigheter, produktion, offentliga tjänster av hög kvalitet och social inkludering. Det är dags att vidta markanta åtgärder i syfte att förbättra livet för majoriteten av kvinnor, bland annat på området sexuell och reproduktiv hälsa, och få ett slut på det hyckleri som fortfarande präglar abortfrågan.

Gerard Batten, för EFD-gruppen. – (EN) Fru talman! Det finns en ideologi som vinner mark i EU och inom denna ideologi predikas att män och kvinnor inte ska vara jämställda. Enligt den har kvinnor lägre status än män. Enligt den måste mannen få dubbelt så stor andel som kvinnan i enlighet med arvslagstiftningen. Enligt den krävs det två kvinnliga vittnen för att motsäga ett vittnesmål från en man i en domstol. Enligt denna ideologi krävs det fyra manliga vittnen i en våldtäktsrättegång för att en man ska dömas, men vittnesmål från en kvinna godtas inte, inte ens från den våldtagna kvinnan. Dessutom måste de fyra vittnena vara muslimer och inte icke-muslimer.

Ni förstår att jag talar om sharialagar. Nu tror vissa muslimer uppenbarligen att självmordsbombare belönas med 72 oskulder i paradiset, men jag kan inte se någon uppgift om att kvinnliga självmordsbombare får motsvarande manliga belöning. Detta är säkerligen ett fall av uppenbar könsdiskriminering.

Den brittiska regeringen har redan gett offentligt erkännande åt sharialagar i vissa domstolar. Bigami är visserligen fortfarande olagligt i Storbritannien, men polygama muslimska fruar erkänns ändå offentligt som familjemedlemmar när det gäller skattelättnader och bidrag.

Europa tar tydliga steg bakåt mot 500-talets Arabien. Om vi vill ha verklig jämställdhet får enskilda medlemsstater inte på något sätt eller i någon form erkänna sharialagar.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Fler kvinnor har kommit in på arbetsmarknaden. Men fler jobb betyder inte alltid fler kvalitetsjobb. Många kvinnor arbetar deltid eller har arbeten som har drabbats särskilt hårt av den pågående krisen. Ungefär 60 procent av dem som har universitetsexamen är kvinnor, och ändå hindras kvinnor effektivt från att utnyttja sin potential till fullo. Det är därför som vi måste fastställa bindande miniminormer i hela EU för föräldraledighet, bättre barnomsorg och bättre hälso- och sjukvård. Det är på detta sätt som vi kan montera ned många könsrollsstereotyper och slutligen uppnå verklig jämställdhet mellan könen.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Marc Tarabella ursäktar säkert om jag inte börjar med att tacka honom utan först och främst riktar ett tack till kommissionsledamot Vladimír Špidla, eftersom det antagligen är sista gången han närvarar i egenskap av kommissionsledamot. Jag vill framhålla hans engagemang för jämställdhet mellan könen, kvinnors sysselsättning och liknande frågor.

Det har uppkommit flera frågor i samband med betänkandet, och jag vill fästa uppmärksamheten på åtminstone två av dem. Den ena är löneklyftan mellan män och kvinnor. Enligt den senaste statistiken är skillnaden mer än 17 procent. Förbättringarna går inte bara långsamt utan är även dubbeltydiga, eftersom denna siffra är högre än för två år sedan. Och vi vet egentligen inte ännu vilka följder krisen får. Av dagsläget att döma är det inte troligt att läget förbättras på kort sikt.

Men det som verkligen är oacceptabelt är att löneskillnaderna inte visar sig hos dem som är i början av sin karriär, utan i stället när mödrar återgår till arbetsmarknaden efter en föräldraledighet. I ett Europa där vi kämpar med en demografisk kris är detta i sig störande och fullständigt oacceptabelt. Den här typen av diskriminering är klart förbjuden enligt EU:s bestämmelser.

Det har redan nämnts att den relevanta lagstiftningen är från 1975, och det är uppenbart att det här direktivet, precis som många andra, är fullständigt ineffektivt. Det glädjer mig att kommissionsledamot Vladimír Špidla meddelat att vi kan förvänta oss en rapport under 2010 om de åtgärder som kommissionen tänker vidta för att göra lagstiftningen mer effektiv. Det är bara en sak jag vill tillägga om stadgan om kvinnors rättigheter. Det är antagligen viktigare och mer angeläget att göra den befintliga lagstiftningen mer effektiv och mer tillgänglig än att skapa en ny rättsnorm som kommer att vara lika ineffektiv som de tidigare.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Fru talman! Jag börjar med att gratulera föredraganden till hans enastående arbete, och jag hoppas att förslagen i den här resolutionen ska bli antagna. Under Europaåret för bekämpning av fattigdom och social utestängning ser vi hur fattigdomens ansikte feminiseras. Majoriteten av de nästan 80 miljoner människor som lever i fattigdom i Europa är kvinnor och barn. Kvinnor drabbas svårare än andra av den ekonomiska och sociala krisen. Kvinnor kommer sist ut på arbetsmarknaden och är de som först blir utan jobb. Dessutom var löneklyftan 2004 mellan män och kvinnor 15 procent, och 2009 var det över 17 procent.

Jag vill fästa er uppmärksamhet på några förslag som jag tycker är innovativa och mycket viktiga, och vill be kollegerna i parlamentet att stödja följande förslag: Det välbehövliga inrättandet av den europeiska stadgan om kvinnors rättigheter, som redan nämnts, förslaget till direktiv om att förhindra och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, våld i hemmet och människohandel med kvinnor, inkludering av pappaledighet i EU-lagstiftningen, vilket redan finns i de allra flesta medlemsstaterna, som ett sätt att främja balans mellan arbete, familj och privatliv samt höja födelsetalen.

Jag avslutar med att tacka kommissionsledamot Vladimír Špidla för allt han har gjort för att främja jämställdhet mellan könen och för hans engagemang i Europaparlamentet. Jag önskar er all framgång, herr kommissionsledamot.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill också gratulera föredraganden, Marc Tarabella, till det här betänkandet. Jag är övertygad om att betänkandet ger handlingskraft när det gäller behovet av att bekämpa stereotyper och könsdiskriminering. Betänkandet kanske är vardagsmat för många av mina kolleger i parlamentet, men jag ser det som ett förnyat, mer effektivt engagemang för jämställdhet mellan könen på EU-nivå i syfte att höja kvinnors socioekonomiska status, särskilt i de nya medlemsstaterna, och likaså se till att vi får en större andel kvinnliga företrädare i det politiska livet och i affärslivet samt främja deras karriärutveckling.

Under förutsättning att kvinnors och mäns tillgång till resurser, tillfällen och relativa makt avgörs av sociala, rättsliga och ekonomiska institutioner, anser jag att det är oerhört viktigt att kvinnor garanteras lika rättigheter när det gäller politiskt engagemang, så att de får viktiga politiska och ledande positioner i verksamheten och blir företrädare på högsta nivå i företagets styrelserum. Det handlar också om att höja deras utbildningskompetens och erbjuda dem samma möjligheter till karriärutveckling som män, särskilt efter en längre periods föräldraledighet. Samtidigt måste man alltid ta hänsyn till att upprätthålla balansen mellan karriär och familjeliv.

Vi behöver en institutionell mekanism för att införa en konsekvent politik i denna fråga, eftersom det är genom långsiktiga positiva incitament och lagstiftningsreformer och genom höjda inkomster och höjd livskvalitet som man vinner kampen mot könsdiskriminering. Annars skulle vi inte diskutera frågan i parlamentet i dag.

Vi i Europaparlamentet och Europeiska kommissionen har möjlighet att och måste uppmuntra medlemsstaterna och det civila samhället att vidta effektiva åtgärder för att nå väsentliga framsteg när det gäller jämställdhet i lagstiftningen, lika möjligheter, bland annat lika lön för lika arbete, och lika tillgång till personal och andra produktionsresurser som ger fler tillfällen.

Jag anser att kvinnors jämlika engagemang i styrningen av resurser, i ekonomiska möjligheter och i styrelser och i politiken kommer att få en positiv inverkan på den ekonomiska utvecklingen i vårt samhälle, och på så vis stärker ländernas möjlighet att utvecklas, minska fattigdomen och leda på ett mer effektivt och bättre sätt.

Att främja jämställdhet mellan könen är därför en viktig del av strategin för att övervinna den ekonomiska krisen och ge en tillfredsställande lösning på den demografiska krisen. Detta kommer att ge kvinnor och män möjlighet att ta itu med fattigdom och skapa sig en bättre levnadsstandard.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (EN) Fru talman! Jag vill göra den nya kommissionen uppmärksam på två aspekter av betänkandet som är särskilt viktiga för vår grupp, De gröna/Europeiska fria alliansen, och jag hoppas att dessa kommentarer framförs till den kommissionsledamot som tar över ansvaret för området.

Den första aspekten är att vi länge väntat på en översyn av direktivet om lika lön för lika arbete. Vi anser att det är avgörande för kvinnor i hela EU. Löneklyftan är oacceptabel. Det är 2010 och hög tid att vidta åtgärder för att utjämna löneskillnaderna. Herr Špidla, ni har konstaterat att vi behöver nya rättsliga åtgärder. Vi ser verkligen fram emot att få ett förslag från kommissionen om nya rättsliga åtgärder under den här mandatperioden.

Den andra aspekten rör rättigheter till pappaledighet. Här vill jag understryka att betänkandet handlar om jämställdhet mellan kvinnor och män. Vi vill ha jämställdhet även för män, så att de får tillbringa tid med sina barn och kan ta det ansvaret om de vill. Vi behöver lika valmöjligheter för kvinnor och män när det gäller hur de ska leva, arbeta och ta hand om sina familjer och barn. Visserligen anser vi att det är mycket viktigt att parlamentet ger en signal till papporna, men vi skulle vilja ge mer än signaler. Vi vill öppna dörren till ett modernt samhälle. Vi förlitar oss på att kommissionen till slut inför ett mycket modernt och framtidsinriktat direktiv i denna fråga.

Slutligen ser vi mycket fram emot det spanska ordförandeskapets förslag om att utrota våldet mot kvinnor i hela Europa, och vi hoppas att kommissionen ska ta upp förslagen.

Julie Girling (ECR). – (EN) Fru talman! Vi kvinnliga ledamöter är definitivt i minoritet. Vi har ett tillfredsställande och stimulerande arbete med lika lön, lika pension, lika tillgång till ansvarsfulla poster, vilket skiljer sig i högsta grad från väljarnas situation.

Jag välkomnar betänkandet och hyllar Marc Tarabellas betoning av kvinnors ekonomiska välbefinnande. Jag anser att det är den allra viktigaste faktorn när det gäller att främja jämställdhet mellan könen. Om kvinnor har makt över sin ekonomi har de mycket större förmåga att styra alla andra delar av livet. Nu i denna svåra ekonomiska tid måste vi se till att kvinnorna inte hamnar på efterkälken med otrygga låglönejobb.

Jag vill gratulera branschorganisationen för de europeiska teknikföretagen (Orgalime) till dess senaste politiska vision om att begära att utbildningen i matematik och naturvetenskapliga ämnen främjas, särskilt för kvinnor. De vill få in många fler av de kompetenta kvinnor som alltför länge har undvikit många teknikområden.

Ja, kvinnors ställning har att göra med politik, det handlar om riktning och även om handling, om handling som talar ett tydligare språk än ord. Utvecklingen går framåt med upplysta arbetsgivare som erkänner kvinnors starka sidor och främjar deras ekonomiska välbefinnande.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - Fru talman! Tack till Marc Tarabella och till kollegerna i jämställdhetsutskottet för ett bra betänkande.

Jag vill särskilt lyfta fram två saker. Jag hoppas att plenum stöder betydelsen av pappaledighet. Pappaledighet är inte bara en viktig signal om att barn är båda föräldrarnas ansvar, utan den innebär också andra positiva konsekvenser. Det finns studier som visar att pappor som tagit ut ledighet tar ett större ansvar även i framtiden för hem, familj och barn. Alltså lägger vi en bra plattform för fortsatt jämställdhetsarbete när pappor blir delaktiga.

Den andra delen som jag vill lyfta fram och ha stöd för är att kvinnor äntligen ska tillerkännas makten att bestämma över sin egen kropp, sin sexualitet, reproduktionen. Den makten innebär att barn föds välkomna med förutsättningar att verkligen utvecklas, något som är varje barns grundläggande rättighet. Vi vill se ett slut på att kvinnors liv skadas, att kvinnor till och med dör i dag på grund av illegala aborter. Ge kvinnor rätten att bestämma, inte bara över ekonomi, politik och samhälle, utan också över sin egen kropp!

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Fru talman! Även jag tycker att frågan är viktig, och när jag sitter och lyssnar till debatten upplever jag det därför som märkligt att alla politiska grupper utom gruppen Frihet och demokrati i Europa verkar anse att kampen för kvinnors jämställdhet är något som kvinnor ska hantera på egen hand. Man kan i alla fall få det intrycket när man lyssnar till de annars så utmärkta talarna här i dag.

Jag tycker det råder en slående brist på manliga talare, och det gläder mig att min grupp har lyckats skicka fram två.

Med det sagt om tonen och typen av debatt vill jag påpeka att själva betänkandet enligt min mening är alltför inriktat på enbart socioekonomiska hänsyn. Det handlar mycket om arbetsmarknaden, löneskillnader, utbildning, regler för företagschefer och liknande, och detta är säkerligen också viktigt, men det finns särskilt ett område, som en talare redan nämnt och som är helt och hållet frånvarande i debatten, nämligen det enorma kulturella problem som vi står inför till följd av invandringen från den islamska världen. Jag tycker det är lite skamligt att man i ett betänkande som ska handla om lika rättigheter för kvinnor inte ens nämner problem som tvångsäktenskap, slöjtvång, hedersmord, omskärelse, bristande tillgång till utbildning och så vidare. Dessa delar måste ingå om vi ska ge en korrekt bild av Europa 2010.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jag vill föreslå att parlamentet antar ett nytt förhållningssätt till abortfrågan. Jag vill att vi slutar med den häpnadsväckande lögn som går ut på att abort är någon typ av förmån för kvinnor, kanske till och med en del av kvinnors frihet. Nej! Som många vet, både kvinnor och män, är abort ett plågsamt och skadligt ingrepp på såväl kropp och själ för kvinnan. Det är just av det skälet som vi bör tala om att förhindra aborter, betona detta och hjälpa kvinnor med detta, i stället för att hela tiden tala om att underlätta tillgången till abort. Låt oss hjälpa kvinnor att förbereda sig för planerade graviditeter, och om en oplanerad graviditet skulle inträffa, om ett oplanerat barn skulle bli till, bör det barnet få komma till världen och få en kärleksfull uppfostran av kvinnor, av par, eftersom de bör få all hjälp och allt stöd som behövs för att det ska bli möjligt.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot! Det är ett långtgående förslag till resolution från Marc Tarabella, som vid det senaste parlamentsvalet blev medlem i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män. Jag syftar särskilt på punkt 20: "Europaparlamentet önskar se att man snarast utarbetar en europeisk stadga om kvinnors rättigheter."

Alla som känner till historien om europeisk integration kommer ihåg att principen om jämställdhet mellan könen på arbetsmarknaden redan finns i Romfördraget. Lagar om likabehandling av kvinnor och män finns i alla medlemsstaterna. Att be om en ny stadga är en enkel lösning. Det är svårare att tillämpa befintliga instrument.

Om vi inte stryker punkt 20 från förslaget till resolution, utökar vi faktiskt Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna från Europarådet, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt det nya Europeiska jämställdhetsinstitutet med ett fjärde instrument i form av en ny särskild stadga för främjande av kvinnor.

Jag har några frågor. Vad skulle den nya stadgan om kvinnors rättigheter användas till? Vilket värde skulle den tillföra? Inget alls. Det är ett misstag att tro att en stadga ska lösa kvinnors problem. Särskilda rättigheter är inte tillåtna enligt den naturlag som borde vägleda oss i våra tankegångar och i vårt ansvarsfulla politiska handlande. Ingen kan påstå att de rättsliga instrumenten bortser från kvinnors rättigheter. Det skulle vara intellektuellt sett oärligt och ett sakfel.

Därför röstar jag mot punkt 20. Stadgan är huvudfrågan. Om punkt 20 står kvar i förslaget till resolution kan jag inte stödja det.

Slutligen, herr kommissionsledamot, tackar jag er för samarbetet med utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Fru talman! Jag vill börja med att gratulera min kollega, Marc Tarabella, till kvaliteten på det betänkande som han har författat och till hans framgångsrika sätt att behandla frågan, då han tar upp en rad problem i samband med den bristande jämställdheten mellan könen.

Vi måste erkänna att vi faktiskt gjort framsteg när det gäller jämställdheten. Men det finns mycket kvar att uträtta, i synnerhet mot bakgrund av den ekonomiska och sociala kris som har en än större inverkan på en del av befolkningen som redan är mycket utsatt, nämligen kvinnor.

Vi måste också betona den dubbla diskriminering som ibland drabbar kvinnor på grund av funktionsnedsättning, ålder eller tillhörighet till nationell minoritet. Jag vill särskilt betona tre saker. Vi behöver införa gemensamma, tillförlitliga och konsekventa indikatorer på EU-nivå. Det skulle ge oss möjlighet att föreslå lösningar som speglar de verkliga villkoren, som kan mätas genom tillförlitliga data i samband med jämställdhet mellan könen.

Om vi faktiskt vill eftersträva verklig jämställdhet måste vi införa pappaledighet på EU-nivå. Det är en viktig faktor när det gäller lika möjligheter i arbetslivet och familjelivet.

Det tredje och sista är att jämställdhet mellan könen är beroende av att kvinnan har makt över sin egen kropp. Det innebär klart och tydligt att preventivmedel och abort måste göras så tillgängliga som möjligt för kvinnor. Jag beklagar att denna fråga fortfarande är minst sagt känslig, men det är uppenbart att vi inte kommer att lyckas nå målet i kampen för verklig jämställdhet mellan män och kvinnor förrän kvinnor har möjlighet att styra över sina sexuella rättigheter.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill börja med att tacka Marc Tarabella, men nu övergår jag till själva betänkandet. Jämställdhet mellan kvinnor och män är inget självändamål utan en förutsättning för att vi ska nå våra allmänna mål.

Jämställdhet i vardagen gynnar alla, både män och kvinnor, men problemet kan inte lösas enbart med hjälp av enstaka lagar. Bara det att vi fortfarande diskuterar detta i dag, och har gjort det i fyrtio år, tyder på att vi behöver en mångsidig integrerad politik för att komma närmare målet. Jag vill därför betona den avgörande betydelsen av genomförande och övervakning.

För det andra gör utbredningen av gammalmodiga könsrollsstereotyper att män och kvinnor stannar kvar i principiellt sett medeltida samhällsroller och att jämställdhet mellan könen motverkas. Vi vill förändra situationen, men vi bör också själva föregå med gott exempel. I morgon ska vi godkänna den nya kommissionen, som bara till en tredjedel består av kvinnor. Det kan vi inte göra något åt nu. Men nästa gång en ny kommission ska inrättas, vill jag att man nominerar två kandidater från varje medlemsstat – en man och en kvinna. På så vis kommer vi inte att grunda vårt beslut på kön utan på kompetens. Enligt utbildningsstatistiken behöver kvinnor inte vara rädda för detta, och därför är jag säker på att vi inte behöver skämmas. Avslutningsvis vill jag tacka Vladimír Špidla, och jag hoppas att han når de mål han har föresatt sig.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Fru talman! I det här viktiga betänkandet om läget 2009 framgår helt riktigt att våld är ett grundläggande hinder för jämställdhet mellan män och kvinnor. Men man tar inte upp det specifika problemet med våld i hemmet. Tyvärr är det ett utbrett problem som påverkar alla samhällen. I Grekland har exempelvis 35 mord på äkta makar registrerats under de senaste arton månaderna.

Ändå är stödstrukturerna för utsatta kvinnor bara elementära eller till och med obefintliga. Europaparlamentet bör uppmuntra medlemsstaterna, bland annat Grekland, att bygga upp stödstrukturer för utsatta kvinnor i alla lokala myndigheter, så att det finns fullständig psykologisk, rättslig och professionell rådgivning och kvinnohjälpbärgen med lämplig personal.

Medlemsstaterna bör också ta hänsyn till de ändringar som kvinnoorganisationer och jurister föreslår för att undanröja dubbeltydigheten och fallgroparna i lagstiftningen i samband med våld i hemmet. Slutligen bör man införa antisexistiska utbildningsprogram i skolorna i en strävan att förändra könsrollsstereotyperna.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Först vill jag säga att jag tycker det är rätt att parlamentet är djupt engagerat i frågan om jämställdhet mellan könen. Men jag kan inte rå för att tycka att vår EU-politik lider av en allvarlig, mycket allvarlig splittring. Jag ska ge ett exempel ur en rapport från en byrå nyligen. Sextonåriga Medine Memi från staden Kahta i den turkiska provinsen Adiyaman begravdes levande av sin familj i en hönsbur nära familjens bostad. Polisen fann henne i sittande ställning och begravd två meter ned i marken. Enligt obduktionsrapporten hade flickan stora mängder jord i lungor och mage. Flickans far medgav lugnt dådet för polisen och sade att han hade begravt henne eftersom hon träffat vissa pojkar. Mina damer och herrar! I Turkiet och liknande länder blir kvinnor och till och med flickor mördade på det här sättet bara för att de har pratat med män. Om vi tar allvarligt på jämställdhet mellan könen, hur kan vi då tolerera att ett land med en sådan hållning till det motsatta könet kan vara del av ett civiliserat Europa? Jämställdhet mellan könen handlar inte bara om att räkna på små inkomstskillnader utan först och främst om rätten till liv och människovärde, som gång på gång nekas kvinnor i många av våra grannländer.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Fru talman! Dagens debatt handlar om lägesrapporten om jämställdhet mellan män och kvinnor i EU. En hel del har redan diskuterats, men om det är något som saknas är det den skrämmande bristen på jämställdhet mellan män och kvinnor i det muslimska samfundet i Europa, där kvinnor är helt underordnade män enligt de grundläggande reglerna i Koranen. Att muslimska kvinnor skulle delta i arbetsliv eller högre utbildning kommer knappast på fråga för männen, och om det tillåts måste kvinnorna bära burka eller sjal, vilket i hög grad minskar deras möjligheter att få jobb.

Därför bör EU inte bara bekämpa rätten att bära burka utan även rätten att arbeta utan den. Det holländska frihetspartiet (PVV) stöder Frankrike när det gäller strävan efter ett förbud mot burka på allmän plats och vill att sådana förbud även införs på nationell nivå i övriga medlemsstater. Något måste göras åt dessa kvinnors chockerande underordnade ställning.

PVV vill att detta bakåtsträvande bekämpas med kraft. Dessa kvinnor har rätt till yttrandefrihet och utbildning utan att behöva vara rädda för att bli isolerade av islam. Det är dags för en ny frigörelseväg. PVV kommer inte att stödja det nuvarande betänkandet, eftersom man inte lyckas ta upp de verkligt viktiga frågorna, och vi tycker detta är mycket synd.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi har många gånger i dag fått höra att kvinnor i Europa fortsätter att drabbas av bristande jämställdhet på arbetsplatserna. Ändå har sysselsättningskvoten ökat från 51 procent 1997 till 58 procent 2007. Kvinnorna är högkvalificerade i dag, men antalet kvinnor i ledande positioner har varit oförändrat de senaste fem åren, och ändå är det fler kvinnor än män som studerar nationalekonomi, företagsekonomi och juridik.

Vi måste konstatera att 31 procent av kvinnorna arbetade deltid 2007, vilket är fyra gånger så mycket som män. I genomsnitt tjänar kvinnor 17,4 procent mindre än män, de löper större risk att drabbas av fattigdom, särskilt när de blir äldre, och de drabbas hårdare inte bara av ensamhet och vårdberoende utan även av fattigdom. Det måste vi förändra.

Kvinnor i verksamhet och i arbete – det är vad vi kräver. Trots att vi kräver särskilda åtgärder för att föräldraledighet och moderskapskydd ska likställas har vi på något sätt uppnått motsatsen, nämligen att kvinnor är för dyra och på så vis inte får jobben. Det är i ekonomin som lösningarna finns. Den faktiska orättvisan i situationen består i kvinnors underordnade ställning och i att man inte erkänner deras arbete i familjen och hushållet.

Herr kommissionsledamot, ni sade just att ni vill låta genomföra en kostnads- och intäktsanalys av läget, men det här kan ni varken räkna ut eller betala för. Vi måste erkänna att mödrar och fäder skulle glädjas åt att kunna välja att ta hand om sina familjer om det inte ansågs underordnat och om det inte var generellt sett ofördelaktigt för karriären. Personer som utför arbete i familjen gör en mycket viktig insats i samhället, eftersom de skapar vår framtid. De tillägnar sig kompetens och inflytande även inför sin framtida sysselsättning.

Därför bör ekonomin fungera på ett sätt som ger stöd åt familjer och kvinnor. Det är mycket mer angeläget att tänka över hur våra samhällen fungerar än att inrätta nya europeiska centrum och institut för övervakning.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Fru talman! Det är uppenbart att den internationella ekonomiska krisen innebär negativa effekter för män och kvinnor. Den har orsakat förlorade arbetstillfällen och resulterat i finanspolitiska åtstramningar. Men den bör på inga villkor användas som ursäkt för att sluta främja jämställdhetsåtgärder, eftersom dessa kan fungera som motor för social och ekonomisk utveckling och återhämtning i Europa.

På samma gång är krisen ett unikt tillfälle och en unik utmaning för EU och medlemsstaternas regeringar att skapa villkor för ökad konkurrenskraft på global nivå, genom att se över och införa jämställdhetsperspektivet i all politik i syfte att hantera de långvariga demokratiska bristerna på bekostnad av kvinnor.

Vi måste öka våra insatser för att avskaffa löneskillnader, våld, glastak, diskriminering och fattigdom. Vi måste hitta sätt att förena arbete med familjeliv, förbättra omsorgen för barn, spädbarn och äldre samt stödja såväl förvärvsarbetande kvinnor och par som ensamstående föräldrar och personer med funktionsnedsättning. Men först och främst måste vi se till att all jämställdhetslagstiftning tillämpas effektivt.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Fru talman! I år är det Europaåret för bekämpning av fattigdom och social utestängning. Kvinnor löper fortfarande stor risk att drabbas av ett liv i fattigdom. Det finns många små faktorer som gör att de hamnar i denna ställning. Exempelvis tenderar flickor att välja arbeten som inte är så välbetalda. Sedan bestämmer de sig för att skaffa barn, vilket ofta leder till att de bara kan arbeta deltid. Sedan kanske de också bestämmer sig för att ta hand om sina föräldrar, mor- eller farföräldrar, vilket återigen gör att äldre kvinnor inte kan återgå till yrkeslivet. Sammantaget leder dessa perioder till att kvinnor avancerar mycket långsamt i yrkeskarriären. Det återspeglas också av att de exempelvis får lägre pensioner. Det finns många aspekter av detta, och många har tagits med i betänkandet.

Det är verkligen viktigt att förmedla att det redan finns många möjligheter men att flickor och kvinnor måste börja utnyttja dem. Vi måste främja en medvetenhet om att flickor kan studera teknik och vågar göra det. Det gäller också i synnerhet invandrarkvinnor. Jag vill också tillägga följande: Om ni ser er omkring i parlamentet i dag, upptäcker ni att två tredjedelar av oss som deltar i debatten är kvinnor och att en tredjedel är män. Vi måste även få männen att intressera sig mycket mer för frågan, så att vi någon gång kan fylla de två återstående tredjedelarna med män som engagerar sig i och stöder kvinnofrågor.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Fru talman! I Marc Tarabellas betänkande om jämställdhet mellan kvinnor och män i EU riktas många mycket viktiga förslag till kommissionen och medlemsstaterna. Återigen har man lyft fram problemet med bristande jämställdhet när det gäller kvinnors lön och likaså bristen på lagstiftningsförslag från kommissionen för att minska dessa skillnader. Man tar upp frågan om kvinnor som arbetar i små familjeföretag, där kvinnorna ofta saknar anslutning till sociala trygghetssystem och där deras arbete inte räknas med i det totala antal år som de förvärvsarbetat, och därmed inte är pensionsgrundande. Man betonar vikten och behovet av karriärrådgivning, som kan hjälpa till att få kvinnor i sysselsättning om de hamnat utanför arbetsmarknaden, ofta på grund av att de fött barn eller stannat hemma för att ta hand om en äldre person. Man betonar behovet av att hjälpa kvinnor att starta egna företag. Det finns en uppmaning om att främja tekniska yrken bland unga kvinnor som är i början av yrkeslivet, för att öka andelen kvinnor i traditionellt sett manliga yrken. Man betonar behovet av prioritering av grupper av kvinnor som befinner sig i särskilt svåra situationer, såsom kvinnor med funktionsnedsättning, äldre kvinnor och kvinnor med familj.

Men bland dessa viktiga och grundläggande frågor finns det enligt min bedömning även onödiga förslag om reproduktiv hälsa och andra som ger bred och obegränsad tillgång till abort. Jag vill göra mina kolleger i parlamentet uppmärksamma på att beslut som har att göra med abort hör till behörigheten för regeringen i varje enskild medlemsstat. Vi kämpar för likabehandling av kvinnor och män, men vi bör inte göra det avhängigt av val som har att göra med sexualiteten. Detta tillvägagångssätt kan leda till avsevärt minskat stöd för det betänkande som vi diskuterar.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Först vill jag tacka föredraganden Marc Tarabella för hans arbete.

För att vi ska kunna vända den ekonomiska utvecklingen uppåt är det mycket viktigt att investera i humankapitalet och den sociala infrastrukturen, så att vi skapar förutsättningar för kvinnor och män att helt utnyttja sin potential.

EU har nu närmat sig Lissabonstrategins mål om att andelen förvärvsarbetande kvinnor ska vara 60 procent 2010. Men andelen kvinnor i förvärvsarbete skiljer sig mycket mellan de olika medlemsstaterna. Därför måste kommissionen och medlemsstaterna vidta verkliga åtgärder för att säkerställa genomförandet av direktivet om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor.

Nu finns det stora skillnader mellan mäns och kvinnors löner i medlemsstaterna, och därför måste vi kraftfullt uppmäna medlemsstaterna att tillämpa principen om lika lön för lika arbete. Kommissionen har ännu inte lagt fram något förslag om hur principen om lika lön för lika arbete tillämpas.

Det är mycket viktigt att uppmuntra män och kvinnor att dela lika på ansvaret i privatlivet och familjelivet och skapa en jämnare fördelning av tiden för betalt och obetalt arbete.

Medlemsstaterna måste vidta alla tänkbara åtgärder när det gäller tillgången till barnomsorg i form av förskola.

Frågan om föräldraledighet återstår att lösa. Därför måste vi hitta en gemensam lösning för att befästa den här typen av ledighet i direktivet.

Dessutom ägnas för lite uppmärksamhet åt frågor om jämställdhet mellan män och kvinnor i kommissionens samråd om den nya strategin EU 2020. Frågorna om jämställdhet mellan könen måste stärkas och integreras i den nya strategin.

Slutligen vill jag framföra ett hjärtligt tack till kommissionens ledamöter för vårt långa samarbete på områdena jämställdhet mellan könen, sysselsättning och sociala frågor. Tack så mycket och lycka till!

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Fru talman! Som vi ser i betänkandet sker det förändringar i Europa, vilka leder till att kvinnor får bättre utbildning och förvärvsarbetar i högre grad, även om det fortfarande finns stora skillnader. Förbättringen äger rum på områden där kvinnor har eget inflytande och visar initiativrikedom och styrka. Men inom områden där de har litet inflytande finns det stereotyper som hindrar

dem från att avancera eller delta i samhället. Det är därför som antalet kvinnor i ledande ställning inte stiger och deras politiska engagemang ökar mycket långsamt. Därför är det avgörande att vi bekämpar stereotyperna och vidtar åtgärder i syfte att främja jämställdhet mellan könen i samhället och i politiken. I betänkandet talas det om att öka dessa åtgärder men det räcker inte. Vi måste tillsammans föreslå sådana åtgärder. Vi måste uppmuntra kommissionen och medlemsstaterna att inleda en debatt och vidta åtgärder för att öka kvinnors politiska engagemang. Där kvinnor är involverade i politiken ägnar man större uppmärksamhet åt sociala frågor, barnomsorg, kvinnofrågor och jämställdhetsfrågor i allmänhet.

I Polen har vi inlett en debatt i frågan om politiska prioriteringar. En grupp kvinnor har skapat ett gräsrotsinitiativ för att föreslå en lag om jämställdhet i politiken, så att hälften av valkandidaterna måste vara kvinnor. Vi har samlat mer än 100 000 namnunderskrifter till stöd för lagen och har överlämnat dem till det polska parlamentet. Det har skapat en enorm debatt, och jag vet inte om det kommer att lyckas, det vill säga om parlamentet kommer att rösta för vårt förslag. Jag vet inte om det kommer att bli en stor framgång eller inte, men den debatt som pågår har lett till stora förändringar när det gäller medvetenheten i samhället. Det syns i resultaten från opinionsundersökningar. Därför uppmanar jag medlemsstaterna att inleda en sådan debatt om kvinnors politiska engagemang.

ORDFÖRANDESKAP: WIELAND

Vice talman

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Herr talman! Det är bra att punkt 38 ingår i den resolution som vi diskuterar. Där fastslås att kvinnor måste få makt över sina sexuella och reproduktiva rättigheter, främst genom god tillgång till preventivmedel och abort samt möjligheten till säker abort. Det är mycket viktigt, särskilt för medborgare i länder som har en restriktiv abortlagstiftning och där det sprids vilseledande "ja till livet"-propaganda. I mitt hemland, Polen, är den politiska högern styrd av prästerskapet och tillåter inte lämplig sexualundervisning samt begränsar tillgången till preventivmedel och laglig abort. Det är till och med så att ordet "abort" nästan har försvunnit ur det polska språket och ersatts av uttrycket "att döda ett avlat barn". I flera år har man försökt införa en klausul i den polska konstitutionen för att skydda livet från och med befruktningstillfället, detta i syfte att avskaffa möjligheterna att på laglig väg avsluta en graviditet, vilket sker bara några hundra gånger per år. Siffran 100 000 olagliga aborter bekymrar inte dem som står bakom "ja till livet"-kampanjen och som hycklar och låtsas som om dessa aborter inte ägde rum.

EU måste få ett slut på medlemsstaternas ohörsamhet när det gäller kvinnors reproduktiva och sexuella rättigheter.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Herr talman! Kvinnor utgör hälften av begåvningsreserven i Europa. Vi får inte slösa bort den här kreativitetspotentialen. Om vi lyckas kanalisera potentialen till ekonomin kommer vi att ta ett jättekliv framåt, när det gäller både de rådande attityderna i det europeiska samhället och EU:s nya agenda för ökad tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft.

Lika möjligheter finns faktiskt på pappret. EU har utarbetat åtminstone 13 direktiv om jämställdhet mellan könen. Principen är förankrad i fördraget och i medlemsstaternas grundlagar och lagstiftning, men verkligheten talar ett annat språk. Aldrig förr har kvinnor varit så välutbildade, men när det gäller entreprenörskap är kvinnor fortfarande mycket underrepresenterade.

Lönekliften har i princip inte förändrats de senaste åren. Kvinnor misslyckas nästan aldrig med att betala tillbaka sina lån i en affärsverksamhet, men det är svårare för kvinnor att få tillgång till finansiering, och detta avgörs av bankernas krav på säkerhet. Man måste ha mer pengar för att få låna, men kvinnor äger endast 1 procent av världens tillgångar.

Trots högre kvalifikationer och högre utbildning är kvinnor fortfarande kraftigt underrepresenterade bland beslutsfattarna. Lösningen är att få fler kvinnor i beslutsfattande ställning. Kvinnor kan främja sin sak och marknadsföra sin agenda, men den verkliga makten ligger i beslutsfattandet, och det är därför som kvinnor borde delta i det.

Det krävs en kritisk massa för att få till stånd en förändring. En ensam kvinna i ett beslutsfattande organ kommer snart att ha anpassat sig för att bli accepterad av den manliga majoriteten. Till att börja med kan det ha betydelse att några kvinnor ingår i beslutsfattande styrelser, men alla dessa strategier är till liten nytta om vi inte lyckas undanröja det största hindret för kvinnor, nämligen att få familjelivet och arbetslivet att gå ihop. Återstående hinder kräver politisk handling, och det är därför som vi fortfarande behöver könsspecifika åtgärder på både nationell nivå och EU-nivå.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Herr talman! Jag står bakom det som sagts av mina kolleger i parlamentet, av de många kvinnorna och åtskilliga männen samt av föredraganden Marc Tarabella. Jag vill gratulera honom och tala om att vi alla helhjärtat stöder alla åtgärder och initiativ för att avskaffa alla former av diskriminering på grund av kön. Det är självklart eftersom det är så vi måste verka i det öppna, demokratiska och liberala samhälle som vi alla vill leva i.

Det görs viktiga insatser och detta behöver framhållas. På EU-nivå vill jag påminna parlamentet om direktiv 2006/54/EG enligt vilket medlemsstaterna ska undanröja alla former av diskriminering på grund av kön till augusti 2009. Dessutom vill jag påminna parlamentet om färdplanen för jämställdhet 2006–2010.

Jag välkomnar dessutom och vill påminna parlamentet om alla de initiativ som tas i frågan av de nationella regeringarna i EU:s medlemsstater, nu senast av president Sarkozys regering som främjar lagstiftning för ett förbud mot burka på allmän plats.

Alla dessa åtgärder är specifika, men det behövs fler om vi först och främst ska kunna förändra vår inställning när det gäller att förhindra alla former av diskriminering. Tyvärr förekommer det fortfarande diskriminering och en utsatt grupp som jag vill nämna är nyblivna mödrar. Jag häpnade när jag läste i en rapport från kommissionen om Barcelonamålen och om barnomsorgen i EU att nästan alla europeiska mödrar uppger att de inte kan uppfostra sina barn som de skulle vilja på grund av de betungande ansvarsområden de har i vardagen. Vi måste förstå och lägga största vikt vid att oförmågan att uppnå verklig jämställdhet mellan könen är en fara för nutidens barn, som berövas en stabil familjemiljö i moderns omedelbara närvaro. Det riskerar att rubba den psykiska balansen och utvecklingen av en stabil personlighet för barnen av i dag, som är morgondagens medborgare i EU.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Herr talman! I och med den ekonomiska krisen har det framhållits att kvinnors rättigheter och jämställdheten har ett samband med de ekonomiska problem som finns.

Länder där man har infört jämställdhetsvänlig lagstiftning tenderar att ha en större andel kvinnor på arbetsmarknaden och likaså högre födelsetal. Dessa länder tenderar att ha sundare ekonomi, sociala förhållanden och pensioner. Dessutom är kvinnors löner av avgörande betydelse i familjen.

Det är uppenbart att framtidsstrategin EU 2020 bör innehålla ett tydligt engagemang för ett jämställdhetsperspektiv i all EU-politik. Strategin måste samordnas med den nya färdplanen för jämställdhet och även med den framtida stadgan om kvinnors rättigheter. Som min kollega Marc Tarabella uppger i betänkandet är kvinnors hälsa och sexuella rättigheter ett lika viktigt redskap för kvinnors socioekonomiska befogenheter. Vi behöver tillhandahålla kunskap, information samt hälso- och sjukvård för att ge alla kvinnor valmöjlighet samt lika rättigheter och lika tillgång.

Jag vill tacka Vladimír Špidla för de fem år vi har arbetat tillsammans, för det här är sista chansen att säga hej till honom. Tack så mycket för det utmärkta bidrag vi fått från er och er grupp.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Den här mycket intressanta debatten innehåller i princip allt. Jag kan knappt komma på något nytt att säga. Men det finns en kort synpunkt jag vill framföra, nämligen att vi alla bör sträva efter att se till att kvinnor inte längre hamnar i ett läge där de måste välja mellan familj och arbete. Vi måste skapa förutsättningar för att det ska bli verklighet. Det bör vara möjligt att snabbt vidta åtgärder för att se till att en kvinna så bra som möjligt kan fylla sin funktion som både mor och förvärvsarbetande.

I realiteten är det antagligen oundvikligt att göra undantag från befintliga mallar för lönesättning. Men det bör vara möjligt för en kvinna när hon väl återgår till arbetet att ta igen förlorad arbetstid. Jag tror att det är den lösning som vi bör eftersträva, särskilt i dessa svåra ekonomiska tider. Om vi lyckas, och vi i Europaparlamentet kan bidra mycket till en framgång, då kommer vi att få ett modernt Europa med lika möjligheter på riktigt. Det är uppenbart för oss att allt detta bara är möjligt genom konsekvent jämställdhet mellan kvinnor och män.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Herr talman! Marc Tarabellas betänkande om jämställdhet mellan män och kvinnor ger en utmärkt sammanfattning av de stora uppgifter som väntar oss på området jämställdhet i EU. En av dessa uppgifter är att öka andelen kvinnor i privata och offentliga styrelser, inte minst i finanssektorn. Vi befinner oss mitt i en ekonomisk kris där vi behöver utnyttja all begåvning som finns för att kunna skapa den tillväxt som behövs. Det är helt enkelt så att vår konkurrenskraft står på spel.

Därför bör EU lära av Norge. Den norska handels- och industriministern tog 2002 initiativ till att föreslå att andelen kvinnor och andelen män i företagens styrelser skulle vara minst 40 procent vardera. Förslaget

grundade sig på kalla fakta om att Norge behöver utnyttja all begåvning som finns för att landet ska vara konkurrenskraftigt internationellt sett. Den nuvarande formen av rekrytering, där män främst rekryterar män, är destruktiv när det gäller att skapa innovation och tillväxt. Vi måste utnyttja potentialen hos bägge könen och ta initiativ till en EU-lagstiftning liknande den i Norge. Det fanns cirka 200 kvinnor i de norska styrelserna 2002. I dag finns det nästan fem gånger så många. Samtidigt finns det undersökningar som visar att företag där båda könen finns representerade i styrelsen klarar sig bättre rent ekonomiskt. Därför hör det till sunt förnuft att kämpa för jämställdheten.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar, herr kommissionsledamot! Principen om jämställdhet mellan kvinnor och män ingår i den huvudlinje som redan har frigjort utlänningar, slavar och svarta, och det är principen om att alla har lika stort människovärde. Därför är både Marc Tarabellas betänkande och kommissionens rapport lovvärda, eftersom det är rätt att alltid hålla sig till denna princip.

Men jag skulle vilja framföra två kritiska synpunkter. Människovärde och jämställdhet bör gälla alla, absolut alla, även dem som väntar på att komma till världen, nämligen de ofödda barnen. Det är därför oacceptabelt att göra som i punkt 38 i betänkandet, att se abort som en del av sexuella reproduktiva rättigheter eller kvinnors rättigheter. Ingen förnekar problemens komplexitet vid svåra och oönskade graviditeter. Det finns allvarliga problem. Men dessa bör i alla fall enbart betraktas i förhållande till att hysa respekt för livet och erbjuda mödrar all typ av hjälp, så att de fritt kan välja att fullfölja graviditeten.

Min andra kritik rör att man som i skäl X utvidgar begreppet sexuell och reproduktiv hälsa, så att det inte bara omfattar fysiska och mentala aspekter utan även sociala aspekter.

Jag undrar vad det innebär att allt sexuellt beteende, vad det än må vara, måste få andras bekräftelse på välbefinnande och därmed erkännas och lovordas. Innebär det inte att vi bryter mot både samvetsfriheten och åsiktsfriheten? Jag ställer den här frågan enbart därför att jag inte tycker den är banal.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Herr talman! Låt mig instämma med mina kolleger som menar att mer lagstiftning inte är lösningen om vi inte genomför den jämställdhetslagstiftning som redan finns.

För det andra har jag vuxit upp med jämställdhetsrörelsen och oroar mig därför över att unga kvinnor tycker att kampen är över. Därför måste vi ge nytt liv åt debatten bland unga kvinnor och unga män om jämställdhetsagendan.

När det gäller den ekonomiska krisen är det sant att den drabbar kvinnor, men kvinnorna drabbas också av att männen förlorar jobbet. Jag anser att vi måste vara tydliga med att den ekonomiska krisen påverkar alla, i synnerhet familjerna.

När det gäller punkterna 34 och 35 instämmer jag till fullo och stöder uppmaningen till de länder som ännu inte gjort det att godkänna Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel. Jag hoppas att Irlands regering fullgör sitt åtagande och gör detta i år.

Våld i hemmet är en förfärlig verklighet, och många kvinnor blir faktiskt mördade i sina egna hem. Vi hade nyligen ett sådant rättsfall i Irland.

Men i punkt 38 respekteras inte subsidiaritetsprincipen när det gäller abort, och jag anser att den behöver ändras.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! När kampen för kvinnors rösträtt pågick för hundra år sedan var det inte ett privilegium som kvinnorna kämpade för utan för erkännandet av deras grundläggande rättigheter i samhället. Låt oss välja samma väg nu.

Jag är övertygad om att det bidrar till ett ökat politiskt engagemang bland kvinnor, särskilt på nationell nivå, om det råder helt fri konkurrens mellan kandidaterna i valkampanjer. Under sådana förutsättningar kommer kvinnor utan tvivel att hålla sina egna kampanjer. Vid exempelvis de senaste parlamentsvalen i Tjeckien skulle fri konkurrens mellan kandidaterna ha ökat den totala andelen kvinnor valda ur alla parlamentspartier från ynka 15 procent till acceptabla 26 procent. Man kan se liknande resultat vid andra typer av val.

Kvinnor måste inte vara i underordnad ställning. Om de får lika möjligheter kommer de att kämpa sig upp. Men så länge valsystemen är tävlingar mellan utvalda kandidatgrupper för förutbestämda poster utan verklig chans för andra kandidater att bli valda, har man inte lika möjligheter. Låt oss därför sträva efter lika möjligheter för alla på riktigt, med andra ord även för kvinnor. Då kommer det inte att behövas någon kvotering.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! För en kort tid sedan höll jag ett tal om mitt arbete i Europaparlamentet, om mina uppgifter här och om de många möten jag har. Då ställde en man följande fråga: "Vad tycker din man om det?" Jag har hört den frågan många gånger. Jag vet att den ställs till kvinnor, men omvänt tror jag inte att en man någonsin har fått följande fråga: "Vad tycker din fru om det?"

(Häcklande)

Har era det? Jaså, i så fall kan vi tala om verklig jämställdhet i ert fall.

Här är ett annat exempel: Ett ungt gift par, som är vänner till mig, har just fått barn och föräldrarna delar på arbetet med att ta hand om sin baby. För kvinnan anses det vara normalt men mannen får frågor om varför han ägnar halva dagen åt att byta blöjor och om han inte upplever att han förlorar på det i karriären. Det är inte heller jämställdhet.

Slutligen vill jag ta upp lika lön, som vi har diskuterat i dag. Även om det finns företag som betalar avtalsenlig lön, finns det belegg för att kvinnor arbetar inom avdelningar där det finns färre tillfällen att utvecklas och där ersättningen är mindre. Här är ett sista exempel: Företag vars ledning består av minst 30 procent kvinnor är mer framgångsrika. Jämställdhet lönar sig faktiskt!

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Jag välkomnar betänkandet och gläds åt att man framhåller frågan om kvinnor som arbetar inom jordbruket och inte har någon tydlig, bestämd rättslig status när det gäller äganderätten och deras roll i familjehushållet. Denna fråga som kan få betydande konsekvenser finns också med som ett viktigt mål på det spanska ordförandeskapets agenda. Vi måste försöka hitta de bästa tillämpliga lösningarna i denna fråga.

Jag hoppas också att den betydelse som kvinnor har för ekonomin i Europa framhålls i framtidsstrategin EU 2020, som kommer att diskuteras den här veckan vid toppmötet i Bryssel.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! Jag tackar min kollega i parlamentet, Marc Tarabella, så mycket för hans betänkande. Betänkandet innehåller mer än 40 punkter, vilket ger tydliga belegg för att en knapp timme inte räcker för att göra rättvisa åt ämnet jämställdhet och lika möjligheter för kvinnor. Här finns det tillräckligt med underlag för flera debatter. Men i dag vill jag framföra två synpunkter. Den första handlar om punkt 8 i betänkandet, där man riktar kritik mot att jämställdhetsperspektivet i stort sett inte finns med i Lissabonstrategin. Jag instämmer i uppmaningen till kommissionen och rådet om att införa ett kapitel om jämställdhet i den kommande EU 2020-strategin, som ska ersätta Lissabonstrategin.

Dessutom är det mycket viktigt att medlemsstaterna genomför en könsbaserad konsekvensbedömning, därför att det behövs åtgärder med hänsyn till kvinnors särskilda ställning om vi vill ta kampen mot den nuvarande krisens effekter på allvar. Jag tycker verkligen att man bör försöka förmå medlemsstaterna att vidta åtgärder utifrån sådana uppgifter och konsekvensbedömningar för att främja den ekonomiska återhämtningen. Jag anser också att kvinnor ska ha makten över sin kropp och hälsa.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Jag välkomnar betänkandet, men det är en sak jag vill påpeka. Jag anser inte att det är lämpligt att lagstifta om detta, eftersom jämställdhet mellan män och kvinnor är en viktig del av civilisationen och kulturen för människorna i ett samhälle. Jag tror att man måste vidta positiva åtgärder i början av varje individs utveckling och börja med en sorts uppfostran fri från stereotyper och med starkt stöd och syfte att skapa jämställdhet mellan könen redan i barndomen. Om vi inte godtar detta sätt att tänka och genomför integrationen på detta sätt, kommer diskussionen även i fortsättningen att handla mer om att undersöka frågan och mindre om att göra något konkret.

Jag vill framhålla en sak till. Bristen på jämställdhet minskar i ett kunskapssamhälle eller en ny typ av ekonomi. Jag anser att detta är viktiga steg mot jämställdhet.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill påpeka att de omoderna Barcelonamålen som man hänvisar till i betänkandet strider mot råd från experter. Experter har kunnat visa att de yngsta barnen, upp till två års ålder, inte bör placeras på institutioner och att det därför är omöjligt att ålägga medlemsstaterna att införa ett sådant mål. För att spädbarn och småbarn ska få en hälsosam mental utveckling är det mycket viktigt för dem att bli omhändertagna hela dagen av sina mödrar eller fäder. Dessutom innebär betänkandet att man överträder medlemsstaternas rättigheter, eftersom det går ut på att ändra deras familjepolitik. Vår uppgift består naturligtvis i att eftersträva effektiva EU-åtgärder för att bekämpa människohandel och våld mot kvinnor och barn. Jag anser och jag vill påpeka att man i betänkandet inte

visar respekt för det ofödda barnets rätt till liv. Jag anser att betänkandet präglas av brist på balans. Jag avslutar med att tacka kommissionsledamot Vladimír Špidla och önska honom all framgång.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Det stämmer att EU har gjort mycket de senaste trettio åren för att förbättra kvinnors ställning och rättigheter. Men den mest slående skillnaden, som fortfarande består och fortfarande växer, ligger i mäns och kvinnors löner.

Kvinnor tjänar nästan 20 procent mindre i genomsnitt och löneskillnaderna mellan kvinnor och män har även betydande effekt på kvinnors livsinkomst och pension samt på det som vi allt oftare kallar för feminiseringen av fattigdomen. Löneskillnaderna har att göra med många rättsliga, sociala och ekonomiska faktorer, och dessa faktorer har en bredare räckvidd och faller utanför frågan om lika lön för lika arbete.

Vi bör också inleda en kampanj i hela EU för att försöka undanröja de djupt inrotade fördomar om det påstådda naturliga i att det finns dels personer som bär byxor, dels personer som bär kjol och som är mindre värda. Vi måste tala öppet om våld i hemmet och människohandel, som fortfarande är tabu, och naturligtvis om att införa jämställdhet mellan könen i grundskoleelevernas utbildning.

Jag avslutar med att ställa en fråga till alla som är här i dag. Hur ska samhället kunna värdera och skydda kvinnor som unika och exceptionella varelser, som bärare av liv, om vi betraktar internationella kvinnodagen som en socialistisk kvarleva?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Herr talman! Det gläder mig att det även finns män som talar här i dag, även om vi uppenbarligen är i minoritet. Jag skulle vilja att vi betraktade jämställdhetspolitiken som en enorm, outnyttjad samhällspotential, och därför bör olikheterna inom de närmaste tio åren utjämnas på alla områden där vi vill se en snabb samhällsutveckling.

Det finns tre problemområden. För det första gäller det skillnaderna i den akademiska världen. Kvinnor har bättre utbildning men de blir inte beförade. För det andra borde kvinnor delta i mycket högre grad i politiken, och det är därför som jag anser att kvoterings bör införas i alla medlemsstater. För det tredje gäller det entreprenörskap. Kvinnor klarar sig bättre i exempelvis mikroföretag, men de ingår i ganska liten utsträckning i ledningen för större företag. Med nuvarande utvecklingstakt skulle kvinnor uppnå lika deltagande först år 2280. Det måste ändras.

Avslutningsvis vill jag säga tre saker. För det första bör centrumet för övervakning ta hänsyn till bästa metod. För det andra vill jag rikta ett varmt tack till Vladimír Špidla för att han gett möjlighet att använda medel ur Europeiska socialfonden, EU:s största finansieringsinstrument, till investeringar i förskolor. För det tredje vill jag meddela att jag planerar att skaffa barn den här parlamentsperioden och jag kommer att ta pappaledigt om Jerzy Buzek tillåter.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Jag anser att det krävs ett effektivt system för karriärplanering för att lika möjligheter ska kunna garanteras män och kvinnor, vilket innebär att det måste finnas tillräcklig barnomsorg, såsom daghem och förskolor.

I EU står barnen nu i kö för att bli inskrivna på daghem och förskolor. Det finns till och med många barn som inte kan skrivas in på sådana utbildningsinstitutioner på grund av brist på platser. Varje euro som investeras i att utveckla barnomsorgen ger sex euro tillbaka till samhället till följd av de arbetstillfällen som skapas och den förbättring som sker av EU-medborgarnas livskvalitet. Det är därför som jag hoppas att EU och medlemsstaterna i framtiden ska investera mer i omsorgen för småbarn.

Sist men inte minst vill jag göra er uppmärksamma på situationen för ensamstående föräldrar och svårigheterna för ensamstående föräldrar att ta hand om barnen på egen hand.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Herr talman! Enligt min uppfattning finns det två nycklar till lika rättigheter mellan kvinnor och män. Den ena nyckeln är lika åtkomst till ekonomiska resurser och den andra är lika åtkomst till beslutsfattande i det offentliga livet. Enligt min uppfattning är det oacceptabelt med löneskillnader mellan kvinnor och män, något som envist dröjer sig kvar. Det ska vara lika lön för lika arbete. Dessutom vill jag betona att det enligt min uppfattning är mycket viktigt att kvinnors deltagande i det politiska livet och i det offentliga livet i allmänhet ökar. Jag är helt övertygad om att ett ökat deltagande för kvinnor i det offentliga livet, i fråga om antal och enligt rättvisare principer, kommer att betyda att de budgetar och den politik som blir resultatet och de planer som görs i högre grad kommer att spegla hela samhällets drömmar, behov, önskningar och planer.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mot bakgrund av den ekonomiska och finansiella krisen ökade arbetslösheten bland kvinnor med 1,6 procent 2009, jämfört med 2,7 procent bland män.

Det har skett en betydande ökning av kvinnors deltagande i den politiska beslutsprocessen. Andelen kvinnor i Europaparlamentet har ökat från 31 procent till 35 procent i jämförelse med föregående valperiod. Andelen kvinnor som företräder Rumänien är 36 procent. I Rumänien har till exempel en kvinna, en tidigare ledamot av Europaparlamentet, för första gången valts till talman för det rumänska parlamentets deputeradekammare. För min personliga del kandiderade jag, när jag som ung kvinna inledde min politiska bana, som oberoende kandidat till Europaparlamentet och lyckades få tillräckligt antal röster utan hjälp av en partilista. Inom den privata sektorn är den kvinnliga representationen mycket bättre, med en tredjedel av dem ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Rubriken för kvällens debatt är "Jämställdhet mellan kvinnor och män", men trots detta har de flesta talarna när de har behandlat ämnet sagt "mellan män och kvinnor".

Detta tror jag delvis besvarar den fråga som Astrid Lulling ställde om varför fler framsteg inte har gjorts sedan 1975. Orsaken har med tradition att göra. Det handlar om kultur. Kvinnor ansågs ha en lägre, underordnad, roll. Den uppfattningen finns fortfarande i många länder i hela världen, och det är en stor utmaning att ändra den.

Glädjande nog har emellertid EU gjort stora framsteg, inte minst här i parlamentet, där verklig jämställdhet råder i fråga om antal och attityder. Detta måste fortsätta genom lagstiftning, genom mål och genom direktiv.

Det har också framförts att vi måste ha mer information för unga flickor. Jag instämmer, men vi måste också ha mer information för unga pojkar, särskilt för att uppväga den skada som har åstadkommit genom många filmer och många tv-program, som inte alls bidrar till att skapa ett jämställt samhälle i en anda av jämställdhet. Det finns mycket att göra på detta område och vi måste komma i gång med detta.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Herr talman! I svåra tider är det vanligtvis så, att fler problem med att säkerställa familjens dagliga välbefinnande vilar på kvinnorna. De bör inte enbart få tacksamhet från alla håll för detta, utan de bör ges ett betydande stöd som en del av socialpolitiken. Jag anser att vi har mycket kvar att göra på detta område.

Jämställdhet mellan könen och kvinnors rättigheter har sin grund i de mänskliga rättigheterna. Jag tror att det kan uppfattas som ett direkt förnekande av denna grundläggande princip, om vi skapar överdrivna lagar för att upprätthålla den. När allt kommer omkring kan vi göra mest på området mellan kvinnor och män genom att ha ett system med lämplig utbildning, för respekt för kvinnor är inte tillräckligt, och den kan inte helt och hållet preciseras och inlemmas i aldrig så bra dokument, om den inte är en del av vår kultur, våra seder och vår uppföstran.

I Polen finns det ett talesätt som säger att kvinnan stöttar tre hörn av ett hus, och mannen endast ett. Vi kan säga att detta utmärker och värderar kvinnorna eller att det utnyttjar dem till det yttersta och är ett exempel på bristande jämställdhet.

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (CS) Mina damer och herrar! Debatten har varit ovanligt omfattande. Jag har varit närvarande vid många debatter i parlamentet och detta har onekligen varit en av de mest givande. Enligt min uppfattning har den också tydligt visat att den politik som har utformats av Europeiska kommissionen och EU är en politik som i sig är förnuftig och logisk och som måste få fortsätta. Lika möjligheter är enligt min uppfattning en verkligt grundläggande del av vår struktur, som utan tvivel utgår från de mänskliga rättigheterna, och det står också klart att vi måste säkerställa dem för alla. Vi kan inte acceptera att det finns isolerade områden där lika möjligheter inte konsekvent tillämpas.

Den politik som har utarbetats i vår plan för jämställdhet bör vi enligt min uppfattning fortsätta med i framtiden och jag håller likaledes med om att vi bör stärka genusaspekterna i den kommande EU-strategin för 2020. Såsom redan har sagt många gånger i diskussionen – och jag håller fullständigt med om detta – har ett modernt samhälle som vill vara framgångsrikt inte råd med att inte utnyttja sin fulla mänskliga potential. Enligt min uppfattning utgör lika möjligheter en unik konkurrensfördel för Europa.

Mina damer och herrar! Vi har också diskuterat åtgärder, kulturella aspekter, lagstiftning och många andra aspekter av denna komplicerade fråga. Jag anser inte att vi på förhand kan inta en positiv eller negativ attityd till ett botemedel. Befintlig lagstiftning måste absolut tillämpas konsekvent. Därom råder inget tvivel och det finns många problem i samband med detta. Det står naturligtvis också klart att ny och mycket djärv

lagstiftning ofta i grunden kan förändra en situation. Det norska exemplet med kvoter för administrativa organ till stora aktiebolag nämndes i detta sammanhang och denna lag har tydligt förändrat situationen, och jag tycker att det skulle vara intressant att studera de norska erfarenheterna. Trots detta anser jag emellertid att vi även fortsättningsvis måste betona att en fullständig tillämpning av nu gällande lagstiftning måste prioriteras.

Mina damer och herrar! Betydelsen av livsbalans har tydligt betonats, och enligt min uppfattning har det också tydligt sagts att lika möjligheter är en fråga för både män och kvinnor. Det gläder mig därför att vi har fört denna debatt på grundval av båda könen erfarenheter, och så tycker jag att det alltid ska vara.

Talmannen. – Herr kommissionsledamot Špidla! Jag vill instämma i kören av tack som riktats mot er från olika håll i kammaren och i alla lyckönskningar. Jag önskar er allt gott och Guds välsignelse!

Marc Tarabella, föredragande. – (FR) Herr talman! Även jag vill lyckönska kommissionsledamoten till denna avslutande insats – ja, jag som ofta har utmanat honom i andra forum – och helt enkelt tacka alla för denna innehållsrika debatt, där många ledamöter har talat.

Jag har lyssnat uppmärksamt på dem alla och faktum är att ett antal män har talat, vilket gläder mig. Andelen män var i varje fall högre än i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, eftersom vi bland de 61 ledamöterna endast är fyra män, vilket är alldeles för få. Jag håller naturligtvis med dem som har sagt att detta är en kamp där även män måste delta.

Jag kan inte kommentera alla, men Astrid Lulling sade att röstmarginalen i utskottet inte var betryggande. Men det var 15 ja mot 5 nej, tre gånger fler ja än nej, och 7 nedlagda röster.

Jag vet att vi har lagt ned mycket tid på punkt 38, som ägnas åt reproduktiv hälsa, sexuella rättigheter och i synnerhet preventivmedel och abort. Jag vet att detta ämne kanske är mer känsligt än andra, och jag ville inte att mitt betänkande skulle bli ett sammelsurium, men jag kunde inte bortse från detta ämne.

Jag tänker särskilt på unga flickor, som får lida om de av misstag blir gravida för att de inte hade all den information som de behövde. Det som bekymrar mig mest är det vanligt förekommande hyckleri som finns hos en del människor som inte vill låtsas om dessa situationer och gör sig lustiga över dessa unga flickors problem och som ändå, när något av deras barn råkar ut för detta, har resurser att köpa vitaliseringsterapi i Schweiz eller någon annanstans utan att det tilldrar sig någon större uppmärksamhet.

Angående löneklyftan formulerade sig Edit Bauer väl. Det handlar om en siffra på 25 procent när man lägger till effekterna av deltider, som är en begränsning. Det är naturligtvis svårt att vara exakt.

Detta betänkande är inte – och jag ska sluta här, för jag har bara några sekunder kvar – ett sammelsurium, trots att könsstämpning, burkor och tvångsäktenskap omnämns. Ni kan vara övertygade om att jag inte anser att dessa bruk i en demokrati är kulturella uttryck utan att de är bruk som vi måste bekämpa med hjälp av vår demokrati.

Faktum är att om jag hade skrivit detta i betänkandet, så hade det överskuggat allt annat som enligt min uppfattning är viktigare.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag, den 10 februari.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Corina Crețu (S&D), skriftlig. – (RO) Även om antalet kvinnor på arbetsmarknaden för första gången i historien är fler än antalet män lever fall av könsrelaterad diskriminering fortfarande kvar. En betydande andel av de arbeten som utförs av kvinnor är vanligtvis på deltid eller i form av tidsbestämda anställningar, med otillfredsställande löner. Mer än 50 år efter det att principen om lika lön fastställdes i gemenskapsfördragen måste en kvinna i EU arbeta 418 kalenderdagar för att tjäna vad en man tjänar på 365 dagar.

Även om EU:s politik har varit banbrytande har löneklyftan förblivit envist stor sedan 2000. Vi har de rättsliga instrument som krävs för att ingripa mot detta. Därför kräver jag att den framtida Europeiska kommissionen ska engagera sig i införlivandet av direktiv 2006/54/EG om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet i alla medlemsstater. Medan konjunkturedgången i första hand har slagit mot de sektorer som domineras av män finns det, även i Rumänien, en risk att

budgetnedskärningar kommer att leda till förlust av ett stort antal arbeten inom den offentliga tjänstesektorn, ett område där kvinnorna är mest representerade. Jag anser att det är livsviktigt att jämställdhetspolitiken inte rubbas genom diskriminerande åtgärder som riktas mot anställda inom den offentliga sektorn.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Betänkandet om lika möjligheter är avsett att ge ny drivkraft i strävandena för lika möjligheter inom EU, för främjandet av äkta, demokratisk jämställdhet mellan kvinnor och män förblir ett riktmärke för skapandet av en demokrati där hela samhället integreras.

Lika möjligheter innebär ett uppsving för sociala framsteg och får inte bara förbli ett rättsligt instrument. I de flesta europeiska länder är den segregering som grundas på sysselsättning och sektorer fortfarande nästan oförändrad. Detta återspeglas i lägre löner för kvinnor, ett mindre antal kvinnor som arbetar när de har familjeansvar samt i fördelningen av ansvar mellan män och kvinnor i familjelivet.

Dessutom får vi inte glömma vare sig kvinnornas roll i Europas jordbruk eller deras bidrag till detta: En tredjedel av jordbruksarbetarna är kvinnor. De är ofta obetalda och åtnjuter inte tillräckligt socialt skydd, eftersom de utför sitt arbete på gårdar där de förser sina egna familjer med livsmedel.

Jag anser att Europaparlamentet måste stödja initiativet till att upprätta ett europeiskt centrum för övervakning av våld mot kvinnor och i förlängningen en EU-lagstiftning som syftar till skydd för drabbade samt upprättande av ett organ som främjar lika möjligheter på FN-nivå.

Sirpa Pietikäinen (PPE), skriftlig. – (FI) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka Marc Tarabella för hans utmärkta betänkande om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen. Bristande jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden återspeglas i det faktum att kvinnor fortfarande får 80 cent för varje euro som män får för samma arbete. Det finns åtgärder för att få samma lön och nu är det dags att de vidtas i det praktiska arbetet. Det bör till exempel bli obligatoriskt att genomföra en värdering av de krav som ett arbete ställer, och lönen bör bestämmas på grundval av denna. Sanktioner bör tillgripas mot arbetsgivare, om inget riktigt jämställdhetsprogram har upprättats för arbetsplatsen. Kvinnor ska inte behöva mötas av hinder för sin karriärväg och få sina karriärmöjligheter stoppade på grund av sitt kön. Både företag och den offentliga sektorn måste anstränga sig mer för att se till att det blir fler kvinnor i ledande befattningar. När Europeiska kommissionen ska bildas bör varje medlemsstat föreslå både män och kvinnor som kommissionsledamöter. Såsom det framhålls i betänkandet finns det även problem i samband med kombinationen av arbets- och familjeliv som har relevans för jämställdheten mellan kvinnor och män i yrkeslivet. Utvecklingen av offentliga tjänster för att underlätta tillhandahållandet av omsorg och vidare utrymme för föräldraledighet är olika sätt att utjämna skillnaderna mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden. EU behöver en social reglering. EU har redan börjat arbeta mot ett mer jämställt Europa: De europeiska kvinnornas ställning har förbättrats avsevärt tack vare EU:s lagstiftning. Unionen är på rätt väg i frågor som rör jämställdhet, men ingenting händer av sig självt: I framtiden kommer vi att behöva en starkare social dimension i EU för att kunna garantera en mer jämlik och mer social union än någonsin.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Jämställdhet mellan kvinnor och män är en grundläggande princip i EU. Avsevärda framsteg har genom åren gjorts i detta avseende. Det finns emellertid fortfarande betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller att erbjuda lika lön för det arbete som utförts, antalet kvinnor i ledande befattningar och andelen kvinnor på arbetsmarknaden. Trots den befintliga EU-lagstiftningen kan man fortfarande se en skillnad i medlemsstaterna på i genomsnitt 15–17 procent mellan de löner som män och kvinnor erhåller. Detta beror på att kvinnor har dåligt betalda arbeten eller arbetar deltid. Som ett resultat av de minskade löner och pensioner som kvinnor får under sin levnadsbana förorsakar dessa löneskillnader armod bland äldre kvinnor. 21 procent av de kvinnor som är 65 år eller äldre löper risk att hamna i fattigdom, jämfört med 16 procent av männen i samma situation. För att säkerställa lika rättigheter för både kvinnor och män måste medlemsstaterna utbyta exempel på god praxis när det gäller att garantera jämställdhet mellan könen. Dessutom skulle jag vilja betona behovet av utbildningsprogram i skolorna för att undvika att stereotyper som har med kvinnor att göra går i arv.

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (HU) Den viktigaste uppgiften i fråga om EU:s politik för främjande av jämställdhet mellan män och kvinnor är att utvärdera framgångar och misslyckanden i det fyraårsprogram som avslutas i år och att lägga upp huvuddragen i den nya strategin. I den färdplan som inleds nästa år – precis som i den nuvarande – måste tonvikten ligga såväl på diskriminering inom ett begränsat område som på olika former av diskriminering, samtidigt som större uppmärksamhet ges åt aspekter på kvinnors rättigheter i samband med etniska minoriteters situation. I betänkandet framhålls med rätta den globala ekonomiska krisens skadliga konsekvenser för kvinnornas situation, särskilt med avseende på arbete och den löneklyfta som grundas på könstillhörighet. Det är därför av avgörande betydelse att man i den nya strategin tar hänsyn

till den ekonomiska betydelsen av lika möjligheter för män och kvinnor, eftersom diskriminering som bygger på könstillhörighet inte bara är orättvis utan även hämmar ekonomin. Berörda medlemsstater och företag måste därför förmås att å ena sidan i sina krishanteringsstrategier beakta frågan om jämställdhet mellan könen och å andra sidan avstå från ekonomiska begränsningar som är till förfång för lika möjligheter för män och kvinnor. I den färdplan som kommer att gälla efter 2010 måste den föregående strategins prioriteringar bibehållas, samtidigt som synsätt som bidrar till att minska fattigdom och social utestängning lyfts fram, särskilt under ett Europaår som ägnas åt detta ämne. Den nya strategin måste vara en konkret handlingsplan med realistiska, kontrollerbara mål. Dessutom behövs mycket effektivare samordning mellan Europeiska kommissionen och medlemsstaterna med avseende på deras genomförande.

17. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet

18. Avslutande av sammanträdet

(Sammanträdet avslutades kl. 22.50.)